

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
SEPTEMBER 10

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT LARGO, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

"LAIKS" IS PUBLISHED SINCE 1949 // "LAIKS" IZNĀK NO 1949. GADA

Published 48 times per year except the first week of May, the last week in June, the second week in September, the last week in December

Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770

POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740

E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXVII Nr. 34 (5779)

2016. gada 10. septembris – 23. septembris

ILZE GAROZA,
PBLA ģenerālsēkretāre

PBLA aicina uz 60. gadskārtai veltītu konferenci

PASAULES
BRĪVO
LATVIEŠU
APVIENĪBA

Atzīmējot Pasaules brīvo latviešu apvienības (PBLA) 60. darbības gadskārtu, šī gada 5. oktobrī Rīgā PBLA gadskārtējās valdes sēdes ietvaros Mazās Ģildes telpās norisināsies konference, kurās mērķis atskatīties uz PBLA ieguldījumu Latvijas neatkarības atjaunošanā un Latvijas attīstībā atjaunotās neatkarības periodā, kā arī ieskicēt PBLA lomu un galvenos darbības virzienus nākotnē.

Atskatoties un izvērtējot PBLA darbu, šī gada pavasarī sabiedriskās domas pētījumu centrs SKDS pēc PBLA pasūtījuma veica Latvijas iedzīvotāju sabiedriskās domas aptauju, kurās mērķis bija noskaidrot, pirmkārt, Latvijas sabiedrības informētību par PBLA darbu un, otrkārt, Latvijas iedzīvotāju vērtē-

jumu par PBLA ieguldījumu Latvijas neatkarības atjaunošanā, tās drošības stiprināšanā un izaugsmes veicināšanā.

Saskaņā ar SKDS veikto pētījumu kopumā 13% no 1005 respondentu reprezentatīvās izlases norādīja, ka viņiem ir priekšstats, kas ir PBLA un ar ko tā nodarbojas. Starp šiem respondentiem 0,2% atbildēja, ka labi pārzina PBLA darbu, 2% – ka viņiem ir diezgan labs priekšstats, bet 11% – ka viņiem ir aptuveni priekšstats par šo organizāciju. Trešdaļa (33%) aptaujāto Latvijas iedzīvotāju atzīmēja, ka ir dzirdējuši organizācijas nosaukumu, bet piebilda, ka neko daudz vairāk nezina par šīs organizācijas darbību. Aptuveni puse (52%) aptaujāto Latvijas iedzīvotāju atzina, ka ne-

kad nav dzirdējuši par PBLA.

Kā to liecina SKDS pētījums, biežāk nekā caurmērā to, ka viņiem ir priekšstats par PBLA, norādīja respondenti, kuriem ir 45 gadi un vairāk, aptaujātie ar augstāko izglītību, pētījuma dalībnieki, kuŗu galvenā sarunvaloda ģimenē ir latviešu, publiskajā sektorā nodarbinātie, aptaujas dalībnieki ar vidēji augstiem ienākumiem, kā arī Rīgas un Vidzemes iedzīvotāji.

Lai veicinātu sabiedrības informētību par PBLA un trimdas latviešu ieguldījumu Latvijas neatkarības atjaunošanā un tās izaugsmes stiprināšanā, šī gada 5. oktobrī PBLA sadarbībā ar Latvijas Zinātņu akadēmiju rīkotā konferencē aicināti referēt vēstures pētnieki Andrejs Plakans, Ainārs Lerhis un Kris-

tīne Beķere, arī PBLA aktīvākie spēlētāji, kuŗu vadībā PBLA īstenoja dažnedažādas kampaņas Latvijas atbalstam. Starp uzaicinātiem runātājiem minami PBLA kādreizējie priekšēži Uldis Grava, Oļģerts Pavlovskis un Vaira Paegle, viņi PBLA vadīja attiecīgi pagājušā gadsimta septiņdesmitajos, astoņdesmitajos un deviņdesmitajos gados. Atmodas laika sadarbības aizkulisēs starp Latvijas Tautas fronti un PBLA ieskatu sniegs atmodas laika lideris, Latvijas Tautas frontes priekšsēdis Dainis Ivāns.

Neatņemama, bet bieži nenovērtēta atbalsta loma ciņā par Latvijas neatkarības atjaunošanu bija 1973. gadā ASV dibinātajam Latvijas Brīvības fondam, kuŗa darbības apskats

iekļauts konferences programmā. Par PBLA lomu Latvijas drošības stiprināšanā, atskatoties uz PBLA izvērsto kampaņu par labu Latvijas uzņemšanai NATO, konferencē referēs PBLA priekšsēdis Jānis Kukainis, kuŗš uzskatāms par vienu no aktīvākajiem NATO kampaņas virzītājiem. Savukārt PBLA darbības novērtējumu Latvijas sabiedrības skatījumā iztirzās SKDS vadītājs Arnis Kaktiņš, balstoties uz šīgada pavasarī veiktās Latvijas iedzīvotāju sabiedriskās domas aptaujas rezultātiem.

Interesenti aicināti pieteikties dalībai konferencē, rakstot uz e-pasta adresi: pbla@pbla.lv.

Garezera Vasaras vidusskolas 2016. gada absolventi

GVV 2016. gada absolventi. 1. rindā Karlīna Kubuliņa, Maija Veinberga, Līva Gulēna, Maija Grinberga, Marita Pelēce, Liene Bičevska, Alina Kasparsons. 2. rindā Kāra Steele, Daina Reimane, Sabine Brunovska, Tija Roberson, Lillia Dimanta, Anna Eglīte, Solvita Kārklīņa, Trīnīte Kānberga, Sandija Linde, Marlēna Ramane, Liene Millere. 3. rindā Matīss Sika, Imants Cers, Lūkas VanSant, Nikolajs Pone, Emīls Magone, Nilss Jansons, Miķelis Grendze, Pauls Švalbe, GVV direktore Sandra Kronīte-Sīpola. 4. rindā Aleksandrs Konters, Markus Griviņš, Aleksandrs Melbārdis, Andris Ģermanis, Pauls Galiņš, Dāvis Berkolds, Zigurds Beķeris, Pauls Sulcs, Emīls Lūsis-Zondo, Reinis Šveikovskis // FOTO: Kristīne Putnis

Nākamais numurs iznāks 24. septembrī

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; LAST WK - JUN;
2nd WK - SEPT; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros: 1 gadam US \$ 149.00;
6 mēn. US \$ 83.00; 3 mēn. US \$ 50.00.**Redakcija Rīgā**, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.

Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784

e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.us**Redaktore:** Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Administratore ASV: Rasma Adams

114 4th Ave NW, Largo, FL33770

Tālr.: 727 953 6313, fakss: 727 286 8543

e-pasts: rasma@laiks.us**Kanadas ziņas:** Mārtiņš Štauers

104-3000 Notre Dame Street, Lachine, QC, H8S 2H1

Tālr.: 514-639-8722, e-pasts: stauvers@yahoo.ca**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.**

Sēru sludinājumus un adrešu maiņas sūtiet pēc adreses

50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740

e-pasts: LaiksDSR@aol.com**LAIKS**50 Sternberger Ave Unit 5,
Long Branch, NJ 07740
laiksdsr@aol.com

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz "Laiks" Inc. vārda

Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
[www.laiks.us!](http://www.laiks.us)"LAIKA" abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 50.00
6 mēnešiem.....ASV \$ 83.00
1 gadam.....ASV \$ 149.00Floridas iedzīvotāju ievēribai! Lūdzu pievienojiet 7% Floridas
nodokli par laikraksta abonēšanu!

Gada abonenti saņems bez maksas:

- četrus JAUNO LAIKS pielikumus;

Laiks pa gaisa pastu Amerikā

Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00

Laiks pa gaisa pastu Latvijā

Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00

Laiks pa gaisa pastu Kanadā

Gadā ASV \$260.00.....6 mēneši \$140.00

Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs

Gadā ASV \$330.00.....6 mēneši \$175.00

JAUNO LAIKS abonements četras avīzes

Gadā.....ASV \$20.00

Kanadā gadā.....ASV \$23.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Ar šo nosūtu Jums

US \$ _____ par _____ mēn./ _____ gadu

Ja abonementu nevēlaties atjaunot, lūdzu, norādiet iemeslu

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

LASĪTĀJU BALSIS**VAIRA PAEGLE Principi, kas vieno, nevis politika, kas šķel!**

Laika lasītāju vēstulēs turpina virzīt kaislības ap ASV prezidenta vēlēšanām un kandidātu paustajiem viedokļiem par NATO līgumā iekļautajām garantijām, ka Ukrainā un attiecībā ar Krieviju.

Es nesen atgriezies no 3x3 nometnēm Gažerā un Katšilos, kur vadīju politikas ievirzi. Varu priecīgi ziņot, ka tur šis, šķietami ASV dzīvojošos latviešus polārizējošās, vārdu apmaiņas nebija dzirdamas, jo pārrunās dominēja spraiga diskusija par vienojošiem principiem, uz kuŗiem balstās Latvijas drošība, nevis par partejiskām simpātijām.

Kaut gan ALA un PBLA jau ir deklarējušas labi saprotamas un pieņemamas politiskās darbības vadlīnijas, taču, šajā rakstā vēlos uzsvērt tos drošības apsvērumus, kuŗi, no manas pieredzes ārpolitikā, šķiet vērtīgi, vērtējot ASV prezidenta kandidātus.

Kā Latvijas, tā arī ASV ārpolitika balstās uz visaptverošiem drošības principiem, kuŗu pa-

matā ir abu valstu stratēģiska sadarbība un solidaritāte. Šeit gan man jāsaaka, ka es uzskatu korupciju Latvijā kā lielāku risku drošībai, nekā faktu, ka Latvija nav izpildījusi 2% IKP likmi aizsardzībai. To arī apliecināja ASV Viceprezidenta Džo Baidena teiktās Latvijā. (Runa pilnībā publicēta *Laiks* nr.33. – Red.)

ASV ir neatgriezeniski savienota ar Eiropu divu pasaules karu dēļ, kā arī ciešā militārā, ekonomiskā un politiskā mijiedarbībā. Vienīgi un tikai solidaritāte NATO un ES dalībvalstu starpā garantē transatlantiskās drošības pēctecību un stabilitāti.

Tāpat kā aukstā kara laikā, tā arī šodien, ģeopolitiskiem apsvērumiem turpina būt svarīga loma Eiropas Savienības un ASV ārpolitikā, jo Krievijas agresija Ukrainā un hibrīdkara aktivitātes kaimiņvalstīs, ieskaitot Latvijā, apdraud mieru un brīvību Eiropas kontinentā.

Un visbeidzot – princips, kuŗš līdz šim nav izteikts, bet ir

svarīgāks par visiem citiem.

Neviens vienošanās starp ASV un Krieviju, lai izbeigtu karu Tuvajos Austrumos un apkarotu ISIS, nedrīkst tikt sasniegta uz kādas citas valsts drošības vai suverenitātes rēķina, kā tas bija Jaltas līguma gadījumā.

Principiālitate, konsekvence un konkrētība, paužot augšminētās ārpolitikas nostādnes, nevis klajš populisms, noteiks ASV prezidenta kandidātu piemērotību amatam un atbilstību kā Latvijas, tā arī Amerikas drošības interesēm.

LŪGUMS

Bukskauntijas latviešu baptistu draudzes vārdā vēros pie visiem latviešiem ar īpašu lūgumu. Jau vairākus gadus pēc kārtas mūsu baznīcā notiek vietējās amerikāņu sabiedrības Ziemsvētku tirdziņš (*Kringle Shoppe*), ko apmeklē latvieši un nelatvieši no visas Amerikas. Katru gadu mūsu draudze piedalās šajā tirdziņā – pārdojam dažādus latviešu produktus (skābētus kāpostus, speķa pīrāgus u. tml.), bet galvenokārt dzintara rotaslietas. Visi ienākumi tiks ziedoti Latvijas misijai "Pakāpieni," kas palīdz tiem bērniem Latvijā, kuŗi aug trūcīgās ģimenēs, valsts bērnu iestādēs un pirms viņu dzimšanas. Lūdzu, iepazīstieties ar misijas "Pakāpieni" darbu viņu Facebook vietnē!

Tā kā visas mūsu dzintara rotaslietas ir izpirktas un vietējo rotaslietu ziedotāju krājumi izsmelti, lūdzam ziedot dzintara rotaslietas šim vērtīgajam projektam un mērķim! Ziedojumus lūdzam sūtīt: Silvijai Augstrozei 1009 W. Sawmill Rd. Quakertown, PA 18951. e-pasts: silvijaa@aol.com tālr.: 215-536-2566 *Kringle Shoppe* informācija: www.haycockhistoricalsociety.org/Kringle/Kringle.htm

**IZDEVĪGAS CENAS LIDOJUMIEM
UZ LATVIJU UN CITĀM ZEMĒM
AIREX – AVE SOL TRAVEL
A. JANSONS**

820 Loraine Ave, Grosse Pointe, MI 48230

Bezmaksas telefons:

Mobilais telefons:

1 (866) 944-1273

1 (201) 944-1273

e-pasts: jansonsa@gmail.com**LATVIJA – 2016**

Zemākās cenas lidojumiem uz Rīgu

ar visām lidfirmām no visām ASV pilsētām

* Viesnīcas * Pasūtiet lidojumus internetā

VYTIS TOURS40-24 235th Street, Douglaston, NY 11363

Tel.: 718-423-6161, 1-800-778-9847, Fax: 718-423-3979

E-mail: VYTTOURS@EARTHLINK.NETWeb site: www.vytistours.com**Riga Ven Travel Inc.**Čiles vīni, Argentīnas tango ritmi, eksotiska daba un
silti vakari lielisku ceļabiedru – savējo pulkā...
Pievienojies mums braucienā uz Čīli un Argentīnu
nākamgad no 31. marta līdz 10. aprīlim.

Zvaniet – INESE ZAKIS

Tālr.: 727-623-4666, e-pasts: rigaven@aol.com
6051A Sun Blvd #604, St. Petersburg, Florida 33715

Veronika Strēlerte

Svētku smarža

Man svešas zemes drūzmē šķīta,

Kāds manu vaigu liegi skar.

Un likās – skaistāka un cita

Šī pasaule ir šovakar.

Visapkārt ļaudis sarunājas,

Bet pēkšņi sapņi grimis viss –

Vējš labdarīgs no dzimtās mājas

Bij svētku smaržas atpūtis.

(Mēnes upe, 1945)

GARĒZERA PAUZE

Apbalvojumi – Garēzera Vasaras vidusskolas nopelnu stipendijas 2016. gadā

Miļā
GVV 52. mācību vasaras saime!

Nav viegli vasarā būt GVV audzēkņiem – sekot noteikumiem, darīt visu to, ko no Jums prasa: runāt latviski, mācīties, dziedāt, dejot un agri celties. Nav viegli būt GVV skolotājam vai audzinātājam, jo darba slodze ir liela un pienākumu ir tik ļoti daudz. Nav viegli vienmēr sevi piespiest darīt to, kas ir cēls, kas ir pareizs, kas nāk par labu sabiedrībai un saimei. Tomēr mēs to visu veicam, jo esam GVV. “Dots devējam atdods” ir pazīstams sakāmvārds, un tā tas taču arī ir mūsu skolā. Katrs padarītais darbs ir pamats nākamajam un bieži seko viens otram bez jebkādas pauzes.

Pirms dažiem gadiem Klinklāva galerijā bija mūsu iecienītās mākslinieces, GVV skolotājas, Lindas Treijas darbu izstāde, nosaukta “Kafijas pauze”. Mākslas darbos bija redzama liela dažādība, bet visus vienoja tas, ka tie atspoguļoja cilvēkus tā saucamajos pauzes mirkļos. Šī izstāde man lika citādi aizdomāties par attiecību starp laiku un komunikāciju – laika tecējums var likties straujš vai lēns, kaut gan stundu skaits, dienu skaits ir nemainīgs. Tāpat domāju par pauzēm dzīvē, kas daudziem

ir saistītas ar tasi kafijas. Man šķiet, ka daudz kas izmainījās ar to dienu, kad izgudroja šķīstošo kafiju – brūno pūderi, kas mazliet smaržo pēc kafijas, bet kam nav nekāda īsta aromata vai spēka. Un uzlabojumi mūsu kafijas dzeršanas priekam turpinās līdz šai dienai, atkal jaunas garšas, atkal kāds jauns automats, mazākas krūzītes, lielākas krūzītes. Tā nu tas ir ar kafiju pašu, bet kas ir noticis ar pauzes daļu no “kafijas pauzes”? Cik bieži pauzes sastopamas? Kur tad mēs esam nonākuši, tā dzīvojam? Esam paskrējuši daudz kam garām, bet domājam, ka vairāk ko zinām un saprotam. Savās pārdomās es nonācu pie slēdziena, ka pauzes ir vajadzīgas ikkatram, bet ne tikai kafijas pauzes.

Pauze ir definēta kā konkrēts, bet neilgstošs moments; piestāt, apdomāties, bet – ne pilnībā atslēgties. Pauzes pogas parādās visur – satiksmes gaismās, mūzikas aparātos, televīzijas kontroles pultīs, un arī mūsu domās, mūsu elpā un mūsu sarunās ar citiem. Klausoties mūziku, mēs piespiežam pauzes pogu un ar pārliecību saprotam, ka atgriezīsimies. Pauzes nozīme ir likt attāpties un dziļāk saprast to, kas tiek apspēlēts vai pārrunāts.

Varētu teikt, ka mēs, GVV saime, nupat piedzīvojam atkārtotu reizi

un arī īpašu pauzi – mūsu Garēzera sešu nedēļu latvietības pauzi; pauzi no ierastām ikdienas gaitām, cilvēkiem un vietām. Garēzera pauzes laikā mēs neatpūtamies, bet gan pavadījām šīs siltās un saulainās vasaras dienas no pārējā gada atšķirīgā un vēl intensīvākā ritmā. Garēzera pauzes laiks mums nav lemts atpūtai, bet gan lai papildītu mūsu pūra lādes un lai uzkrātu spēkus nākamajam gadam līdz tai stundai, kad atkal sabraucam kopā jaunai mācību vasarai. Pauzei, kuŗā atkal būs kopā ar mūsu Garēzera vidusskolas ģimeni, ar kuŗu mums ir prieks satikties vasaru pēc vasaras.

Un... mīļie skolēni, īpaši Ceturtie, kuŗiem šī bija pēdējā vasara vidusskolā, – lai šī pauzes sajūta Jums paliek uz mūžu! Ir viegli aizdomāties, kā starp Garēzera pauzēm ir brīži, kad mēs apjēdzam un novērtējam to, ka esam latvieši. Mūsu Garēzera pauzes ir laiks, kad kļūstam tuvāki mūsu latviešu dvēselei. Dodoties prom pēc izlaiduma un mašīnas spogulī atskatoties uz Garēzera vārtiem, būs Garēzera pauze jāizbeidz un katram jāatgriežas savā ikdienas pasaulē, tā teikt – jāatsāk pasaules raidījums. Lai Jums sirdī paliek šī latvietības pauze!

Sandra Kronīte – Sīpola,
GVV direktore

1. Dr. O. Ēvaldsona piemiņas balva I klases sekmīgākajiem skolēniem. Dr. Ēvaldsons bija Garēzera kaimiņš un labvēlis. **Elisa Renerte, Karina Roze, Valdis Slokenbergs, Emma Velkme.**

2. Dr. Juŗa Zuŗevica piemiņas balva II klases sekmīgākajiem skolēniem. Dr. Zuŗevics bija ilggadējs ģeografijas skolotājs GVV, viņš aizgāja mūžībā 2003. gadā. **Ieva Griffin, Laila Ģermane, Roberts Kalniņš, Dārija Taubegulēna.**

3. ALJA (Amerikas latviešu jaunatnes apvienības) balva sekmīgākajiem skolēniem ģeografijas pārbaudījumā. **Ieva Griffin, Roberts Kalniņš, Maruta Sīpola.**

4. Elvīras Meijas piemiņas balva III klases sekmīgākajiem skolēniem. Meijas kundze bija viena no pirmajiem Garēzera labvēļiem. **Krista Albertiņa, Anneli Cera, Daina Renerte.**

5. Zvanera piemiņas balva III klases sekmīgākajiem skolēniem vēstures pārbaudījumā. Alfreds Zvaners absolvēja GVV 1982. gadā un mira 1989. gadā. **Krista Albertiņa, Anneli Cera, Daina Renerte.**

6. Šteinmaņu ģimenes apbalvojums skolēnam, kuŗš dzīvo, kur nav latviešu skolas, – **Robertam Grotam.**

7. GVV balva par īpašu centību un panākumiem latviešu valodas apgūvē – **Lienei Bičevskai.**

8. Garēzera balvas: Apbalvotie – I klasē **Miks Ramanis**; II klasē **Ieva Griffin, Vilis Šimanis**; III klasē **Krista Albertiņa**; IV klasē **Dāvis Berkolds, Līva Gulēna, Maija Veinberga.**

9. Dr. J. Labsvīra balva IV klases sekmīgākajiem skolēniem. Dr. Labsvīrs bija tautsaimniecības profesors un GVV sabiedrisko zinību skolotājs. **Līva Gulēna, Marlēna Ramane, Kara Steele, Maija Veinberga.**

10. Balva par izciliem panākumiem latviešu literatūras apgūvē – **Imantam Ceram.**

11. Jāņa Oŗa piemiņas balva IV klases absolventam par labāko sekmju caurmēru GVV kursā. Par balvu sacenŗas tikai tie audzēkņi, kuŗi četras vasaras mācījuŗies GVV. Oŗa kungs bija pirmais GVV administrators un bibliotēkars. Apbalvota – **Marlēna Ramane.**

Gada sportisti – **Kara Steele un Pauls Galiņš.**

Rotkaļu balva – **Lienei Millerei, Aleksandram Konteram un Marlēnai Ramanai. Dzidras Tropas piemiņas balva** vairākās mākslas nodarbībās sekmīgākajam skolniekam – **Dainai Renertei.**

Mazs ieskats Latvijas demografijā no 10 000 metru augstuma

SANDRA MILEVSKA

Jāsaka paldies Uzbekistānas valstij un tautai par vienīgo tieŗo avioliņiju no Ņujorkas apkārtnes uz Rīgu. Œovasar lidojot turp un atpakaļ uz Latviju, pateicoties uzbekiem, sanāca veikt ļoti maza mēroga „socioloģiskus novērojumus”, kuŗi, kā smeŗies, tomēr ievēroja subjektu izvēles zinātnisko neŗaŗuŗības principu, kas bija lidfirmas sēdvietu pieŗķirŗanas process.

Pirmais sēdvietas kaimiņŗ bija 27 gadus vecais Latvijas krieviski runājoŗais ukraiņņu izcelsmes puisis Antons Pereloma. Dzimis Rīgā, pamatizglītību guvis Anniņmuiŗas divpļusmu skolā, studijas uzsācis Rīgas Tehniskās universitātes tehniskās tulkoŗanas specialitāte. Secinājis, ka tulkoŗana tomēr nav pa prātam, Antons 19 gadu vecumā ar studenta vīzu ieceļoja ASV, kur Ņujorkas Œtata ziemeļos, SUNY universitātes filiālē, ieguva inŗenierŗa gradu. Tagad strādā Manhatenā celtniecībā pie debeskrāpja, kuŗa pirmie 15 stāvi būŗot viesnīca, bet nākamie 15 – dzīvokļi. Viņa tieŗais darba pienākums ir kvalitātes kontrole, vai strādnieki precīzi izpilda mehānikas, elektrības, un santehnikas inŗenierŗijas plānus un pilsētas celtniecības reglamentus. (Cik daudz cieŗanu un nāvju Œāds Antons būtu aiztaupījis Latvijā *Maxima* gadījumā!) Antons runā angļiski bez akcenta, bet viņam daļēji aizmirsusies latvieŗu valoda, labsirdīgi pacieŗ draugu zoboŗanos par to, ka viņŗ esot daudzskaitlis (visos dokumentos ir saglabājis lat-

visko „s” vārda galotnē), un dzīvo kādā Bruklinas krieviskā rajonā, kur Ņujorkas neiespējamajā nekustamo īpaŗumu tirgū caur paziŗanos ir bijis vieglāk atrast dzīvokli. Antona galvenā īpaŗība mūsu lidojuma laikā bija priecīga nepacietība un entuziasms atkal ierasties Latvijā, kaut vai tikai uz paredzētajām vienpadsmit dienām. Viņŗ sapņo atgriezties pavisam, un viens no brauciena mēŗķiem bija pavērot, vai Latvijā nav kādas darba iespējas. Viņŗ nesaprot tos Latvijas krievus, kas nerunā vai nevēlas runāt latviski, kā arī tos, kas nav pūlējuŗies iepazīt valsti tālāk par Rīgu un vēl kādām pilsētām. Antons ir pateicīgs par to, ka viņa sākotnējā Latvijā iegūtā izglītība bijusi kvalitatīvi saturiska, kas lielā mēŗā atŗķiras no Œodienas piedāvājuma ASV skolās. Antons vienkārŗi nevarēja vien sagaidīt, kad nonāks atkal Latvijā. Pirmais paredzētais gājiens – uz Centrāltirgu, lai nopirktu zivis.

Nākamais sēdvietas kaimiņŗ bija 20 gadus vecais Ģirts Lazdāns, tievs gaŗŗ (6’7”/201 cm.) basketbolists, mazliet jaunāks un mazliet „isāks”, tomēr pēc sejas un pat pēc matu griezumā „izspļauts” Porziņģis. Sēdot Œķībi, lai izŗtieptu savas gaŗās kājas pa divām sēdvietām plus vēl eja, Ģirts lidoja uz *Central Arizona College*, publisku vietējā līmeņa augstskolu, kur Œoruden jāiesākas viņa studenta-basketbolista karjerai. Mugurā viņam jau bija jaunās komandas kreklis, ar uzrakstu *Vaqueros Sports*. Atrāsīts, draudzīgs un runātīgs, Ģirts,

stāstot par sevi, arī izstāŗija daudz par jaunieŗu sportu Latvijā. Spēlējot atkārtoti vienai komandai pret citu, jaunie Latvijas vīrieŗu un sievieŗu basketbolisti visi ir savstarpēji pazīstami. Viņŗ nosauca veselu virkni

abu dzimumu jauno basketbolistu, kuŗi paŗlaik jau spēlē ASV, un stāŗija, kā visi cenŗoties ielavīties dažādās ASV augstskolu basketbola līgās, ar parastu paņēmienu ierasties vidusskolas 11. klasē, lai būtu jau uz vietas, kad nāks talantu meklētāji, kam netīk pārāk tālu lidot savos meklējumos. Esot daudzās privātās vidusskolas, bieŗi katoļu izcelsmes, kuŗās ir tik daudz iebraucēju, ka komandās spēlē reti kuŗŗ īsts amerikānis. Ģirts vaŗsirdīgi arī stāŗija, ka, protams, nav lielu cerību izsīsties virsotnē, bet visiem esot galamēŗķis palikt ASV. Kad izbeidzas piecu gadu studenta vīza, palīkŗanu parasti panāks, apprecoties, un viņŗ nosauca Filadelfijas apkārtnē pazīstamu basketbolistu,

kas tieŗi tā arī izdarījis. Viņa paŗa nodoms ir studēt biznesu ar mēŗķi strādāt pasākumu plānoŗanā. Vaicāts, cik tādu jaunu basketbolistu katru gadu atbrauc uz ASV, viņŗ lēsa, ka, skaitot kopā abus dzimumus,

sanāktu kādi 50. Ar tādu gadskārtēju gaŗa auguma jaunieŗu atbirumu jābrīnās, kā Latvija caurmēra gaŗuma ziņā tikko ir izsludināta par pirmo vietu pasaulē sievietēm un vīrieŗiem – par ceturto! Un jādomā, cik vēl jaunu cilvēku izbrauc no citiem sporta veidiem?

Treŗais sēdvietas kaimiņŗ bija 36 gadus vecais Kriŗjānis Sils, kuŗa radu raksti būs zināmi daudziem lasītājiem, jo no mātes Zuzes puses viņŗ nāks no Ņujorkas Kriŗliņu dzimtas, bet no tēva Juŗa puses – no Bostonas Siliem. Kaut viņŗ, apbruņojies ar personisko spilvenu, masku uz acīm un ausu puļķiem, vēlējas un centās gulēt, tomēr bija iespēja arī parunāties. Kriŗjānis piedzimis, uzaudzis un izglītījās Min-

sterē, bet vasarās ir izdzīvojis pa Katskiļiem un Piesauli. Viņam ir tikai ASV un Latvijas pavalstniecības; lai iegūtu arī Vācijas pavalstniecību, būtu bijis jāatsakās no ASV pases. Kriŗjānis ir bijis sēŗijveida students četŗas dažādās augstskolās, pirmās divas no tām Minsterē vai tās apkaimē. Tajās viņŗ arī mainīja tikpat bieŗi savu studiju priekŗmetu, sākot ar valodām un arheoloģiju, tad aizvirzījies tehniskā virzienā, nonākot pie inŗenierŗzinātnēm un pie matemātikas pedagoģijas. Savā mūŗā viņŗ ir dzīvojis četŗās valstīs, bez Vācijas arī ASV, tad Dublinā, Īrijā, kur ļoti patīcis, un tagad jau trīs gadus dzīvo Latvijā un strādā *Tele2* firmā. Kriŗjānis dzīvo zaļajā Pārdaugavā kur mēdz izskrieties netālajā Uzvaras parkā, draudzējas starp citu ar jauniem Rietumu latvieŗiem, kas apmetuŗies uz dzīvi Latvijā, un spēlē ģitaru. Kriŗjānis paredzējis koncertēt 26. augusta vakarā Filadelfijas Brīvo latvju biedrībā, kur viņŗ pavadīs dziedātājas Imantu Ņīgalu un Katrīnu Dimantu, t.i. „Imanta Dimanta”. Pret Œo jau pazīstamas grupas nosaukumu Kriŗjānis ar smaidu gan protestē, ka vajadzēja taču arī viņa vārdu Œoreiz pielikt klāt. Viņŗ to dara ar smaidu, jo kā gan citādi – ja viņa draudzene ir Imanta, kas nākusi no Filadelfijas apkārtnes, viņa tagad jau vairākus gadus dzīvo Rīgā.

Trīs jauni vīrieŗi – trīs stāsti, no kuŗiem bija iespēja izvilināt dažādu secinājumus par Latvijas demografisko paisumu un bēgumu.

KRISTA LAUKMANE SCHMIDT

Šīs vasaras 3x3 nometne Gaņzerā

Šogad, no 7. līdz 14. augustam, pulcinot latviešus no tuvienes un tālienes, Gaņzerā jau trīsdesmit piekto reizi notika 3x3 saiets. Šī gada kuplais dalībnieku skaits skaidri apliecināja, cik mums ir vajadzīga šī latviskā vide un ģimeniskās kopības sajūta, ko dod 3x3. Šovasar Gaņzerā 3x3 pulcējās 208 dalībnieki – gan jauni, gan vecāki, ģimenes un vieninieki, pusaudži un bērni. Ar prieku konstatējam, ka sasniegts augstākais dalībnieku skaits pēdējos 25 gados. Par to, ka 3x3 ir lielisks veids, kā pulcināt kuplu dzimtu locekļus, liecināja Kūkaiņi, Jēkabsoni, Liepas un Baueri, kuŗu bija skitā pa 7, Matisoni

un atsevišķi pulciņi bērnu nodarbībām. Izsakām lielu paldies visiem ziedotājiem un īpaši pateicamies Latvijas Kultūras ministrijai par atbalstu, gādājot lidojumu biļetes pieciem Latvijas lektoriem/nodarbību vadītājiem.

Par nometnes norisi bija gādājušas Maija Zaeska, Daiga Rūtiņa un Larisa Kaļiņa. Nedēļa pagāja darbīgā ritmā, katram dalībniekam dodot iespēju izmēģināt roku kādā no amatnieku ievirzēm, sākot ar rotkalšanu (Lilita Spure, Astride Otto, Andris Rūtiņš), podniecību (Uldis Stepe), kokgriešanu (Allens D'Aoust un Margērs Caune) un rokdarbiem (Zinta Enzeliņa) līdz stikla (Lai-

darīt un ļauties iedvesmai! Juris Jauntirāns mācīja, kā meklēt savus radu rakstus tīmeklī.

Politikas ievirzes (Vaira Paegle) dalībnieki tika rosināti iedziļināties politiskās morāles un ētikas principos, kā arī jautāt sev: kā es varu palīdzēt Latvijai? Tiem dalībniekiem, kuŗus interesēja Latvijas "zelts" – dzintars, bija īpaša izdevība no Anitas Saulītes (no LV) dziļāk uzzināt visu par tā veidošanos, izmantošanu un ceļiem pasaulē. Latviskās virtuves ievirze (Elga Pone) ar gardām smaržām kārdināja tos, kuŗi šoreiz bija izvēlējušies pievērsties kam citam!

Ievirzes *Dziedošie kaimiņi*

Zinta Pone un Daiga Rūtiņa spēlē dančiem

Kopbilde pie Sēnītēm // FOTO: Kristīne Putne

Bērni "sirotāji" ar Jāni Ati Krūmiņu

Inese un Jānis Atis Krūmiņi folkloras vakarā

Andris Rūtiņš aizdegs ugunsķuru

Uldis Stepe ar bērniem keramikas nodarbībās

un D'Aoust – pa 6. Pones dzimtas bērnu un mazbērnu bija 8.

Kopā bija piedāvātas 12 ievirzes/nodarbības pieaugušajiem

ma Rožkalna) un ādas apdarei (Ilizane Grinberga no LV). Ievirze *Māksla visiem* (Linda Treija) pierādīja, ka vajag tikai

(Guntis Šmidchens) dalībnieki pārrunāja Baltijas valstu kultūru un vēsturi, ieklausoties un dziedot kaimiņtautu dziesmas.

Šogad pie mums ciemojās Inese un Jānis Atis Krūmiņi. Inese ir Latvijas 3x3 padomes priekšsēde. Viņas vadītās folkloras ievirzes dalībnieki pavadīja laiku, dziedot un ejot rotaļās, pievērsās dziļākai dainu un tautsdziesmu izpratnei un mācījās svinēt mūža godus un gadskārtu svinības atbilstoši mūsdienām, nezaudējot tradicionālo kodolu. Katru pēcpusdienu Inese pulcēja 3x3 nometnotājus uz tautsdziesmu dziedāšanu.

Bērnu no 6 līdz 12 gadu vecumam bija 27, un tiem divi vadītāji; Lienas Kukaines labi izplānotā nedēļā ar palīgu Tomasu D'Aoust bērni iepazīs ar dabas brīnumiem, darināja po-

dus un paplašināja savus latviešu vārdu krājumus. Jānis Atis savukārt ātri kļuva par jaunākās paaudzes vispopulārāko vadītāju. 1/2x 1/2 bērniem bija vienreizēja iespēja piedalīties viņa *Vilku mācībā*. Bija prieks skatīties uz mūsu "meža" bērniem, kuŗi lepni staigāja ar paštaisītiem lokiem uz pleca un uz mammu jautājumiem, ko šodien darījāt, ar sajūsmu atbildēja – mēs taisījām lāpas, meklējām zvēru pēdas un sirojām pa mežu! Netika aizmirsti arī paši mazākie! Mazlāciņu bērni, kuŗu bija 26, pavadīja jaukus brīžus kopā ar savām mīļajām vadītājām, spēlējoties, pastaigājoties un peldoties. Par Mazlāciņu rūpējās Ieva Zemīte (no LV) ar palīdzību Ilonu Laurēnu (no LV), Aleksandru D'Aoust, Elizabeti Dudorāni, Ilgu Rūtiņu un Kaiju Lazdu.

Vakaros mūs kopā sauca rotaļas (Daiga Rūtiņa) un vakara nodarbības, to skaitā interesants šķēršļu gājiens ar dzintara temu, ugunsķurs un raibais vakars ar ziedoto mantu izsoli. Tos, kuŗiem miedziņš nebija pirmajā vietā, ik vakaru "nikšanas" telpa gaidīja uz sadziedāšanos, zolītes spēli vai jauku patērēšanu ar jauniem un veciem draugiem. Neizpalika arī danči. Sestdien notika amatnieku ieviržu izstāde, kuŗā priecājāmies paši par savu un draugu paveikto darbu.

Nedēļa pagāja ātri, un bija skumji šķirties. Bet mēs aizbraucām bagātāki, pilni ar dvēseles siltumu un stiprāki savā atjaunotajā latviskā identitātē. Paldies 3x3 par šīm neatsveramajām vērtībām! Uz redzēšanos Gaņzerā 3x3 nometnē 2017. gadā no 6. līdz 13. augustam!

ASV birokratija izjauc TILTA turneju

ANDRIS PADEGS

Četrpadsmit latviešu centri Ziemeļamerikā, sākot ar Toronto, šī gada septembrī gaidīja latviešu kultūras biedrības TILTS rīkoto teātra turneju ar lugu "Kauja četrās sienās". Te īsumā ir apraksts par procesu, kas jāizpilda, lai saņemtu atļauju turnejas rīkošanai, kā arī iemesls, kāpēc šī teātra turneja tika noraidīta.

TILTA teātra turnejas organizē Bostonas inženieris un sabiedriskais darbinieks Marcis Voldiņš, iesaistot pēc vajadzības citus TILTA valdes locekļus. Viņa pirmais uzdevums bija sameklēt lugu pašreizējos Latvijas teātru repertuāros – ar piemērotu saturu un, galvenais, ar ne vairāk kā četriem vai pieciem aktieriem un nedaudziem rekvizītiem. Lai nebūtu vilšanās, vajadzīga atsauksme no cilvēkiem, kas saprot Amerikas skatītāju prasības, un parasti lugu jānoskatās Marcim pašam vai kādam citam TILTA valdes loceklim. TILTS sadarbojas ar teātriem gan Rīgā, gan ārpusē, un šoreiz Marcis izraudzījās

Astras Mooras tulkotu vācu autora Mārta Valzera komēdiju Māras teātra iestudējumā ar Latvijas aktieriem Daci Makovsku un Leonu Leščinski un režisoru Māru Ķimeli. Luga ir par sadzīves problēmām, kas radušās starp vīru un sievu pēc 20 kopā nodzīvotiem gadiem, abi beidzot ir spiesti analizēt un runāt, kas viņiem ir kopējs. Par lugu bija labas atsauksmes Latvijas presē, un tā būtu bijusi piemērota kā jauniem, tā veciem. Luga bija sevišķi izdevīga Amerikas turnejai, jo tajā bija tikai divi aktieri.

Lai saņemtu ASV iebraukšanas vīzas teātra izrāžu aktieriem, vispirms nepieciešama piekrišana no Amerikas aktieru arodbiedrības, ka ārzemju aktieru uzstāšanās izrādēs neatņems darba iespējas vietējiem. Marta beigās saņēmam vēstuli no *Actors' Equity Association* ar paziņojumu, ka arodbiedrībai nav nekā pretī pret šo turneju un tā saprot, ka šo aktieru uzstāšanās ir tipiski latviska (*indigenous to Latvia and is, in*

fact, culturally unique). Arodbiedrība vēstulē ieteica izsniegt aktieriem iebraukšanas vīzas.

Nākamais solis ir iesniegt I-129 petīciju "Homeland Security" departamenta "US Citizenship and Immigration Services" nodaļā, lai piešķir P-3 vīzas aktieru iebraukšanai. Petīcija ir desmitiem lapušu garā un prasa visvisādus sīkumus par katru izrādi, rīkotājiem un aktieriem. Aprīļa sākumā TILTS iesniedza anketu kopā ar kopiju no formāla līguma starp TILTU un aktieriem un citas deklarācijas, un vēlāk papildināja iesniegumu ar atbalsta vēstulēm no ALA, PBLA un Latvijas vēstnieka Andra Razāna. Pievienojām arī angļu valodā tulkotas lugas recenzijas no Latvijas preses un Norvēģijas Latviešu biedrības, kur arī bija izrādīta šī luga. Iesniegumam ir jāpievieno \$325 pakalpojuma maksa, bet, kad jūnijā vēl nebija atbildes, iesniedzām "premium processing" lūgumu ar papildus \$1225 samaksu. Uz šo "ātro" piepra-

sījumu atbildei ir jābūt divu nedēļu laikā, un 22. jūlijā Vermontras centrs atbildēja: lūgums ir noraidīts, jo TILTS nav pierādījis, ka teātra izrāde ir kultūras vērtības ziņā unikāla (*culturally unique*). Kaut arī visas atbalsta vēstules uzsvēra teātra kultūralo unikālītāti, tā esot moderna vācu rakstnieka luga, kuŗas pamatā nav tradicionālās latviešu kultūras vērtības.

Iesniedzām apelāciju un skaidrojām, ka mūsu galvenais mērķis ir dot iespēju tautiešiem skatīt izrādi labā latviešu valodā ar Latvijas aktieriem. Valoda ir tā, kas dod lūgai kultūras unikālītāti. Mēs bieži rīkojam teātra izrādes, kuŗu pamatā ir senās tradicionālās latviskās kultūras vērtības, bet šoreiz izvēlējāmies modernu lugu, jo tā var būt nozīmīgāka latviskuma uzturēšanā, sevišķi jauniešu sabiedrībā; tā parāda, ka latviešu valoda nesaisnēta tikai ar seniem laikiem, bet ir dzīva un var būt daļa no ikdienas. Šīs lugas tema ir universāla, un rakstnieka tautība nav svarīga. Parādot ikdienas

sadzīves notikumus labā latviešu valodā, latviešu valoda jauniešu uztverē iegūst citu nozīmi.

Šī skaidrošanās neko nepalīdzēja, un lūgumu atkal noraidīja. Nepalīdzēja arī vēstule no jaunā Latvijas vēstnieka Vašingtonā Andra Teikmaņa. Tad mūsu lūguma atbalstīšanā iesaistījās Mičiganas kongresmens Rep. *Michael Bishop* (*Judiciary Committee*), bet arī bez panākumiem.

Tā nu rūpīgi birokrati Amerikas "Homeland Security" departamentā ir pasargājuši 14 latviešu centrus no Latvijas teātra ansambļa, kas būtu izrādījis vācu rakstnieka komēdiju. Atvainojamies visiem izrāžu rīkotājiem par veltām pūlēm, sagādājot telpas un rūpējoties par izrādes izziņošanu, kā arī tautiešiem šajos 14 latviešu centros, kas bija sagatavojušies skatīties laikmetīgu komēdiju. Sevišķi izpratni lūdzam no Latvijas aktieriem, kam velti bija jāmaina darba pienākumi un dzīves kārtība, lai ieplānotu pavadīt mēnesi Amerikas turnejā.

Bagāts mūžs 105 gadu garumā

GUNDEGA VILEMSONE

Ļoti reti kuŗam izdodas nodzīvot tik garu mūžu kā mūsu Sv. Pētersburgas Latviešu biedrības biedrei Hertai Donis. Un reti kuŗam no mums ir izdevība sveikt kādu jubilāru 105 gadu dzimšanas dienā. 19. augustā grupīnai tautiešu bija tā laime un gods doties pie mūsu cienījamākās tautietes, vēlēt viņai laimes un veselību, dāvat ziedus, par kuŗiem viņai bija liels prieks.

Latvija bija sirdī paņemta līdz kopā ar latviešu dziesmām, tautasdeļām un tautas mākslu. Būdamā brīnišķīgas balss īpašniece, viņa dziedāja korī, deļoja tautasdeļu kopā un ārpus darba šuva un izšuva tautastērpus, darināja latviskas lelles. Liekas, ka nebija tādu latviešu Dziesmu svētku Amerikā, kuŗus Herta nebūtu apmeklējusi, kuŗos nebūtu piedalījusies. Viņas tautastērpu darinā-

pavisam nodilušas, taču kuŗa dziedāšanu viņa turpināja, kamēr vien kājas klausīja. Abi Doņi neiztrūkstoši apmeklēja visus Biedrības un Daugavas Vanagu rīkotos pasākumus. Ja būtu kāda uzskaitē par sarīkojumu apmekļējumiem, viņi droši vien ieņemt pirmo vietu. Ar laiku Hertas acis kļuva vājredzīgākas, taču interese par visu Latviešu sabiedrībā notiekošo nekad neatslāba. Vēl

Jubilāre savā mūžā piedzīvojusi un redzējusi ļoti daudz. Izdzīvoti divi pasaules kaŗi, pirmā no kuŗiem viņas tēvs pazuda bez vēsts, atstājot mazo Hertu un viņas māti bez līdzekļiem kaŗa izpostītā zemē. Neskatoties uz to, Herta ar savu neatlaidību un darba mīlestību ieguva skolotājas izglītību, sāka strādāt. Vēlāk iepazīna Jāni Doni un abi nodibināja ģimeni. Otrās pasaules kaŗš pārvilka svītru laimīgai dzīvei Latvijā. Doņi ģimene atstāja dzimteni ar diviem maziem bērniem pie rokas.

Amerikā nonākot, kā visiem, dzīvi no jauna uzsākt nebija ne viegli, ne vienkārši. Apmetoties Indianapolē, Herta sāka strādāt kādā darbnīcā par šuvēju. Bet

šanas meistarību iepazīna daudz latvieši, pasūtīnāja meistarei dažādu novadu tautastērpus, kuŗus droši vien daudzi valkā vēl šodien. Viņas tautiski ģērbtās lelles rotā daudzas jo daudzas tautiešu mājas.

Sv. Pētersburgā Doņi pāris ieradās pagājušā gadsimtenā vēlos septiņdesmitos gados un tūdaļ iekļāvās vietējā sabiedriskā dzīvē. Jānis Donis iesaistījās Biedrības valdes darbā, Herta dziedāja korī, deļoja tauta deļas un turpināja nodarboties ar rokdarbiem. Adata un diegs viņai rokā bija pastāvīgi. Pat Daugavas Vanagu piknikos viņa dažkārt nāca ar savu šuvekli rokā. Tautasdeļu deļošanu Hertai nācās pamest, kad viņai bija jau labi pāri 70 gadiem un pastaiņās

tikai pavisam nesen viņa cītīgi apmeklēja videoizrādes, kurās bija vērojami notikumi Latvijā. Kaut arī acis vairs nebija tik gaišas – varēja taču klausīties! Nedrīkstēja neko palaist gaŗām.

Runājot ar jubilāri, viņa žēlojās, ka vairs nav nevienas draudzenes, viņa visas pārdzīvojusi, arī dzīves draugs Jānis pirms trim gadiem aizvadīts mūžībā. Doņa kundze brīnās, kā viņai, kuŗa uzaugusi neticami grūtos apstākļos, liktenis lēmis tik gaŗu mūžu. Tas laikam tāpēc, ka vienmēr viņai ir bijusi liela darboties griba, radošs gars, labvēlīga attieksme pret visu, dziedāt un deļot prieks.

Visi, kas bija atnākuši cienījamo jubilāri sveikt, vēlēja viņai turpmākās dzīves dienas gaišas jo gaišas.

Iespēja atjaunot vai pieprasīt Latvijas Republikas pasi Ņujorkā 2016. gada 6. – 8. oktobrī

Kādi dokumenti jāiesniedz?

Lai pieteiktos pases apmaiņai, izmantojot pārvietojamo pasu staciju, iepriekš, **līdz 2016. gada 28. septembrim** uz **Latvijas vēstniecību ASV** jāatsūta šādu dokumentu kopijas:

1. Latvijas pases kopija. Ja pasi pieprasa pirmo reizi, tad jānosūta dzimšanas apliecības kopija un apliecinājums par personas koda piešķiršanu;

2. Dokumenta, kas apliecina legālu uzturēšanos ASV (ASV pase, *permanent resident card*, t.i., *Green card*, ASV vīza vai darba atļauja) kopija;

3. Aizpildīts IESNIEGUMS Pieejams vēstniecības mājas lapā: <http://www.mfa.gov.lv/usa/konsulara-informacija>

Ja pasi pieprasa bērnam, tad jāatsūta bērna dzimšanas apliecības kopija. Pasi var pieprasīt tas bērna vecāks, kuŗš ir Latvijas pilsonis, vai arī vecāks, kuŗš ir citas valsts pilsonis, uzrādot otra vecāka notāriāli apliecinātu (un arī ar *Apostilli* apliecinātu) piekrišanu pases dokumentu iesniegšanai un bērna pases saņemšanai. No 15 gadu vecuma persona pati var pieteikties pases saņemšanai.

Iepriekšminētie dokumenti jāatsūta uz consulate.usa@mfa.gov.lv vai pa faksu (202)328-2860, obligāti norādot savu kontaktinformāciju (telefonu, e-pastu). **Minēto dokumentu oriģināli OBLIGĀTI jāuzrāda, ierodoties mobilajā pasu darbstacijā.**

Papildus jāsamaksā valsts un konsulārā nodeva (samaksa veicama ar bankas izsniegtu *Money order*, kas adresēts *Embassy of Latvia*).

Summas maksājamas TIKAI ar bankā izsniegtu *money order*.

Vienlaicīgi ar pasi iespējams pieprasīt arī personas apliecību.

Cenrādis:

- Pase – 150 USD
- Pase un Personas apliecība (ID karte) – 160 USD
- Pase personām, kuŗas nav sasniegušas 20 gadu vecumu vai ir pēcpensijas vecumā (no 62 gadiem) – 120 USD
- Pase un Personas apliecība (ID karte) personām, kuŗas nav sasniegušas 20 gadu vecumu vai ir pēcpensijas vecumā (no 62 gadiem) – 130 USD

Minētās summas ietver arī pases nosūtīšanu ar *Federal Express* kurjerpastu uz personas norādīto dzīvesvietu.

Katram interesentam tiks nozīmēts konkrēts pieņemšanas laiks – 15 minūtes, par to iepriekš vienojoties. Pieņemšana notiks:

Latvijas Republikas pastāvīgajā pārstāvniecībā ANO, 333 East 50th Street, New York, NY 10022

Vēstniecības konsulārais tālrunis: 202-328-2881; 202-328-2882; 202-328-2883.

E-pasts: consulate.usa@mfa.gov.lv

Latvijas vēstniecības ASV Konsulārā nodaļā

By EDGAR B. ANDERSON
Reporter, LAIKS Latvian
Newspaper

ON TWO DIFFERENT PLANETS

The 2016 Republican and Democratic National Conventions

(continued from no. 33)

Former New York Senator Al D'Amato: "He [Trump] expects and rightfully so our partners in NATO do what they're supposed to do and to be quite candid with you, they haven't. They haven't put up their fair share. They haven't committed enough of their resources. We're not there just to guarantee your protection. You got to help yourself, and so I think he's absolutely right in saying by the way we want them to do more. ... I believe that we have mishandled our relationship with the Russians for quite a while going back to Bush and continuing now. Our natural allies in my belief can and should be the Russians in the battle against the extremist fundamentalists. ... And, by the way, you don't ask someone to help you while you're poking them in the eye publically for things that you shouldn't be. You want to talk about human rights? Talk about it behind the scenes. Don't poke Putin in the eye with one finger and then ask him to help you with Iran on the other hand. Doesn't make sense. And that goes back to Bush and that carries through with this President."

New York Congressman Peter King: "[About Trump] the best assurance that I can give is that he picked Mike Pence. Mike Pence is a foreign affairs expert. He's on the foreign affairs committee, he believes in strong American foreign policy, he's not going to be at all intimidated by Putin, and he has a very realistic hard-nosed approach to American foreign policy, and so I would say that the Baltic states of Latvia, Lithuania, and Estonia would be well protected by a Trump Administration, particularly with Mike Pence in the room."

Donald Trump confidant and Alabama Senator Jeff Sessions: "Well, yes, we are going to honor the NATO commitment. And we've already stepped up this year our contribution to Europe's defense, which should have been only done when Europe matched it. But we didn't. We gave another 3.4 billion dollars. So we're moving troops into the Baltics. I love the Latvians and the Baltic nations. They got such a good spirit. And they're doing better than the rest of Europe in helping fund their own defense. So I think this is an important thing. And I don't know if there's any possibility of our having a breakthrough with Russia. We've tried before and it didn't work. But I think it's illogical and against good common sense that we have as much hostility as we do with the Russians. And somehow they need to calm down a little bit, and we need to have a lot more positive relationship that would benefit both Europe and Russia. It makes no sense from my perspective. Of course, I'm not on the border like the Baltics and Poland and other countries. I'm not there. But hopefully somehow it would be great if we had a breakthrough. It

may not. There can be no erosion of our support for our Baltic allies in Latvia to try to get a deal with Russia. That's not negotiable."

Some Democrats condemned Donald Trump. California Congresswoman Maxine Waters: "I think when Donald Trump made that statement you saw our leaders come quickly to say that we're committed to our allies and that they are to understand that that commitment cannot be broken by a Donald Trump. He doesn't know what he is talking about." New York Senator Chuck Schumer: "Well, I don't know if he's such a friend of NATO. I think all Latvians should tell the Latvian-Americans to be wary of Trump." Retiring California Senator Barbara Boxer: "The NATO alliance is very sacred. If

geopolitical game. They have a right to live in peace and security, and no one should come on their doorstep and start to rattle sabers from any side. This isn't a tug of war. Let the Baltics be the Baltics without the interference of any other nation."

Kucinich continued, "Let the U.S. be involved directly with the Baltics without another organization whose actions can be used to inflame a situation in order to justify its continued existence. To my way of thinking NATO is a scam. And so they milk the countries of the Baltics for more money. It's like a protection racket. And then they get that money and they want to stir stuff up and pretend they're protecting the Baltics from Russia. ... In the Congress of the United States I

gates from the podium. A young girl born in the United States to illegal immigrants also spoke, followed by her undocumented mother. Their messages may have been mostly in Spanish, but the final few words were unmistakably in English: "Hillary Clinton for President!" The Democrats gave them a rousing ovation.

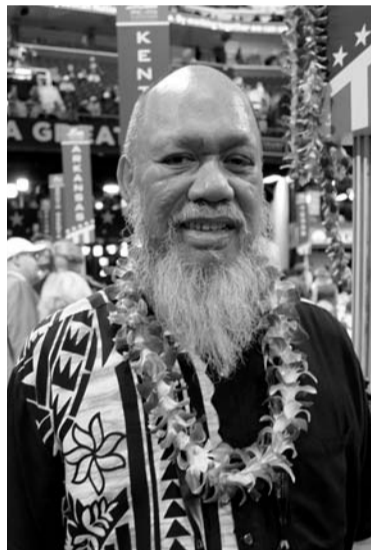
In contrast the Republicans highlighted the immigration issue with speeches by three parents, Mary Ann Mendoza, Sabine Durden, and Jamiel Shaw, whose children were killed by illegal aliens. African-American Shaw spoke about his 17-year old son, Jamiel Jr., who was shot and killed in front of the family home by an illegal alien gang member whom Los Angeles authorities had just released from jail. The

come back on them and it is coming back on them. That's a good example why you need borders, and to be a sovereign country you need someone surrounding that country with personnel to see who's coming in. The other thing is why are they complaining? Unfortunately in this country you need fences and walls in your own house, you need burglar alarms, you need canine dogs, you need all this security in our own homes, and you worry about the country? That doesn't make sense."

Former California Democratic Governor Gray Davis took a quite different approach to the immigration issue as he explained his views: "I think the President is on the right track. First of all, we need border security. I think this year there was a net migration zero, nobody coming in from Mexico. I do think we need a path to citizenship. And I am hopeful that with a President Clinton and hopefully a Democratic Senate and a Paul Ryan that I think wants to get one or two achievements under his belt we can actually get something done on immigration. But we need to understand we are all God's children. If people obey the rules, they come into this country, they pay taxes, they learn the language, they have to pay a fine, they take a decade, but they should have the hope that they can eventually become a citizen." *But what does this say to the people, such as the Latvian immigrants after World War II, who waited their turn in line, sometimes many years, and those, and I know some, who are waiting in the Philippines patiently and yet they see people who jumped to the head of the line offered a path to citizenship?* "I wish there were no inequities in life. I was elected, re-elected, and recalled so when I spoke to the graduating class at Columbia Law School I said to the students, 'I want you to remember three observations. School is fair, life is not. Just learn to deal with it.' ... In a perfect world no one would ever get in front of anyone in line."

Another chasm between the parties was on the matter of race. At the Republican Convention Trump supporter African-American Sheriff of Milwaukee County David A. Clarke, Jr., began his speech, "Ladies and gentlemen, I would like to make something very clear: Blue Lives Matter!" The delegates responded with a roar of approval. He continued with a fervent defense of law enforcement and the importance of "Making America Safe Again." Clarke has been a strong critic of the Black Lives Matter movement in the aftermath of the numerous recent murders of police officers around the country.

The Democrats were supportive of the Black Lives Matter movement. In a video shown to delegates Hillary Clinton charged that America suffers from "systemic racism."

Republican delegates. 1. Nathan Paikai (Hawaiian man), 2. Shirley Husar (African-American woman), 3. 91 year old Phyllis Schlafly

you believe that we should stand by our friends and allies in Europe and abide by our NATO commitment, you need to vote for Hillary Clinton and not Donald Trump because he's going to walk away." One of the two Senate candidates on the November ballot in California and Boxer's possible successor, State Attorney General Kamala Harris, had this to say about the NATO commitment, "I believe that it remains and should be strong and that we cannot neglect the promise that we've made to our neighbors and friends around the globe, and we will stand with them and at the very least work together as a global community and work with a priority around engagement."

Dennis Kucinich, former Ohio Congressman took a radically different position from his fellow Democrats (as well as the Republicans) which he was eager to expound upon at length: "The United States' position should be that it deals with the Baltic countries directly and not through NATO. I don't want NATO making decisions for the United States of America, period. NATO has an interest in increasing its budget, in making itself relevant. We've got to be careful that NATO is not used to restart the Cold War and to therefore put the people of the Baltics in jeopardy. You know, the people in Latvia, Lithuania, and Estonia are not pawns in some kind of

have been a very strong supporter of Latvia, Lithuania, Estonia, their independence, their security, their ability to chart their own course as a nation. And those three countries have had some brilliant leaders who have created economic models which are important for the whole world. But you cannot create a solid economic model which delivers health care and education and economic security if you have to keep paying more and more money for your military. And the fact of the matter is the United States' relationship with Latvia, Lithuania, and Estonia can and should be the guarantee. I see NATO as being an anachronism. Their mission has gone beyond the North Atlantic, and it's time for re-evaluation of its relevancy."

On another major issue, immigration, the parties could not have been farther apart. The Republicans support border security and legal immigration. The Democrats back "a path to citizenship" for the 10-15 million people in the US illegally, and, judging from what their speakers had to say, the Democrats make little or no distinction between legal and illegal immigration.

A portion of the first evening of the Democratic Convention was set aside to salute people living in the United States illegally. A "dreamer" (a child brought into the country in violation of U.S. laws) addressed the dele-

major news networks blanked out these appearances, but Donald Trump cited their cases in his acceptance speech. In addition, Trump mentioned Kate Steinle, the young woman who was shot and killed by a five times-deported illegal alien who had been let loose onto the streets by the sanctuary city of San Francisco.

Arizona's Sheriff Joe Arpaio spoke for many of the GOP delegates when he said, "I'm the sheriff, I'm the chief law enforcement for Maricopa County, which is larger than 19 states, but my mother and father came here from Italy legally. So you just have to obey the law. If you don't like the laws, change them." *Why is it important to uphold the law?* "It's very simple. You have to have some control of your country. You have to know who's coming in, for many reasons. For example, Mexico isn't just for illegal immigration. That's where all the drugs are coming from that nobody talks about. We don't care about the drugs coming into our country from Mexico? My whole life for 55 years has been really fighting the drug problem in Turkey, the Middle East, Mexico City. I could go on and on. But nobody talks about drugs. Trump now talks that the wall is for the drugs too, not for illegal immigration. I'm very concerned about Europe that they took away the borders. ... I said years ago, it's going to

ON TWO DIFFERENT PLANETS

The 2016 Republican and Democratic National Conventions

(continued from page 6)

The convention then proceeded to honor “The Mothers of the Movement” and brought onto the stage several women whose children had lost their lives, in most cases, at the hands of law enforcement. The mother of Trayvon Martin spoke. Among the other women the Democrats recognized was Lezley McSpadden, the mother of Michael Brown, the 19-year old who was shot by a Ferguson, Missouri, policeman after, according to the findings of the Obama Justice Department, assaulting the officer in his patrol car. The delegates gave these women a standing ovation, along with shouts of “Black Lives Matter.”

In response to my questions the next evening, Kweisi Mfume, former head of the National Association for the Advancement of Colored People, although not himself involved with the Black Lives Matter movement, had the following to say: “I just think that Black Lives Matter, they just haven’t always mattered which is why in fact there’s been such an emphasis by groups of people across the country to underscore that. It does not diminish in any way Blue Lives or Nurses’ Lives

THE REPUBLICAN DELEGATES. I interviewed numerous regular Republican delegates in Cleveland, and here follows a representative sampling of what they had to say.

Felix Vega, delegate from Los Angeles who works in the real estate development business, explained his support of Trump, “When you analyze his motives, Donald Trump has all the money in the world. He’s got a beautiful family. He’s got a beautiful wife. He’s got a lot of power. He’s got

come illegally. I know many immigrants that are here illegally. Many of them are friends that I’ve known for many years. ... Donald Trump will deal with them fairly, and he will come up solutions so that this problem won’t continue to be a cancer.” About NATO, “America needs to do the right thing for America [and] doing what’s right for America is going to make America stronger, and it’s going to help other countries, and I tell you, if you’re an ally of Donald

have borders or we don’t have a county, and we have to enforce those borders in order for that country to remain sovereign. So it would seem to me that more than any other current era politicians Trump would deliver on promises to secure the border.”

Maria Teresa Mayer, of Portland Oregon, originally from the Philippines, said that she was drawn to support Ted Cruz because of “his Christian upbringing, and he quoted a couple of Scriptures, and I felt that he

Maria Zack, of Atlanta, who owns an IT company and a government affairs company, chaired a SuperPac for Ted Cruz but was assigned by the party as a Marco Rubio alternate delegate. She now supports Trump: “Well, certainly knowing what’s happening in the world and what’s happening in the Democratic Party, the Democratic Party has left and gone so far out of the ordinary out of the extreme that America will not be safe under their direction, under their leadership,

The four adult Trump children, from left to right, Donald, Jr., Ivanka, Eric and Tiffany

Trump “Make America Great Again” hats

Balloon drop on last night of the Republican Convention

“Mothers of the Movement” at the Democratic Convention

or First Responders’ Lives. It’s just that in this instance the issue came about because of the number of unfortunate tragedies that were happening to black men, many of them, in my opinion, innocent. ... I think what has created a harsh edge on all this unfortunately has been the very, very unfortunate murders of police officers here recently and the very unfortunate kind of dialogue that’s back and forth, whether it’s yelling or shouting down protestors or protestors yelling and shouting down a speaker. The bottom line is that the concept came out of a real and honest means of expression.” He lamented the fact that numerous efforts to deal with the high inner city black-on-black crime rate as well as the crisis of so many fatherless homes in the African-American community simply don’t receive the media attention that he said they deserve.

everything he already needs, and when you think about it, why would a man want to risk and endanger himself and his family and take on a responsibility like this unless he had pure motives? ... I really believe that Donald Trump loves America. I really believe that his motives are good, his motives are pure, and I believe that he will put America first.” Vega’s issues are “safety, the deficit, bringing jobs back to the country.” On immigration – “I’m Latino – and it’s a big issue in the Latino community, and he [Trump] is facing these problems head-on. He’s not a procrastinator. He’s going to have some solutions to the problems that are facing America. I believe he thinks out of the box. People are fed up with Washington. ... We have an existing problem. People who want to come to the United States are welcome. But we need for them to come legally. It’s not a good life for your family to

Trump, he’s going to be loyal to you. It’s not going to be like it is now.”

Self-described fifty-year “conservative activist” Morton Blackwell of Virginia said he has hired many interns from the Baltic States in his Leadership Institute over the years and that he travelled to the Baltics in 1991 to meet with anti-Communist activists. “I strongly think that the United States should defend Estonia, Latvia, and Lithuania. I think it needs to be done. I suspect that Putin has designs on reabsorbing those Baltic republics, which would be an awful tragedy.” About Trump on this subject, “I don’t know if he has spoken specifically about what responsibility or obligations the United States has in the Baltic Republics. He does not seem to be the kind of person who would allow himself or the country to be pushed around.” On immigration, “I believe that we have to

spoke to me at that time, especially when he said, ‘This is our time.’ ... I felt some quickening in my heart. ... It has something to do with Christian values in my perspective, and it was time to rise up as a Christian and be counted.’ Now she backs Donald Trump. “I am against illegal immigration, and I believe in the rules. And it’s first come, first serve. ... You don’t let anyone just cut you in line. If it’s your turn, then it has to be your turn. So if it’s the Latvian people’s turn to come, I think they should take that, and America should welcome them here. If you are here illegally you have to go back to the end of the line and start back there.” About NATO, “I feel that if the United States made a commitment they have to come through with that because that’s also integrity and that’s what our country is known about, a country of integrity, and we do what we say we will do.”

they’ve already proven with Benghazi, and we are not growing jobs under the Democrat agenda, so as friends of mine they have all said ‘Look, I’m not political, but we can’t continue with our country going downward,’ and so there is this movement that we want to restore the American culture that we love and cherish, our religious liberties, they want to be able to have jobs. I believe Donald Trump will win and defeat [Clinton] handily.”

“Minister of the love of Jesus Christ” Nathan Paikai, Hawaii delegation chair, knows Latvia from his time living in Europe spreading the Gospel. He explained why he supported Donald Trump from the very beginning: “First of all, Hillary’s going to take the country down. Her character does not match the character of a President.”

(to be continued)

Projekts “Mīlestība mammām” svētīgi pabeidzies

DĀGS DEMANDTS

Latviešu evaņģēliski luteriskās baznīcas Amerikā projekts “Mīlestība mammām” tika izveidots, lai atbalstītu Zemgales māmiņas, kas ir bērniņa gaidībās, kā arī mamas, kuŗām mazuliši bija mazāk nekā gadiņu veci. Projektu izdomāja piecas Gaŗezera vasaras vidusskolas 2015. gada 2. klases jaunietes, kuŗas bija izpētījušas, ka Zemgalē ir visaugstākais dzemdību procenti Latvijā. Naudas vākšana šim svētīgam mērķim notika dažādos pasākumos 12 Ziemeļamerikas pilsētās. Piemēram, “Pusdienas mammās gaumē”, “Ratiņu walk-a-thon”, filmu vakari “Baby shower”, “Bowling vakari”, vīru gatavotas pusdienas u. c. Kopumā tika saziēdoti \$65 000 ASV dolāru no draudzēm un indivīdiem.

Izdalē piedalījās Gaŗezera vasaras vidusskolas jaunietes, tā notika no 14. līdz 21. augustam, tika atbalstītas 180 māmiņas 15 dažādos punktos. Sadarbojāties ar vietējiem sociālajiem dienestiem un draudzēm, lai noskaidrotu, kuŗām ģimenēm atbalsts būtu nepieciešams visvairāk. Tika izdalītas 810 autiņu pakas (48 600 autiņu), 1596 mitro salvešu pakas, 504 formulu/maisījumu kārbas, 180 vitamīnu pakas, 48 bērnu ratiņi, 48 no bērza koka Latvijā raŗotas gultiņas + matračī, gultasveļa un segas, 21 termometrs, karotes putrīnām un ar mīlestību adītas drēbītes, zeķītes, sedziņas, kuras darinājuši ASV latvieši. Katra māmiņa saņēma arī Laimas šokolādes kastī un grāmatzīmi, uz kuŗas bija Tēvreizē un otrā pusē mūsu izdales komandas paraksti.

Savu projektu iesākām dievkalpojuma Rīgas Jēzus draudzē, kam sekoja sagatavošanās darbi “Pilsētnieku” viesu mājā Slampes pagastā, kur saimniece Sarmīte Štolcēre ierādīja mums telpas izdales organizēšanai un vienmēr bija gatava izpalīdzēt. Pirmajā dienā izdalījām atbalstu Tukumā, kur sadarbojāties ar vietējo sociālo dienestu, tad viesojāties “Pakāpienu” mājās, kur atbalstījām divas māmiņas, kuŗas nonākušas krīzes situācijā, viņām sagādājām tālākai dzīvei gultiņas un ratiņus. No “Pakāpienu” mājām saņēmam pateicību: “Sirsniņš paldies par Jūsu fantastisko projektu un par Jūsu nesavtīgo uzpūrešanos citu labā. Klausoties stāstos par to, kā Jūs strādājāt, lai savāktu naudu, bija tik daudz aizkustinošu momentu. Vārdos jau viss parasti tiek izstāstīts īsi, bet, lai visu šo darbu paveiktu, nepieciešama liela uzcītība un gudrība, kā arī organizēšana. Daudzu gadu garumā jaunus ratus mēs esam saņēmuši varbūt tikai kādas pāris reizes, tāpēc šīs lielās dāvanas no Jums bija īstie svētki. Kad Jūs bijāt prom, Inta audzinātājai teica: “Es tad jau šodien Edvardu likšu viņa jaunajos ratos. Tūlīt brauksim pastaigāties.” Tas tiesa, ka viņa bija laimīga, jo ko gan meitene no bērnuma ir īsti savā dzīvē saņēmusi par dāvanu – jaunu, skaistu un tikai viņai domātu. Paldies Jums, draugi, ka darījāt vēl divas māmiņas laimīgas.” Pēcpusdienā atbalstījām 14 māmiņas Jaunpils novadā. Otrajā izdales dienā dalījām atbalstu trīs Kurzemes draudzēs: Valtaiķos, Aizputē un Cīravā. Pirmās divas ir LELBĀL

draudzes. Uz jautājumu “Kāpēc bijām Kurzemē?” atbilde ir – mums bija pāri palikuši līdzekļi no projekta “Priecīgas pēdas”, tos izlēmām izdalīt Kurzemes māmiņām, jo atbalsts “Priecīgas pēdas” projektam bija veltīts Kurzemes trūcīgajiem. Cīrava bija īpaši emocionāla pietura, kur pēc izdales devāmies apciemot dažas ģimenes, arī aizvedām māmiņām dāvinātās gultas un ratiņus. Šīs ģimenes dzīvo sociālā mājā, ko uztur Cīravas draudze. Mūsu komanda ar savām acīm redzēja, cik grūtos

satikās ar “Sveika, Latvija!” jauniešiem. Ceturtajā izdales dienā mūsu pirmā izdale bija Zaļenieku luterāņu baznīcā, vietā, kur kādreiz kalpoja LELBA prāvests Artūrs Voitkus. Pēc tam, kad atbalstījām 12 māmiņas, mūs vietējā ēdnīcā pacienāja ar pusdienām. Zaļenieki bija arī viens no trim punktiem, kur mēs papildinājām savu kravu – veikali, ar kuŗiem sadarbojāties, piegādāja daļu preču uz šiem trīs punktiem. Varu teikt, ka komanda bija tik labi iestrādājusies, ka vienam izdales punktam varēja ātri

stu un tad to izdalīt 14 Jelgavas novada māmiņām. Te arī piedziņoju Dieva vadību, man bija jāpalīdz ienest gultiņas un ratus, jutu, ka man jāpavada laiks ar māmiņām, pie manis pienāca viena jauna māmiņa, kurai ir divi bērni, viņa pastāstīja, ka viņas vīrs nesena aizgājis mūžībā pēc avārijas. Ar šo māmiņu un pārējām mēs bijām aicināti būt kopā mīlestībā. Pēcpusdienā bijām Jaunsvirlaukā, kafejnīcā “Zemnieku cienasts”, kur izrikojām mielastu un atbalstījām 8 māmiņas sadarbībā ar biedrību

ar riteņiem, kuŗām varēja nolaist redeles, gan tādas, kuŗas var pārveidot pusaudžu gultiņās. Bauskā mēs sadarbojāties ar Latvijas baznīcas Bauskas iecirkņa diakonijas vadītāju Dainu Plūci. Daina arī mums uzdāvināja naktsmājas Iecavā 20. augustā vakarā. Meitenes šajā dienā varēja arī baudīt pelnītu izklaidi, spēlējot peintbolu (paintball) netālu no Skaistkalnes un jāgot ar zirgiem netālu no Iecavas. Vakārā piedalījāties Vecumnieku draudzes nometnes vakariņās, kur atbalstījām trīs māmiņas. 21. augustā projekts beidzās svinīgā dievkalpojumā Iecavas baznīcā, kur mācītājs Dāgs kalpoja kopā ar draudzes mācītāju Rolandu Radziņu. Sekoja pēdējā izdale 15 māmiņām. Iecavas novada ziņās varēja lasīt: “Priecīga par saņemtajām dāvanām bija arī trīs bērnu māmiņa Ieva Pastare un bērnu tētis Gatis Margēvičs. Trešais bērniņš viņu ģimenei pievienojies tikai pirms mēneša un 12 dienām. „Sapirkto visu ikdienai nepieciešamo sanāk diezgan dārgi, tāpēc ir jauki, ka tikām pie tik lielām dāvanām. Domāju, ka uzdāvinās vienu pamperu paku, bet izrādījās, ka mūsu dāvanā ir veselas četras lielās autiņu pakas un vēl piena maisījums.” Katrā no 15 izdales punktiem pastāstījām par mūsu projektu un iepazīnāties. Anneli Cers izskaidroja, kas ir Gaŗezers un kā šis svētīgais projekts radās, dziedājām dziesmas, kā arī, kur bija bērnu grupiņa, tika noturēta uzruna bērniem. Pirms izdalījām atbalstu, noskaitījām pateicības lūgšanu, Tēvreizē un mācītājs Dāgs teica svētības vārdus. Tad sekoja izdale, mūsu meitenes, kuŗas bija kļuvušas par ekspertiem bērnu ratiņu salikšanā, ātri varēja salikt jaunus ratiņus. Visiem ratiem bija gan kulbas daļa gulēšanai un, kad bērniņš būs mazliet lielāks, sēžamā daļa. Tika arī izdalīti 2 dviņu ratiņi. Visi ratiņi bija labas kvalitātes ar 2 gadu garantiju, tos mums sarūpēja vairumtirgotājs “Ratu birojs”, viņi piegādāja ratus trīs punktos Zemgalē.

Šis projekts deva arī iespēju tautiešiem no Ziemeļamerikas satikties mīlestībā ar māsām un brāļiem Latvijā. Liela svētība arī bija, ka pašreizējos apstākļos, kad attiecības ir mazliet saspringtas starp Latviešu evaņģēliski luterisko baznīcu ārpus Latvijas un Latvijas evaņģēliski luterisko baznīcu, šis projekts spēj pārvarēt atšķirības un mūs vienot kopīgā mērķī, dalīties Dieva mīlestībā.

Vēlos no sirds pateikties mūsu projekta izdales komandai, kuŗa kalpoja gaŗas stundas, gan sagatavojot atbalstu izdalēm (iepriekšējos vakaros pirms izdales vietām), gan izdalot atbalstu un pavadot laiku sadraudzībā ar māmiņām un viņu bērniem. Pateicība šai superkomandai Ērikai Heinzei, Anneli Cers, Melisai Kreišmanei, Tijai Kubuliņai, Dainai Renerts, Ūvei Strautmanei, Kristai Grendzei, Ivetai Kaņepai un Arnim Bankam.

Paldies Daniēlam Godiņam!
Paldies Evijai Godiņai par skaistajiem komandas kreklīem!

Paldies visiem ziedotājiem un visuvarējam, mīlestības pilnajam Dievam!

Izdale Aizputē

Komandas meitenes kopā ar māmiņām Jaunpils

apstākļos dzīvo māmiņas un bērni – bez kanalizācijas un tīra ūdens. Jaunietes te saņēma aicinājumu mēģināt vākt naudu, lai šajā mājā būtu pieejams tīrs ūdens. Šī ir pirmā reize, kad no viena projekta izriet nākamais. Trešajā izdales dienā cēlāmies agri no rīta, paēdām gardas brokastis Aizputes draudzes namā kopā ar mācītāju Vari Bitenieku, tad devāmies atpakaļ uz Zemgali, uz Vītiņu pagastu Auces novadā. Mazliet kavējāties ceļā uz Vītiņiem, kad ieradāmies, Vītiņu kultūras nama zālē mūs sagaidīja pilna zāle ar ļaudīm un brīnišķīgs sarīkojums, kur bērni dziedāja un dejoja. Tad devāmies uz Augstkalnes baznīcā, kur atbalstījām 27 Tērvetes novada māmiņas. Tur mācītājs Guntars Lūsis kopā ar draudzes vadību un Tērvetes novada priekšsēdētāju Daci Reiniku mūs sagaidīja un pateicībā uzdāvināja Tērvetes tējas un medu, ko mūsu komandas meitenes vakarā baudīja “Sprīdišos” pēc tam, kad bijām saorganizējuši nākamās dienas izdali. Tērvetes dabas parka stāvlaukumā arī notika kas negaidīts – mūsu izdales komanda

un efektīgi saorganizēt atbalstu. Pēcpusdienā notika izdale Dobeles sociālajā dienestā, kur mūsu izdali ieskandināja dziesmas, šeit atbalstījām 25 māmiņas. No kādas Dobeles māmiņas saņēmu šādu vēstuli: “Sveiki! Es esmu viena no tām māmiņām, kas šodien bija Dobelē un saņēma Jūsu sarūpētās dāvanas! Liels, liels paldies! Man vīrs gandrīz apraudājās, redzot tās lietas, ko pārvedu mājās! Esmu trīs bērnu māmiņa un gaidu ceturto bērniņu, mūsu ģimenei Jūsu sniegtais atbalsts ļoti daudz nozīmē! No visas sirds sakām jums lielu paldies!” Pēc izdales izbaudījām ekskursiju pa Dobeles pilsdrūpām, kuŗu mums sarūpēja sociālais dienests. Tajā vakarā nakšņojām Lejasstrazdu bērnu namā. Kaut bija domāts tajā vakarā braukt un salikt nākamās dienas kravu Elejā, mums pienāca ziņa, ka tur nevarēsim tikt telpās. Tas laikam bija Dieva plānā, jo atklājās iespēja komandas meitenēm, pēc viņu pašu iniciatīvas, pavadīt dažas stundas mīlestībā ar bērnuma bērniem. No rīta agri cēlāmies un braucām uz Eleju sagatavot atbal-

Māmiņa Inta “Pakāpienu” mājās ar jauniem ratiņiem

“Tuvu”, šī biedrība atbalsta māmiņas, kuŗas dažādu iemeslu dēļ nesaņem atbalstu no sociāldienestiem. Zane Rautmane no biedrība “Tuvu” raksta: “Šodien mums bija liels prieks iepazīt un būt kopā ar projektu “Mīlestība mammām” – ar Dāgu Demandtu un viņa komandu, kas Amerikā vākuši šim projektam līdzekļus un visu šo nedēļu ir cītīgi strādājuši, lai sagādātu prieku jaunajām māmiņām visā Zemgalē, arī mūsu gādībā esošajām. Viņas saņēma skaistus ratus, gultiņas, mitrās salvetes, piena maisījumus, autiņbiksītes un gardumus. Vecākie brāļi un māsas no sirds varēja izlēkāties un izšūpoties “Līču” atrakcijās. Prieks un pārsteigums ir neizsakāmi liels! Liels, liels paldies par skaisto dienu, mums veltīto laiku un dāvanām!”

Priekšpēdējā izdales dienā atbalstījām 26 māmiņas. Šeit mums bija iespēja vienas ģimenes mājā salikt vienu no 48 skaistajām Latvijas bērza bērnu gultiņām, ko dāvinājām māmiņām. Mūsu inventārā bija gan bērnu gultiņas

Kopīgā bēgļu ceļā

ASTRIDA STAHNKE

Nesen avīzē *Laiks* bija Jaunjelgavas vidusskolas skolnieces Antas Pirktiņas raksts „Par mana vectēva Jura Pirktiņa māsas Margrietas Gīgas vēstulēs rakstīto maniem vecvecākiem.”

Vēstulē Margrieta ir aprakstījusi, kā viņa ar ģimeni izbēga no savām Kurzemes mājām: „Toreiz 1944. gada 9. oktobrā pievakare bija vēsa, saulaina. Saulrieta stari skaisti atmirdzēja rāmajos Papes ezera ūdeņos. To es nekad neaizmirsīšu. Tas mums bija kā atvadu sauciens no dzimtenes [...] Ar vairākiem pajūgiem no citām mājām virzījāmies uz Vācijas pusi. [...] Tikai caur un zem kaŗa ugunīm bēgļu ceļi veda tālāk, līdz Vācijai [...] Tur mums zirgus un ratus noņēma, palika tikai tas, ko varējām paņemt rokās...”

Pārtikas kambaris bija iztukšots, lai sestdienas vakarā gaŗais galds liepas ēnā būtu bagātīgi klāts. Pēc vakariņām tie paši kareivji, zinot, ka mums ir klavieres, cēlās un gāja uz lielo istabu. Māsa atvēra durvis, apsēdās pie klavierēm un sāka spēlēt. Istabā drīz sanācām mēs, bērni, citi kuldēji, un stājāmies ap klavierēm. Smieklī un jautra dziedāšana gāja līdz vēlam vakaram. Tikai mamma, no malas vērodama, noteica: “Nu jā, šodien jūs priecājaties, bet kā būs no rīta?” Tomēr Totentanz spītīgi turpinājās.

Kad rati bija piekrauti ar graudu maisiem, medus burkā, speķi, desām, rudzu maizi, segām un ziemas drēbēm, devāmies ceļā. Braucot cauri gatvei uz meŗa pusi, man ausis

pāju,” liecina M. Gīgas vēstule.

Dienas, nakts, nedēļas mums, maziem un lieliem bēgļiem, vilkās kā kādā murgā līdz vēlam rudenim. Neatceros ne laikus, ne vietas. Tikai gaŗus ceļus (liela, gaŗa tēva josta...), vienu tuļas mājas lauku vidū, šķūņus, kur pārgulējām, un ugunskurus, ap kuŗiem sildījāmies, kad sievas kaut ko cepa un vārīja. Viena diena līdzinājās otrai, līdz kādā aukstā, dzidrā rītā mūsu karavānu apturēja vīri vācu uniformās un pavēlēja griezties pa labi, nost no lielceļa. Sarindojām savus ratus dubļainā laukā aiz ēkām. No tām iznāca kaut kādi vīri un uzsauca, lai sagatavojamies iet cauri atušanas procesam. To padzirdot, mēs, bērni, lēcām no ratiem ārā un bēgām pa dubļaino kalnu

bēgļiem un atrada visu pulku nezinā gaidām, kas ar viņiem notiks. Kad tēvs parādījās, pūlis viņu ielenca it kā glābēju. Bija tā, ka pa bēgšanas laiku mēs ar saviem ātriem zirgiem un lielajiem ratiem vienmēr atradāmies karavānas priekšgalā. Skolojies Vācijā, tēvs labi prata vācu valodu un varbūt tādēļ viņu uzskatīja par vadītāju – *Fuehrer*, tā vācieši viņu uzrunāja. Kad vajadzēja meklēt un sarunāt naktsmājas, tas bija mūsu tēvs, kas gāja un klauvēja pie svešām durvīm, līdz tās atvērās. Un jo vairāk viņam laimējās, jo vairāk no viņa gaidīja. Tā notika arī dubļu laukā Prūsijā. Tēvs sajuta atbildību par lielo bēgļu pulku, un tādēļ nekas cits neatlika, kā iet aprunāties ar zemākiem *fireriem*, kam bija vara pār tik

Savā vēstulē mazbērniem Margrieta Gīga rakstīja: „Tur mums zirgus un ratus noņēma, palika tikai tas, ko varējām paņemt rokās, vēl daži drēbju gabaliņi, kur slimos bērnus ietīt. Mūs visus līdz Berlīnei sūtīja ar vilcieniem.” Par zirgiem gan tēvam izsniedza kvīti ar solījumu, ka samaksu varēsot pieprasīt Berlīnē. (N’jā... – kad slotaskāts ziedēs.)

Gadus vēlāk, brīnoties, kas īsti notika ar lielo bēgļu pulku – kur un cik tālu katrs tika – palika neuzminēta mistērija. Varbūt, ka Anta Pirktiņa beidzot to ir atrisinājusi. Bet var jau būt, ka tomēr nebijām ar viņas vecvecmāmiņu vienā karavānā, tikai vienā bēgļu straumē, kas cerēja atrast patvērumu toreiz tik baigajā un sabumbotajā Hitlera Vācijā. Varbūt vairākas bēgļu

Iespējams, ka Gīgas un mūsu ģimenes izbēga no Kurzemes pa vieniem un tiem pašiem ceļiem un zem tām pašām ugunīm – līdz arī mums atņēma zirgus un ratus... Mūsu (mācītāja Barbina) ģimene atstāja savas Mazgramzdas mājas 8. oktobrā rītā. Par to jau iesāku rakstīt savā pirmajā domrakstā Eslingenas pamatskolā: „Bija skaists svētdienas rīts...”

Goda rati gaidīja durvju priekšā, gatavi vest mūsu sešu cilvēku ģimeni uz baznīcu. Zirgi kasīja zemi, jo kāds no mums vilcinājās; tēvs nervozi turēja grožus, kad pēkšņi sētā iedrāzās divi vācu kaŗavīri un sauca, ka fronte ir piecus kilometrus no mūsu mājām un mums ir augstākais divas stundas laika, lai izbēgtu. Satraukumā tēvs apmainīja drošku pret “gumijas” ratiem (t.i., ratiem ar gumijas riteņiem). Ātri pārgērbāmies ikdienas drēbēs un, asaras slaucīdami, sākām mest lietas lielajos ratos. Vācu kaŗavīriem, kas visu vasaru dzīvoja teltīs netālā meŗa malā un mūs labi pazina, tēvs atļāva rīkoties ar lopiem, kā grib.

Neviens, ne paši, ne strādnieki, ne zirgi, nedz tie kaŗavīri, kas atveda baigās ziņas, nebijām labi izgulējušies, jo iepriekšējā vakarā mūsu mājās gāja lustīgi. Svinējām kulšanas svētkus. Lauki bija tīri, rija un šķūnis pilni, un kuļmašīna aizvadīta.

krita zalves, asas un baigas. Tās kāva mūsu dārgos pamestos lopiņus, kuŗus tikai dienu iepriekš biju mēģinājusi noganīt, kad viņi skrēja bizodami pāri tukšiem tīrumiem, bezbēdīgi un nepaklausīgi, savā tīras brīvības skurbumā vai nāves deļā.

Braucām cauri meŗam, līdz tikām uz lielās šosejas, kas bija pārpildīta, un pievienojāmies gaŗajai bēgļu rindai, kas virzījās uz Lietuvas pusi, līdz ar vācu tankiem un smagām automašīnām. Iestīguši satiksmes putrā, lēnām rāpāmies uz priekšu visu dienu līdz tumsai. Tajā 9. oktobrā vakarā snaudām turpat ratos starp auzu maisiem, līdz mamma mūs sapurināja, lai mostamies un atvadāmies no dzimtenes. „Skatieties tur!” viņa iekliedzās, „*bumbo Liepāju!*” Un mēs skatījāmies. Es vēl tagad redzu, kā no debesīm krītošas “sveces” rādīja uzbrucējiem ceļu, un visa debesmala te liesmoja, te aptumšojās atkal un atkal, līdz tumsa uzvarēja un nakts pārsedza Latvijai savu zvaigzņu segu. “Tagad mums ir tikai tas, kas mēs esam,” mamma noteica un ilgi klusēja. Vai viņa juta, ka uz mūžu atstāj savas mājas, vecākus sadragāt Liepājā, un savu deļu, mūsu lielo brāli, kaŗavīru, līdz ar visu, kam bija dzīvojusi.

„Tajā dienā (9. oktobrī) mums paziņoja, ka krievi *bumbo Lie-*

leļā uz krūmiem. Slēpāmies gandrīz visu pēcpusdienu, un tā ar visām utīm laimīgi izbēgām no DDT indes.

Kad tēvs mūs atrada un sabāra, viņš neveda mūs atpakaļ pie ratiem, bet uz netālām lauku mājām. Tur viņš bija atradis mūsu ģimenei apmešanās vietu, līdz lietas nokārtosies. Tur nu mēs devāmies, slēpdamies gar grāvjiem saaugušos krūmajos bailēs, ka tik kāds nedzenas pakaļ un mūs nenoķer.

Tomēr neviena ēna neslidēja mums pāri, līdz atradāmies plašā sētā, kur pats saimnieks mūs sagaidīja, bet saimniece bija sagatavojusi siltas vannas, garšīgas vakariņas un mīkstas gultas. Ak, kas par brīnumu, kas par prieku! Visi bija pret mums tik laipni, gluži kā eņģeļi Bībeles stāstos. Tur nodzīvojām līdz novembrā beigām. Bet ne jau par velti. Laipnība bija jāatmaksā ar darbiem, līdz lauki bija novākti un uzarti. Man iedeva spaini, lai eju aiz arkla un lasu maijvaboļu kāpurus. Neko riebīgāku nevarēju pat iztēloties, bet nekāda bļausana nebija pat iedomājama. Un cik priecīgi bijām, kad šī verdzība beidzās un saimnieks mūs aizveda uz staciju un palīdzēja iekārtoties vilcienā uz Marienburgu!

Bet nu atgriezīsimies ar manu tēvu dubļainā nometnē. Atstājīs ģimeni drošībā, viņš steidzās pie

lielu ļaužu pulku.

Vācieši laipni paskaidroja, ka nākamā dienā pieaugušos un spēcīgos vīrus likšot pie darbiem, bet sievas un bērnus ievietošot pagaidu noietnēs. Kad tēvs “taisīja traci” *firerīši* nelikās zinīs, bet tēvs svētās dūsmās aiz sevis aizcirta durvis un gāja vilkt no ratiem žāvētus speķa gabalus un medus burkas, ar ko zēnus *iesmērēt*. Kad dažas minūtes vēlāk aizcirtās durvis atvērās, piepīpotajā birojā tēvam līdz iegāja kārdinošā speķa smarža. Varu iedomāties, kā zēni siekalojās, un drīz vien sašķobījās viņu nelauzamiem likumi un asie vārdi. Beidzot, kad bija savā starpā vienojušies, galvenais *firers* deva savu spriedumu: bēgļus varot atlaist, ja viņiem būtu zināms gala mērķis vai apmešanās vieta un viņi nebūtu par nastu vācu tautai. Tad tēvs nolika savas dāvanas uz galda, pateicās un gāja atpakaļ uz saviem ratiem meklēt papīru un rakstāmo un pabarot savus skumju pilnos zirgus. Kamēr tie ēda pēdējās sava saimnieka dotās auzas, viņš ātri rakstīja izgudrotas adreses un tās izdalīja visapkārt, tad, izlūdzies Dieva palīdzību, atvadījās un aizgāja, atstādams visu Visvarenā rokās. Cik adrešu tika izdalītas, nezinu. Vēlāk, tēvam atstāstot bēgļu ceļos piedzīvoto, runa bija par 200 un daudz.

rindas apturēja tajā pašā vietā un, tāpat kā parasts, viņus atutoja un apzaga – vai atbrīvoja no visām šīs zemes mantām un sūtīja tālāk, pretim laimei vai nelaiemei.

Par bēgšanu un trimdas/trimdinieku tematu esmu rakstījusi vai runājusi gandrīz visu mūžu, sākot no pamtskolas domraksta līdz manai gadiem ilgi rakstītai romānu triloģijai *How Long is Exile?* To šovasar pabeidzu, bet trimdas sajūtai un stāstiem par bēgļu gaitām, pārsteigumiem un brīnumiem, domāju, nekad nebūs beigas, jo nekad, nekur nebeidzas kaŗi ar savu postu un bēgļu straumēm, kas sajauc pasaules kārtību un cilvēku attiecības, garus un miesas. Un nebeidzas arī senie bēgļu stāsti, kur katra laimīgi izbēgusi persona ir stāsts un brīnums pats par sevi. Lasot Antas rakstiņu, biju gandarīta par to, ka manā opusā tik ļoti atbalsojas Margrietas Gīgas jūtas un vārdi: *Vajadzētu visu aizmirst, bet, lai cik labi vai slikti iet, savu dārgo zemi un dzimto vietu aizmirst nevarēšu nekad.*

P.S: pateicībā apsveicu Antu Pirktiņu par viņas rakstu *Laikā* „Tas viss tā briesmīgā kaŗa deļ”, un ceru, ka viņa neņems ļaunā, ka pie tā pieturējos, uzrakstot šo patieso stāstu sava tēva piemiņai.

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

PBLA Izglītības padome izsludina Tautasdziesmu akcijas 2. posmu

PASAULES
BRĪVO
LATVIEŠU
APVIENĪBA

PBLA Izglītības padome ziņo, ka tautasdziesmu akcijas "Dāvāna Latvijai: Man dziesmiņu nepietrūka" 1. posma uzvarētāji – diasporas skolas, kuŗu video ir uzvarējuši populāritātes balsojumā un izpelnījušās visvairāk Like – ir:

Kursas Vasaras vidusskola (ASV), Reikjavikas latviešu skola (Islande) un Hamiltonas latviešu skola (Kanada.) Apsveicam skolas ar uzvaru! Video ierakstus vēl arvien var aplūkot: www.mandziesminunepietruka.lv Paldies visām skolām, kas piedalījās! Priecājamies par skolu iesaisti un par to, ka mudinājāt savus skolēnus pētīt un mācīties latviešu tautasdziesmas!

Izsludinām akcijas 2. posma sākumu. Akcijas 2. posmā diasporas skolas tiek aicinātas balsot par savas skolas 10 vismīļākajām tautasdziesmām un izveidot video ierakstu ar vienu no šīm tautasdziesmām. Video ierakstus jāievieto *You Tube* kanālī. Ierakstus PBLA sakopos lietotnē (app), kur būs pieejamas 100 vismīļākās tautasdziesmas no diasporas skolām visā pasaulē. Akcijas nolikums un plašāka informācija par akcijas 2. posmu – www.mandziesminunepietruka.lv Visas diasporas skolas un bērnodarzi aicināti piedalīties!

Augstu novērtē Latvijas sasniegto kopš neatkarības atjaunošanas

2. septembrī Ārlietu ministrijas politiskais direktors Andris Pelšs un bijušais ārlietu ministrs un vēstnieks Māris Riekstiņš tikās ar ASV Valsts departamenta ASV sankciju politikas galveno koordinātoru – vēstnieku Danielu Frīdu (*Daniel Fried*) un ASV Valsts kases amatpersonām.

Tikšanās laikā tika pārrunāti reģionālās drošības jautājumi, tai skaitā NATO Varšavas samita rezultāti, un turpmākais ASV atbalsts reģiona valstīm. Tāpat notika viedokļu apmaiņa par drošības situāciju reģionā un eiroatlantiskajā telpā, kā arī Eiropas Savienības (ES) un ASV attiecībām ar Krieviju.

D. Frīds apsveica Latviju, kļūstot par Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (OECD) dalībvalsti, un atzinīgi novērtēja veiktās reformas banku sistēmas uzraudzības pilnveidošanā, lai veicinātu valsts ekonomikas attīstību un drošību. Atzinīgus vārdus viņš veltīja arī Latvijas paveiktajam reformu un

attīstības jomā pēc neatkarības atgūšanas. Latvijai un ASV izveidojusies veiksmīga sadarbība, veidojot kopīgus attīstības sadarbības projektus. A. Pelšs uzvēra, ka Latvija ir gatava nodot pieredzi un zināšanas Austrumu partnerības un Centrālāzijas valstīm. D. Frīds īpaši uzvēra, ka jāsniedz atbalsts Ukrainai tās reformu ceļā, lai palīdzētu integrēties Eiropas vienotajā saimē. M. Riekstiņš sarunas laikā puda gandarījumu par ASV viceprezidenta Džo Baidena vizīti, kas notika Baltijas valstīm ļoti zīmīgā datumā, tādējādi apliecinot stingru un nemainīgu atbalstu Baltijas valstu drošībai. Vēstnieks M. Riekstiņš īpaši atzīmēja, ka ir svarīgi turpināt Latvijas un ASV sadarbību stratēģiskās komunikācijas jautājumos.

ASV senātors apliecina ciešo ASV atbalstu Baltijas reģiona drošībai

Tikšanās laikā ar Amerikas Savienoto Valstu senātoru Tomu Kotonu Valsts prezidents Raimonds Vējonis puda gandarījumu par ASV lēmumu padziļināt sadarbību ar Baltijas valstīm drošības jomā un stingro apņemšanos pildīt NATO līguma 5. panta saistības. "Mums ir svarīgs republikāņu pārstāvošā senātora apliecinājums, ka ASV uzskata Baltijas un Polijas drošību par ārkārtīgi nozīmīgu visai Aliansei. Par to liecina T. Kotona teiktā, ka neatkarīgi no gaidāmo prezidenta vēlēšanu iznākuma Savienoto Valstu valdība stingri ievēros NATO ietvaros uzņemtās saistības un piedalīsies Alianses dalībvalstu aizsardzības stiprināšanā," uzvēra Valsts prezidents.

"Amerikas Savienoto Valstu klātbūtnei Baltijas reģionā ir gan dziļi simboliska, gan praktiska nozīme. Tādēļ jāstiprina līdzšinējie kopīgie pasākumi, ko iezīmē kopīgas militārās mācības, dažādu līmeņu vizītes un veiksmīgā sadarbība ar Mičiganas Nacionālo gvardi," sacīja Valsts prezidents.

Latviju apmeklē Eiropas Padomes cilvēktiesību komisārs Nils Muižnieks

No 5. līdz 9. septembrim Latvijā oficiālās vizītes ietvaros uzturēsies Eiropas Padomes (EP) cilvēktiesību komisārs Nils Muižnieks (*attēlā*).

Komisāram plānotas vairākas tikšanās, tai skaitā ar Ministru prezidentu Māri Kučinski, ārlietu ministru Edgaru Rinkēviču, iekšlietu ministru Rihardu Kozlovski, izglītības un zinātnes ministru Kārli Šadurski, Tieslietu ministrijas valsts sekretāru Raivi Kronbergu, Labklājības ministrijas un Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijas pārstāvjiem, Rīgas domes priekšsēdi Nilu Ušakovu, ģenerālprokuroru Ēriku Kalnmeieru, kā arī ar Saimes frakciju pārstāvjiem un tiesībsargu Juri Jansonu.

Nils Muižnieks ir EP cilvēktiesību komisārs kopš 2012. gada. EP cilvēktiesību komisārs ir atbildīgs par cilvēktiesību izpratnes veicināšanu, atbilstoši Eiropas Padomes noteiktajiem standartiem. Sava mandāta ietvaros komisārs veic regulāras vizītes visās Eiropas Padomes dalībvalstīs.

Čehijas kultūras ministrs Daniels Hermans Latvijā

Latvijā viesojās Čehijas Republikas kultūras ministrs Daniels Hermans. 2. septembrī Latvijas Nacionālajā bibliotēkā D. Hermans tikās ar Latvijas kultūras ministri Daci Melbārdi (*attēlā*).

Abi ministri bija vienprātīgi par Latvijas un Čehijas vēsturiskajām paralēlēm un kopīgajām interesēm, kas veido labu pamatu savstarpējai sadarbībai un pieredzes apmaiņai. Čehijas kultūras ministrs sarunas laikā augsti novērtēja Latvijas kultūrizglītības sistēmu, kā arī Kultūras ministrijas veidoto atbalsta sistēmu kultūras aktivitātēm diasporas jomā. Ministri apsprieda arī radošo industriju un plašsaziņas līdzekļu politikas jautājumus.

Saziedo vairāk nekā 1 000 000 eiro 668 Latvijas studentiem

VITOLU FONDS

Pateicoties 183 ziedotājiem no Latvijas, ASV, Kanadas, Anglijas, Vācijas, Zviedrijas, Austrālijas, Venecuēlas un Dānijas, studijas uzsāks 249 pirmkursnieki. Ar 419 esošajiem stipendiātiem līgumi ir pagarināti. Stipendijas lielumu nosaka ziedotājs, un tās lielums ir no 1500 EUR līdz 6000 EUR gadā. Vitolu fonds sadarbojas ar 30 uzņēmumiem, septiņiem fondiem, 32 organizācijām un korporācijām, 95 privātpersonām, un ir dibinātas 19 testamentāro novēlējumu stipendijas. Īpašā Draugu stipendija – pateicoties jau absolvējušo sti-

pendiātu un citu labvēļu ziedojumiem – spēs atbalstīt 16 jaunos studentus.

Mecenāta Gaida Graudiņa ziedojums Nacionālajam vēstures muzejam

Latvijas Nacionālais vēstures muzejs (LNVM) saņēmis 200 000 EUR lielu ziedojumu no latviešu kultūras mecenāta un kolekcionāra Gaida Graudiņa. Dāsnais ziedojums tiks izlietots LNVM "Dauderu" nodaļas attīstībai, kuŗas krājuma kodolu veido Gaida Graudiņa kolekcija un kuŗai mecenāts jau ilgstoši sniedzis savu atbalstu.

Nozīmīgais ziedojums programmatiski nodēvēts kā "Dauderu" nams jaunā izskatā, sagaidot Latvijas valsts simtgadi, tiks izlietots vairākiem mērķiem. Mūzejs izdos grāmatu "Gaida Graudiņa kolekcija LNVM Dauderu nodaļā" (iekļaujot "Dauderu" nama vēsturi, G. Graudiņa biogrāfiju un kolekcijas katalogu). Grezno izdevumu saskaņā ar vienošanos starp dāvinātāju un mūzeju uzdevinās visām Latvijas skolām un bibliotēkām, nosūtīs lielākajiem Latviešu centriem ārzemēs, to varēs iegādāties mūzeja veikalā.

Somijā atceras diplomātisko attiecību atjaunošanu

31. augustā Latvijas vēstniecībā Somijā aicināja latviešu-somu jauktā kuŗa "Ziemeļmeita" dalībniekus uz kopīgu sadziedāšanos, lai pieminētu nesenos vēsturiskos notikumus, kā arī vēlētu veiksmi korim jaunajā darba cēlienā. 2016. gada augusts ir īpašs mēnesis, jo aprit 25 gadi kopš Latvijas neatkarības atjaunošanas starptautiskās atzišanas.

Latvijas un Somijas diplomātiskās attiecības tika atjaunotas 1991. gada 29. augustā. Abas valstis vieno kopīgas vērtības, un viena no neizzūdošajām vērtībām ir tradīcijas. Tās vieno un padara stiprākus, un dziedāšana ir viena no tradīcijām, kas nav izzudusi vēstures likločos. Lepojamies, ka latviešu-somu jauktais kuŗis "Ziemeļmeita" turpina uzturēt šo tradīciju, uzsākot jauno rudens sezonu, un mēs kopā varam svinēt Latvijas un Somijas diplomātisko attiecību atjaunošanas 25 gadus.

Latvijas dienas Pekinā

4. septembrī Pekinā atklāja Latvijas dienas *Taste Latvia*. Turpmākās divas nedēļas Pekinas

tirdzniecības centrā *Sogo* atradīsies gandrīz 50 Latvijas uzņēmumu produktu stendi. Sarīkojumā bija valsts amatpersonu uzrunas, Latvijas mākslinieku un sportistu priekšnesumi, pavāru meistarklases.

Atklājot Latvijas dienas, ekonomikas ministrs Arvils Ašeradens uzvēra, ka *Taste Latvia* sakrīt ar Latvijas un Ķīnas diplomātisko attiecību izveidošanas 25. gadadienu. Divās lielveikalu ķēdēs sāka tirgot aptuveni 30 Latvijas uzņēmumu 140 dažādus produktus.

Dānijas karaliene mētēlis no Krāslavas

No Krāslavas līdz Dānijas karaļnamam ceļu mērojis Latvijas uzņēmumā šūts mētēlis, kuŗu Dānijas karaliene Margrēte bija izvēlējusies, apmeklējot ikgadējo pasaules skautu vasaras nometni.

Mētēja dizaina autori ir Dānijas uzņēmums *Eva & Claudi*, kas jau vairākus gadus uztic savu modelēto apģerbu ražošanu Krāslavas uzņēmumam *Nemo*. Mētēja piegrieztnes ir izgatavotas *Nemo* konstruktoru birojā. "Mums pašiem bija pārsteigums mēteli redzēt mugurā karalienei. Ilgi paši domājām, vai sadarboties ar šo dāņu firmu, jo viņu pasūtījumi ir samērā nelieli," atklāja *Nemo* valdes priekšsēde Inga Zemdega-Grāpe. Šādu mēteli gan Latvijā iegādāties nebūs iespējams, tāpat kā pārējo uzņēmuma produkciju. Tā ceļo galvenokārt uz Skandināvijas valstīm. *Nemo* Latgalē dod darbu 250 cilvēkiem, taču šobrīd uzņēmumam trūkstot darbinieku.

Uzrunā absolventus prestižajā Arabu ligas akadēmijā

28. augustā pēc Arabu ligas Zinātņu, tehnoloģiju un jūras transporta akadēmijas (*ALZTJTA*) prezidenta Prof. Ismaila Abdelgafara Ismaila Faraga uzaicinājuma (*Ismail Abdel Ghafar Ismail Farag*) vēstniecei Ivetai Šulcai bija gods uzrunāt Arabu ligas Zinātņu, tehnoloģiju un jūras transporta akadēmijas Biznesa skolas absolventus svinīgā izlaiduma ceremonijā.

(Turpināts 11. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 10. lpp.)

Uzrunu noklausījās vairāk nekā 1000 viesu, un tajā piedalījās Ēģiptes valdības ministri un augstas Arabu līgas amatpersonas.

Farags izteica gandarījumu par vēstniecības ieguldījumu Latvijas un Ēģiptes augstskolu sadarbības veicināšanā un informēja, ka ALZTJTA un Rīgas Tehniskā universitāte piedalās kopīgā zinātniskā projektā un notiek darbs, lai veicinātu sadarbību ar Jūrniecības akadēmiju. Prezidents izteica interesi apmeklēt vizītē Latviju.

Pārrunā Latvijas diasporas Nīderlandē aktualitātes

27. augustā Latvijas vēstniecībā Hāgā notika diasporas organizāciju Nīderlandē pārstāvjiem organizēta ikgadēja tikšanās, kurā vēstniece Ilze Rūse informēja par Ārlietu ministrijas diasporas politikas aktualitātem un vēstniecības darbu šajā jomā.

Vēstniece uzsvēra, ka šigada Ārlietu ministrijas konkursā diasporas atbalstam ir piešķirts finansējums latviešu studentu biedrības Nīderlandē izveidei. Šādu projektu īstenošana apliecina nepieciešamību veicināt atgriezenisko saišu stiprināšanu ar Latviju. Šobrīd dažādās Nīderlandes augstskolās studē liels skaits latviešu jauniešu. Tikšanās laikā diasporas organizāciju pārstāvji iepazīstināja klātesošos ar gada laikā paveikto kultūras, izglītības un sadarbības jomā, kā arī pārrunāja tuvākajā nākotnē plānoto, piemēram, Valsts svētku svinēšanu novembrī. Diasporas organizāciju pārstāvji bija vienprātīgi par diasporas organizācijas stiprināšanu Nīderlandē un nepieciešamību pievērst īpašu uzmanību 2018. gadā gaidāmajai Latvijas simtgadei.

Latvija paraksta līgumu par dalību Expo 2017 Astana

2. septembrī parakstīts līgums par Latvijas dalību Kazachstānā notiekošajā izstādē *Expo Astana 2017*. Iepriekš valdība pieņēma divus pretējus lēmumus: pērn nolēma nepiedalīties izstādē Astana, bet šogad jūlijā atbalstīja Satiksmes ministrijas rekomendācijas Latvijas dalībai *Expo 2017*.

Kā informēja Satiksmes ministrijā, parakstītais līgums būs reāls un praktisks apliecinājums, ka Latvija dosies uz Kazachstānu. Līgumu parakstīja *Expo 2017* komisārs Rāpils Zašibajevs no Kazachstānas un

Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras (LTRK) valdes priekšsēdis Jānis Endziņš. Latvijas stenda konceptuālais nosaukums – "Tikšanās vieta Latvija – enerģija ir mūsu dabā". Ar šo nosaukumu tiek akcentētas Latvijas ģeogrāfiskā novietojuma priekšrocības un iespējas radīt pievienoto vērtību, ko sniedz Latvijas uzņēmumi un augsta līmeņa eksperti dažādās nozarēs, informēja LTRK. Latvijas dalības *Expo 2017* nozīmī satiksmes ministrs Uldis Augulis (*Zaļo* un Zemnieku savienība) saista ar transita pakalpojumiem, kas veido ceturto daļu no visa pakalpojumu eksporta, kas savukārt ir svarīga Latvijas tautsaimniecībā.

Saziedo tehnikai Zemessardzes vajadzībām

Ziedojumu kampaņu organizēja LATO (Latvijas Transatlantiskā organizācija) un *Ziedot.lv*. Kopš kampaņas sākšanas 2015. gada septembrī ir saņemti vairāk nekā 63 000 eiro, kas saņemti ne vien no Zemessardzes atbalstītājiem Latvijā, bet arī no latviešiem ārzemēs.

Nakts redzamības kamera

Par saņemtajiem līdzekļiem ir iegādātas 12 termālās infrasarkanā diapazona tēmēšanas ierīces trieciensautenēm un četras termālās infrasarkanā diapazona novērošanas kameras, kas tika piegādātas Zemessardzes 51. kājnieku bataljonam, kas gādā par Dobeles Mācību Atbalsta bāzes darbību un ikdienā nodrošina ieroču un speciālizētas tehnikas lietošanas apgušanu zemes-sargiem.

Lielbritānijā saņem pieprasījumus Latvijas pilsonības iegūšanai

Kopš referendumā par Lielbritānijas izstāšanos no Eiropas Savienības (ES) Latvijas vēstniecība Lielbritānijā ir saņēmusi 32 pieprasījumus par Latvijas pilsonības iegūšanu. Elektroniskie pieprasījumi ir saņemti no Apvienotās Karalistes pilsoņiem, kā arī Austrālijas pilsoņiem, kuŗu pastāvīgā dzīvesvieta ir Lielbritānijā. Par Latvijas pilsonības iegūšanu galvenokārt interesējušies Latvijas pilsoņu pēcnācēji vai valstī dzīvojošie latvieši.

Ķīnas eksperte tirdzniecības misijā Latvijā

Augusta beigās divu nedēļu vizītē Latvijā viesojās SIA *Linearis* meitas uzņēmuma *Linearis IBC* pārtikas tirdzniecības vadītāja Ķīnā Jing Cai. Vizītes mērķis bija iepazīties ar Latvijas pārtikas ražotāju produkciju, ražošanas tradīcijām un eksporta plāniem.

Tā kā 2016. gadā Latvija ir Centrāleiropas un Austrumeiropas

Jing Cai

pas valstu un Ķīnas sadarbības formāta 16 + 1 sarīkojumu rīkotājvalsts, *Linearis IBC* vēlas maksimāli izmantot Latvijai pievērsto Ķīnas biznesa vides uzmanību, lai "audzētu" Latvijas eksportu uz Ķīnu. Tieši tāpēc *Linearis IBC* pārstāve Jing Cai tikās ar Latvijas pārtikas ražotājiem, kas jau ir uzsākuši vai plāno uzsākt eksportu uz Ķīnu.

Desmitgades jubilejā Korporatīvās labdarības fonds

(*ABLV Charitable Foundation*) rīkoja starptautisku mākslas simpoziju *Cross-training*: 10 vingrinājumi ceļā uz muzeju ar mākslinieku un mākslas vēsturnieku, pasaules nozīmes mākslas centru pārstāvju un neatkarīgu kuratoru piedalīšanos. No 8. līdz 9. septembrim Kaņepes Kultūras centrā notika lekcijas, paneldiskusijas, meistardarbnīcas, portfolio "fiksie randiņi" un mākslinieku prezentācijas par pārmaiņām, kādas informācijas pārslēgtālais laikmets ir ienesis mākslas institūcijās.

ZIBIT konkursa uzvarētāji

PIEDĀVA: *UNIVERSITĀTES FONDS*, *EXIGEN SERVICES*, *accenture*

Divi Latvijas vadošie uzņēmumi kopā ar LU fondu apbalvojuši Latvijas augstskolu spožākos prātus informācijas tehnoloģiju (IT) jomā – bakalaura un maģistra darbu konkursa ZIBIT uzvarētājus. Šogad konkursam ZIBIT 2016 astoņas Latvijas augstskolas pieteica savu studentu 20 bakalaura un 13 maģistra darbus. Darbu vērtēšanu veica *Accenture Latvia* un *Exigen Services Latvia* eksperti. Katēgorijā "Labākie bakalaura darbi" pirmo vietu ieguva Kristis Magons (LU) par pētījumu "Eliptisko līkņu kriptosistēmu pielietojumi", katēgorijā "Labākie maģistra darbi" – Ēriks Zaharāns par pētījumu "Robotu lokalizācija iekšējās un to sadarbībā".

Krievija iesniegusi Latvijai notu

par padomju pieminekli Limbažos. Biedrības Daugavas Vanaģi Latvijā Limbažu nodaļa bija demontējusi pieminekli, kas tika uzcelts padomju okupācijas laikā PSRS jūrniekiem, kuŗi 1941. gadā nogalināja vairākus vietējos iedzīvotājus un paši gāja bojā kaujās pret latviešu nacionālajiem partizāniem. Pēc biedrības Limbažu nodaļas priekšsēža Gunāra Grīnberga teiktā, archīva materiālos tiek minēts, ka šie jūrnieki nodarbojušies ar marodierismu un Limbažu iedzīvotāju slepkavošanu – tika noslepkavoti septiņi mierīgie iedzīvotāji. Krievijas Ārlietu ministrija nodēvējusi par nepieņemamu pieminekļa padomju jūrniekiem nojaukšanu Limbažos.

LTV filma iekļūst festivāla Zelta Prāga konkursa finālā

Latvijas Televīzijas (LTV) dokumentālā filma *Musica Serena*. Komponists Pēteris Vasks sacentīsies par šā gada starptautiskā televīzijas filmu festivāla *Zelta Prāga* galveno balvu. Kļuvis zināms, ka 84 darbu konkurencē finālā iekļuvas 20 kultūras dokumentālās filmas, kā arī iestudējumi un koncertu televīzijas ieraksti. Līdzās filmai par komponistu Pēteri Vasku finālistu vidū ir arī Vudija Alena režisētās Pučini operas *Džanni Skiki* ar Placido Domingo galvenajā lomā ieraksts, kā arī dokumentālie stāsti par diriģentu Zubinu Metu un komponistu Leonardu Bernšteinu. Visas 20 konkursa fināla programmā iekļautās filmas spēkosies par 53. festivāla *Zelta Prāga* galveno balvu, kuŗas ieguveju uzzināsim 1. oktobrī.

Atzinīgi vērtē Opolais sniegumu festivālā ASV

Starptautisko atzinību guvušās latviešu solistes Kristīnes Opolais uzstāšanos Tenglvudas mūzikas festivālā (ASV) kopā ar viņas dzīvesbiedru, *Grammy* balvas laureātu, Andru Nelsona vadīto Bostonas Simfonisko orķestri un vēl sešiem pasaules mēroga operdziedātājiem atzinīgi novērtējuši starptautiskie mūzikas kritiķi.

Laikraksts *Boston Globe* uzvedumu nodēvējis par grandiozu un vienlaikus juteklisku sniegumu, atgādinot, ka galvenās lomas – Aidas – izpildītāja Opolais pie šīs lomas atgriežas pēc desmit gadu pārtraukuma. Tenglvudas festivāls ir gan būtisks notikums mūzikas pasaulē, gan šogad tā bija reta iespēja vērot Kristīni Opolais un Andri Nelsonu muzicējam uz vienas skatuves.

Latvieša Jāņa foto iemūžināts Holivudas filmā

7. septembrī pirmizrādi piedzīvoja Klinta Īstvuda filma "Brīnums virs Hudzonas" – tā rekonstruē 2009. gada 15. janvāra notikumus Ņujorkā. Interesanti, ka šis notikums atnesa pasaules slavu ne tikai pilotam Česlijam Sallenbergam, kuŗš virtuozī nosēdināja gaisa kuģi upē, bet arī ASV dzīvojošajam latvietim Jānim Krūmam. Jānis bija pirmais, kuŗš mikroblogošanas vietnē *Twitter* ievietoja attēlu no notikuma vietas. Šīs filmas pirmizrāde notika Latvijā 7. septembrī kinoteātrī *Citadele*, bet vēlāk tā būs skatāma arī citos kinoteātros visā valstī.

Legendārais attēls, ko ar savu iPhone uzņēmis Jānis Krūms

2014. gadā Krūma uzņemtā fotogrāfija ar Hudzonas upē avārijušo pasažieru lidmašīnu atzīta par vienu no ievērojamākajiem tvītiem mikroblogošanas vietnes *Twitter* pastāvēšanas vēsturē. Krūms atradās uz prāmja, kas kursē Hudzonas upē starp Manhetenu un Ņūdžersiju, un pirmais ieradās notikuma vietā.

Renāra Vimbas filma "Es esmu šeit"

starptautiskā kinofestivālā Krievijā ieguvusi balvu kā labākā kinofestivāla filma. Svetlogorskā, Kaļiņingradas apgabalā, norisinājās 13. starptautiskais kinofestivāls "Baltijas debijas", kuŗas konkursa programmā iekļautā latviešu režisora Renāra Vimbas filma "Es esmu šeit" ieguva galveno balvu "Labākā 13. kinofestivāla "Baltijas debijas" filma".

Balvu nodošanai tās autoram saņēma Latvijas Republikas vēstniecības Krievijā Konsulārās nodaļas kancelejas vadītāja Inga Skrūzmane. Apbalvošanas ceremonijā filmas nominēšana ieguva skatītāju un žūrijas atzinīgus skaļus aplausus.

Stokholmā demonstrēta filma Ģenerāļplāns

Latvijas vēstniecības telpās uz dokumentālās filmas *Ģenerāļplāns* izrādi pulcējās Stokholmas latviešu sabiedrības pārstāvji. *Ģenerāļplāns* ir pētnieciski dokumentāla filma, kuŗa atklāj metodes, ar kuŗām Krievija ietekmē Baltijas valstu iekšpolitiku un šķēļ sabiedrību, sējot ilgas pēc Padomju Savienības un noniecinot Baltijas valstu atgūto neatkarību.

Viņas sakopojis
P. KARLSONS

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS
GORDONS

Izrādās, ka “pēkšņā” kaujas gatavības pārbaude, kas aptvēra Krievijas Rietumu, Dienvidu, Centrālo militāros apgabalus, Ziemeļu floti (kas bazējas pie robežas ar NATO dalībvalsti Norvēģiju) un visu kara aviāciju un “gaisa desanta spēkus” un ilga no 25. līdz 31. augustam, tika attiecināta arī uz visiem Krievijas “federālajiem izpildvaras orgāniem” un militārās rūpniecības kompleksiem, kuriem bija jādarbojas “kara laika apstākļos”. Skaties vien, tādā prezidents Putins bija licis arī ierēdņiem jeb klerkiem piedalīties “kara repetīcijā”. Tādā tika “izmēģināts karš” – ar ko, par ko?

Intriģējošas spēles, nudian. Un ne tikai Krievijā. Izrādās, ka Ķīnas bruņotie spēki sarīkojuši vērienīgas mācības šīs milzu valsts ziemeļaustrumos:

manevru dalībnieki – tanku vienības un kara aviācija – “mācījās” forsēt Amūras upi, kas Ķīnas bieži apdzīvotas provinces Mandžūrijā šķir no Krievijas “Tālajiem Austrumiem” – Habarovskas un Blagoveščenskas pilsētām un samērā reti apdzīvoto joslu – tādā teritorijas, ko Ķīna 1858. gadā saskaņā ar Aigunas līgumu bija spiesta atdot Krievijas imperijai. Vispār jau mūsdienā Ķīna ir mūsdienā Krievijas labestīgā partnere. Bet šīs vērienīgās “mācības” lika kremliešiem raukt pieri.

Kārtējais G20 saiets 4. septembrī sanāca Ķīnas lielpilsētā Hančžovā, dienvidrietumos no Šanhajas, un visi analītiķi ir vienprātīgi, ka šajā visaugstākajā virtotņu apspriedē Ķīna “liek ar sevi rēķināties”. Vēl jāatzīmē, ka ASV un Ķīna ir ne tikai konku-

renti un sāncenši: ASV nupat saņēmusi pirmo no Ķīnā pasūtītajiem astoņiem milzu tankkuģiem, kas pārvadās šķidrināto gāzi uz Eiropu.

Bet vistrakāko spēli Krievija patlaban ved, netieši, bet manāmi lietojot konfidenciālu ziņu noplūdes sistēmas “WikiLeaks” vadītāja Džuliana Asanža pakalpojumus. Asanžs, ko gaida tiesu darbi, guvis patvērumu Londonā, Ekvadoras vēstniecības telpās. No turienes viņš vērpi savus pavedienus, un viņa aktivitātes, par kurām plaši vēsta “New York Times”, vērstas visai sāpīgā veidā pret ASV prezidenta amata kandidāti no demokrātu partijas Hilariju Klintoni, un aiz visa tā stāv, īpaši pat neslēpjoties, Kremlis. “New York Times” vaicā: vai “WikiLeaks” nav kļuvusi par skalojamo mašīnu kompromitējo-

šiem materiāliem, ko savākuši Krievijas spiegi?

Asanžs intervijā “New York Times” korespondentam dumojas par “histēriju”, kas pārņēmusi ASV demokrātu partiju, “rīdot pret Krieviju”.

Tā lieta ir gaužām nopietna, tuvojoties ASV prezidenta vēlēšanu dienai – 8. novembrim.

Varas spēles, varas maiņas: uzmanības centrā patlaban ir Uzbekistāna ar tās 30 miljoniem iedzīvotāju – “Centrālāzijas pērle”, kuras 78 g.v. prezidējošo – būsim atklāti – despotu Islamu Karimovu ķēra trieka pēc banketa par godu uzbeku “olimpiešiem”. Viņš 4. septembrī tika apbedīts dzimtajā Samarkandā – līdzās daudzdzīvotājam Šahizinda laukumam, kur mauzolejā dus Tamerlans – iekarotājs, kuram 14. gadsimtā bija pakļauta milzu

teritorija – no Kaukāza kalniem un Persijas liča piekrastes līdz Indijas vērtiem. Karimovs lika pasludināt Tamerlanu par “nācijas godu un slavu” un piekopa viņa kultu līdzās savējam. Nelaiķis valdīja pēcpadomju Uzbekistānā ar stingru roku visus 25 gadus, un vēlēšanu farsu allaž beidzās ar vismaz 90% balsu par Karimovu, kurš 2005. gadā Andīšanas pilsētā lika apšaut vairākus tūkstošus demonstrantus. Pēdējos gados Uzbekistāna skaitījās puslīdz neitrāla, nepieslejšoties Kremļa “Eirāzijas” konstrukcijām. Karimovs nevēlēja sev izraudzīt mantinieku, un gaidāms ass ķīviņš starptendentiem.

Nobeigumā vērts atgādināt, ka Putins “aizņemties dēļ” nav devies uz Karimova bērēm, bet deleģējis nabaga premjeru Medvedevu...

KĀRLIS
STREIPS

Amerikā un Kanadā šonedēļ bija darba svētki, attiecīgi septembra pirmajā pirmsdienā. Amerikā tā ir valstiska svētku diena jau kopš 19. gadsimta beigām, kad attiecīgo likumu Kongress pieņēma vienbalsīgi un Valsts prezidents Grovers Klivlends to parakstīja, lai atzīmētu darbinieku kustības un arodbiedrību nozīmīgumu Amerikas Savienotajās Valstīs.

Viegli nebija. Sākotnēji Amerikā, tāpat kā citur pasaulē, uzņēmumu īpašnieki un kapitālisti par kaut kādām darbaļaužu prasībām nebūt nebija sajūsmā. Anglijā vispār pirmais konkrētais arodbiedrību aizliegums, ja varat ticēt, bija 15. gadsimtā, kad tur vēl pastāvēja izteikti feodāla sistēma.

Galvenais darba ņēmēju kustības un arodbiedrību attīstībā bija industriālā laikmeta attīstība, kad ļoti daudzās industrijās izrādījās, ka roku darbu var darīt daudz efektīvāk ar aparātu un mašīnērijas palīdzību. Pirmā joma, kur tas radīja konfliktu, bija tekstiliju industrija, kur mehānizētas stelles un tamlīdzīgas ierīces momentā padarīja ilgstošu un piņķerīgu roku darbu par nevajadzīgu. Tieši no turienes veidojās tā dēvētā Ludītu kustība, tās pamatā atbilstoši leģendai ir jaunietis Lielbritānijā, kurš pašrocīgi ar vesera palīdzību divas stellas sadauzīja mazos gabaliņos. Nekas nebija līdzēts, progress ir progress, un tekstiliju industrija nebūt nebija vienīgā, kurā automātika aizvietoja roku darbu.

Amerikā arodbiedrības sāka parādīties 19. gadsimta beigās, pirmā lielākā arodbiedrība bija grandiozi nosauktie Darba ņēmēju bruņinieki, kādu laiku tas bija ievērojams spēks, taču organizatoriskas problēmas, efektīvas

vadības trūkums, strīdi par mērķiem un liela opozīcija no darba devēju un arī valdības puses nozīmēja, ka ilgi tas nepastāvēja. Citādi bija ar Amerikas darba ņēmēju federāciju, kuru izveidoja 1886. gadā, tajā apvienojās dažādas vietējas arodbiedrības, un tā pastāv joprojām, lai arī 1955. gadā apvienojās ar konkurējošo Industriālo organizāciju kongresu, organizācija AFL-CIO – abu kādreizējo organizāciju iniciāļu savienojums – pastāv joprojām.

Liels progress Amerikas arodbiedrībām sākās tad, kad par ASV prezidentu kļuva Franklins Rūzvelts, kurš ieviesa tā dēvēto jaunā nolīguma politiku, lai risinātu savas valsts briesmīgo ekonomisko krīzi, kura bija sākusies ar akciju tirgus sabrukumu 20. gadsimta beigās. Konkrēti tā dēvētais Vāgnera likums bija tas, kurš arodbiedrību organizēšanai nodrošināja juridisku aizsardzību. Tiesa, pēc Otrā pasaules kara Amerikas valdība uz arodbiedrībām atkal sāka skatīties ar skābāku aci. Tā dēvētais Tafta-Hārtlija likums, kurš pastāv joprojām, aizliedza arodbiedrībām ziedot naudu politiskām partijām un kandidātiem. Tas bija lielākoties tāpēc, ka pēckara laikā Kongresā pie teikšanas bija republikāņi, bet arodbiedrību nospiedošais vairākums atbalstīja demokratu, no kuriem arī bija nācis viņu varonis Rūzvelts. Jaunajā likumā bija teikts, ka streikus nedrīkst rīkot, ja tie apdraud nacionālo drošību, tas, starp citu, neļāva streikot policistiem. Trešais elements Tafta-Hārtlija likumā bija obligāta prasība – no arodbiedrībām izslēgt komunistus un sociālistus. Te jāatceras, tas bija Aukstā kara sākums, politiķi komunistus saska-

tija gandrīz visur, pānīka bija liela. Amerikas Augstākā tiesa ar laiku šo likuma daļu atcēla kā konstitūcijai neatbilstošu, bet pagājušā gadsimta 50. gadu pirmajā pusē notika ļoti liela komunistu – vai īstu vai iedomātu – medīšana, tajā skaitā un īpaši kino industrija.

Tieši tajā pašā laikā darbinieku procenti, kas pieder arodbiedrībām Amerikā, pieauga līdz augstākajam līmenim – gandrīz 35% visu strādnieku, savukārt lielākais biedru skaits – aptuveni 21 milj. – bija 1979. gadā. Privātajā sektorā arodbiedrību biedru skaits ir samazinājies visu laiku, taču Amerikā, un ne tikai, ir arī publiskā sektora arodbiedrības. Valdības un to iestādes nav tas pats, kas privāti uzņēmumi un īpašnieki, tām nav automātiskas peļņas motivācijas, un tāpēc laikā kopš 60. gadiem publiskā sektora arodbiedrības augušas augumā. Laikā starp 1950. un 2009. gadu pavalstu un pašvaldību darbinieku skaits, kas piederēja arodbiedrībām, četrkārsējās no 4 miljoniem līdz 16,6 miljoniem, plus vēl bija 3,7 milj. cilvēku, kas strādā federālajā valdībā. 2010. gadā 31% federālo darbinieku bija arodbiedrībā, 35% štatu darbinieku un 46% pašvaldību darbinieku. Viens autors rakstīja, citēju, “mūsdienā publiskajā sektorā labas algas, devīgi papildu labumi un darba drošība nozīmē, ka stabili vidusšķiras dzīvi var baudīt gandrīz visi, sākot ar apkopējiem un beidzot ar cietuma sargiem”.

Arī Latvijā arodbiedrību kustība sāka veidoties 19. gadsimta beigās. Pirmā strādnieku savstarpējās palīdzības biedrība tika nodibināta 1869. gadā, lai palīdzētu kādas konkrētas austuves strādnieku slimības un nāves gadīju-

mos. Nākamajos gados notika sērija streiku dažādos uzņēmumos un industrijās, būtisks elements procesā bija Sociāldemokrātu partija, kuŗa aicināja strādniekus organizēties, veidot arodbiedrības savu tiesību aizsardzībai. Krievijas impērijā šajā laikā tika aizliegts nakts darbs sievietēm un bērniem, pastiprināta mazgadīgu strādnieku tiesības. 1905. gada revolūcijā lielu lomu spēlēja tieši strādnieki un minētā partija. Arī pirmais kolektīvais darba līgums mūsu valstī bija minētājā gadā, tas bija grāmatizdevēju industrija. Tiesa, arodbiedrībām bija lemts īss mūžs, represijas pēc revolūcijas no cara valdības puses bija bargas, streikošana tika aizliegta kā šķīra, arodbiedrības drīkstēja aizstāvēt tikai ekonomiskas intereses, nekādas politikas. Pirmā pasaules kara sākumā Rīgā bija aptuveni 10 tūkstoši arodbiedrību biedru, kurš procesu pārtrauca, jo daudzi uzņēmumi ar visiem strādniekiem tika evakuēti uz Krieviju. Stučkas laikā, kad Latvijā notika brīvības cīņas, strādnieku kustība guva jaunu elpu – 1919. gada martā nodibināts Padomju Latvijas arodbiedrību centrālais birojs. Pēc neatkarības izveidošanas arodbiedrību kustība šķēlās, komunisti vienā pusē, sociāldemokrāti – otrā. Brīvvalsts laikā valdība vairākkārt arodbiedrības aizliedza, tad atkal atļāva, tad aizliedza. Pēc Ulmaņa apvērsuma veidotas arodbiedrībām līdzīgas kameras – Tirdzniecības kamera, Mākslas kamera u.tml. 1939. gadā šādas organizācijas apvienoja gandrīz 80 tūkstošus biedru.

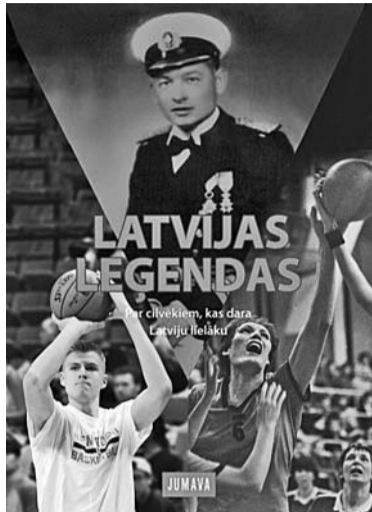
Sava veida arodbiedrības arī bija Padomju laikā, bet tās bija varas stingri kontrolētas, nekādu

īstu tiesību strādniekiem nebija, streiks būtu neiedomājams brālīgo tautu kopienā. Ar visu to 1984. gadā, tādā septiņus gadus pirms neatkarības atjaunošanas, padomju Latvijā bija gandrīz pusotrs miljons arodbiedrību biedru, tā bija tāda piespiedu voluntāra būšana.

Tuvojoties neatkarības atgūšanai, Latvijas PSR Augstākā padome ratificēja Starptautiskās darba organizācijas konvenciju par asociāciju brīvību un tiesību aizsardzību, apvienojoties organizācijās, kā arī par tiesībām uz apvienošanas organizācijās un kolektīvo līgumu slēgšanu. Tās bija 1990. gadā, togad arī 24 darbinieku organizācijas pirmoreiz pulcējās kongresā, lai dibinātu Latvijas Brīvo arodbiedrību savienību, tā darbojas joprojām, lai arī mūsdienās tai īpašas ietekmes nav. It kā LBAS skaitās partneris valdībai, bet savā radio raidījumā pirms pāris gadiem vienam no tās pārstāvjiem vaicāju, cik no konkrētiem solījumiem darbinieku jomā valdība tobrīd bija pildījusi, viņš atbildēja – apmēram trešo daļu. Attiecībā uz arodbiedrībām, visi zinām, kā tas notiek – skolotājas vai medikā pastreiko, pavicina transparentus, ar to arī viss ir pateikts.

Mūsdienās, kad pasaules ekonomika arvien vairāk virzās pakalpojumu virzienā, arodbiedrības var likties kā tāds anachronisms. Katrā gadījumā vismaz civilizētajā pasaulē vairs nav 12 stundu darba dienu bez brīvdienām un briesmīgos apstākļos (savukārt tajās pasaules vietās, kur tā joprojām ir norma, nekādu arodbiedrību nav vispār). Tomēr ir jauki, ka vienu dienu gadā – Amerikā septembra pirmajā pirmsdienā, Latvijā 1. maijā – tomēr tiek pieminēti strādnieki. Jo arī mūsdienās bez viņiem – nekādi.

DARBA SVĒTKI

EDUARDS
SILKALNS

Vārds "leģendārs" ir visnotaļ pozitīvs vārds. Ar to apzīmē cilvēkus, kas kādā dzīves nozarē daudz sasnieguši. Vārdu visbiežāk lieto tad, ja cilvēks dzīvojis pagātnē un tagad jau miris. Vārdam "leģenda" gluži tik pozitīva skanējuma nav. Viens no *Latviešu literārās valodas vārdnīcas* šī vārda skaidrojumiem ir "izdomāts, nepatīss stāsts, izdomājums, nepatiesība". Bezdievīgajos padomju laikos par leģendām mēdza saukt Bibeles stāstus. Leģendu vietā grāmatas virsrakstā, manuprāt, labāk būtu bijis likt stāstus.

JURIS
GRĪŅEVIČS

Latvijā sastopamies ar kādu savdabīgu divvirzienu kustību: ekonomika, politika un līdz ar to arī iedzīvotāji koncentrējas Rīgā un tās piepilsētās, savukārt otrs virziens ir kultūras procesu decentralizācija. Aizvien biežāk lielākās un mazākās apdzīvotās vietās, īpaši mūsu īsās vasaras laikā, notiek izstādes, izrādes, pat operu uzvedumi, koncerti u.tml. Pārsteidz, ka šajos sarīkojumos publikas netrūkst – gan vietējie iedzīvotāji, gan apmeklētāji no tālienes (ja vien Latvijas mērogos var lietot šādu poētismu). Cēsis no Rīgas šķir 100 km, un tomēr daudzi mēro ceļu, īstenībā tādējādi arī veicinot valsts ekonomiku.

Jau otro gadu Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris (LNSO) Cēsis rīko nelielu festivālu ar, jāteic, diezgan neveiksmīgu nosaukumu – "Vasarnīca". Šis jēdziens parasti asociējas ar kaut ko provizorisks, mazāk pilnīgu, ar tādu kā pagaidu. Aizvadītā gadsimta 60. – 70. gados Jūrmalā katru gadu apmēram trīs nedēļas koncertus sniedza kāds no Maskavas un Ļeņingradas labākajiem orķestriem, pat *Ļeņingradas Filharmoniki*, kuri toreiz piederēja pie Eiropas elites orķestriem, bet nesaspringa un spēlēja tā, kā nebūtu uzdrīkstējušies pilsētā pie Ņevas. Vārdiņš lasītājiem ir kādas idejas attiecībā uz nosaukumu?

Mūsu rokās nonākusi piektā *Latvijas leģendu* grāmata turpina iepriekšējās pasākto tradīciju – Latvijas simtgades gaidās celt skolu jaunatnes, bet jebkura cita lasītāja nacionālo pašapziņu, iepazīstinot ar latviešiem, kas vai nu izcēlušies agrākajos laikos, vai tautā kļuvuši pazīstami nesen. Izseniem gadsimtiem izceļas kurzemnieku varonis Aklais Valentīns, kas vadījis savu tautu cīņā pret zviedru okupantiem, un Priekules muižas kalējs Zviedris-Johansons ("Priekules Ikaris"), kas izgudroja elementāru lidaparātu, bet par to sadedzināts sārta. Bet ir grāmata arī "leģendas" jeb stāsti, kas nefokusējas uz kādu personu, bet vairāk uz viņa laiku vai viņa veikumu. Bīskapu Meinardu, piemēram, nevar padarīt par latvju tautas varoni, jo, pirmkārt, viņš bija vācietis, bet, otrkārt, par spīti viņa kanonizācijai no Romas katoļu baznīcas puses, netrūkst tādu latviešu, kas vēl arvien nožēlo, ka Meinards sastrādājies ar tiem, kas viņu senčiem atņēmis viņu pašu dievības. Tad nu Ilonas Bērziņas rakstam politiski likts virsraksts *Bīskapa Meinarda laiks*, un neapšaubāmi varoņa kārtā nav nedz bīskapa, nedz tie, kas viņa kristībūde-

ni vēlāk nomazgāja likteņupes Daugavas ūdeņos. Uz veikumu ("Dievs, svēti Latviju!") un mazāk uz tā veicēju, Baumaņu Kārli, likts uzsvars Pāvila Raudona rakstā *Leģenda par Latvijas himnu*.

Samērā īsie stāsti (184 lappusēs tādi ir 13) sakopoti pēc žurnāla *Readers Digest* principa: gādāts par to, lai būtu dažādība un lai būtu pārstāvētas vairākas cilvēku darbošanās nozares. No mākslām literatūru pārstāv Rainis, teātri – aktieris Uldis Dumpis, vieglo mūziku – tango iedibinātājs Latvijā, komponists Oskars Stroks. Sporta varonis ir ne vien miljonāra kārtā ar basketbolu nonākušais Kristaps Porziņģis, bet arī krievu tautības basketboliste Uljana Semjonova, kas jau atkal liek domāt par politikā, it kā norādot, ka Latvija nav latviešu valsts vien, bet ka "Latviju lielāku dara" arī daži labs tur dzīvojošs cittautietis.

Trīs pēdējo rakstu varoņi ir sekmīgi mūsdienu Latvijas uzņēmēji: kokrūpnieks, "akciju sabiedrības *Latvijas Finieris* veidotājs un pasaulē izvedējs" Juris Biķis, akciju sabiedrības *Preiļu siers* valdes priekšsēdis Jāzeps Šņepsts un Latvijā labi pazīsta-

mā ēdināšanas pakalpojuma tīkla *Lido* īpašnieks Gunārs Ķirsons. No vienas puses jau ir labi: gluži kā topošus dzejniekus var iedvesmot Rainis un topošus aktierus Dumpis, tā jaunus cilvēkus, kas pēc skolas vai studiju beigšanas vēlētos izmēģināt laimi uzņēmējdarbībā, var inspirēt iepriekšminētais trijats. Bet vai šī trio dzīvesstāstu ielikšana vienos vākos ar bīskapu Meinardu un Raini neliek grāmatai garšot, teiksim, pēc rasola? Mūsu mulsu izkļiedē titullapas aizmugure: tur teikts, ka grāmata izdota sadarībā, starp citu, ar *Latvijas Finieri*, ar *Lido* un ar Preiļu novada domi, turklāt pēdējās kādreizējais vadītājs un vēl arvien cieši sadarbojas, ir tas pats Jāzeps Šņepsts. Un par to pašu būšanu vienos vākos ar Raini runājot, Šņepsta apcerētājs kā vienu no saviem starpvirsrakstiem līcis vārdus *Kalnā kāpējs Jāzeps*. Būtu vien pārbaudījis bieži citētu Raiņa rindu un pamanījis, ka Rainim *pastāvēs, kas pārvērtīsies*, nevis *pastāvēs, kas mainīsies!* Vārdu sakot, ar veiksmīgu darbu var nopelnīt naudu, ar ko savukārt var nopirkt sev slavu. Tomēr, nopietnāk runājot, kaut mums vairāk būtu tādu turīgu

mecenātu, kas atbalsta vērtīgu grāmatu publicēšanu!

Jādomā, ka vairums grāmatas eksemplāru nonāks skolu bibliotēkās vai tiks klasē izmatoti kā palīgīdzekļi Latvijas vēstures un citu priekšmetu apgūvē. Tomēr arī pieaugušie lasītāji grāmata uzies pa detaļai, kas aizpildīs robu viņu līdzšinējās zināšanās. Vai zinājāt, piemēram, ka vēlāk par Latvijas valsts himnu tapusi dziesma "Dievs, svēti Latviju!" tišām veidota krievu "Dievs, caru sargā" un angļu "Dievs svēti karalieni" garā, lai vācu cenzoram nebūtu pamata dziesmu aizliegt? Vai zinājāt, ka Pirmajā pasaules karā kurzemnieki un zemgaliēši savus kritušos cīņubiedrus kapos guldījuši ar skatu uz Lielupi un tai pāri, tātad – uz dzimto pusi?

Pa vienai otrai tehniskai nepilnībai grāmata atradīsim. Atēlu lapā pret 48. lappusi nav atzīmēts lugas *Priekules Ikaris* autores Māras Zālītes vārds, 102. lappusē trūkst dažu krievisku teikumu latviskie tulkojumi.

Grāmata ir glīti izdota, netrūkst krāsainu un melnbaltu ilustrāciju, priekšvārdu uzrakstījis Latvijas Valsts prezidents Raimonds Vējonis.

LATVIJAS NACIONĀLĀ SIMFONISKĀ ORĶESTRA VASARNĪCA

Magdalēna Geka // Foto: Timurs Subhankulovs

festivālā, dažādas kameransambļu programmas. Viņas meistarība strauji pilnveidojas un sniegums pakāpeniski iegūst māksliniecisko briedumu.

Pēterā Vaska "Tālā gaisma" ne tikai ir viens no vispopulārākajiem mūsdienu koncertiem, bet arī izvirza sevišķi augstas prasības solistam. Ne velti tas komponēts dižmeistaram Gidonam Krēmeram – P. Vaska skolasbiedram. M. Geka lieliski tika galā ar visām problēmām gan virtuozī spožajās kadencēs, gan kantilēnā. Vienīgais iebildums bija pats koncerta sākums, kur maksimāli klusinātā dinamiskā "jāvelk" ilgstošas skaņas, kas no

komponista puses, iespējams, bija mēģinājums atbaidīt mazāk profesionālus vijolniekus, jo pat visdzižākais meistars nervu sasprindzinājumā te izjustu pārlēmas.

Pārlicināja plašs dziedošais tonis, kas ļāva ne mirkli nepazust orķestra masā, dinamisko nianču bagātība, smalkais frazējums. Par Magdalēnu vēl daudz dzirdēsim.

Atklāšanas koncerta otrā daļa bija sevišķi neparasta, jo tika demonstrēta 1923. gadā uzņemta mēmā filma *Safety Lost* (programmā gan figurē divi gadi – arī 1926., kurš pareizais?). Līdz apmēram 1930. gadam kino tie-

šām bija "mēms" un uz ekrāna notiekošo "illustreja" pianists, kuŗu sauca par tapieri. Lielākos kinoteātros bija pat nelieli orķestri. Šoreiz patiesa greznība – liels simfoniskais orķestris.

Mūziku sacerējis jaunais komponists, P. Vaska kādreizējais skolnieks Platons Buravickis (dz.1989. g.). Jāteic, visai veiksmīgi, gan stilizējot tā laika skaņu pasauli, gan apliecinot humora izjūtu, jo šī taču ir komēdija. Ja P. Vaska Koncertā mūzicēja tikai stīgas vien, tad te pievienojās arī pūtēji un perkusija. Kaut arī filma ar sevišķu izsmalcinātību, intimitāti neizceļas, iespējams, mūzikai par labu nākta arī klusinātāka dinamika vietām (komponista vai atskaņotāju vaina?). Tomēr bija interesanti.

Senajām kinolentēm piemīt savdabīgs šarms.

Festivāla nobeiguma koncertu diriģēja orķestra šefs Andris Poga, piedaloties pianistam Vestardam Šimkum S. Rachmaņinova "Rapsodijā par Paganīni temu" un vokālistei K. Vūrnai F. Pulenka monooperā "Cilvēka balss". Tās sevišķo burvību pilnībā izbaudīt varēja vienīgi franču valodas pratēji, jo te mūzika ļoti precīzi atspoguļo vissmalkākās teksta nianses. Diemžēl recenzents šo koncertu neapmeklēja. "Vasarnīcas" ietvaros bija arī kameramūzikas koncerts, koncerts un darbnīcas bērniem u.tml.

“Tēvuzemei grūti laiki, dēliem (un meitām) jāiet palīgā!” jeb Stājies Latvijas Zemessardzē vai atbalsti to!

RITA LAIMA BĒRZIŅA

Rakstīt šo rakstu mani mudināja satraukums par Latvijas milzīgās un bistamās kaimiņvalsts Krievijas jūtami pieaugošo agresīvo noskaņojumu un Rietumu zināmo naivumu attiecībā uz Krievijas ģeopolitiskajiem mērķiem, to skaitā NATO sagraušanu. Latvijā dzīvo mani bērni un mazbērni, radi un draugi, mana tauta. Veidot rakstu par Latvijas zemessargiem – vīriešiem un sievietēm, kuŗi vēlas palīdzēt Latvijai un nosargāt tās brīvību, – ieteica mans vecais trimdas ideoloģiskais “ciņu biedrs,” latviešu bērnu nometnes “kumpelis” un Jonkeru latviešu vidusskolas klasesbiedrs Juris Ulmanis, kurš tāpat kā es aizbrauca dzīvot uz Latviju (Juris tūlīt pēc Latvijas neatkarības, es 1982. gada beigās – tā saucamajos “krievu laikos,” kad Latvija bija *de facto* Padomju Krievijas kolonija).

Es 1999. gadā atgriezās ASV, bet Juris arvien dzīvo un strādā Latvijā. Paralleli savām daudzajām ārpus darba interesēm (kalnā kāpšana, peldēšanas sports u.c.) Juris kopš 2015. gada ir aktīvs Zemessardzē – Latvijas brīvprātīgo aizstāvju organizācijā. Zemessardzes loma Latvijas aizstāvībā kļūst aizvien svarīgāka, ja aktīvi sekojam notikumiem Ukrainā un Krievijā. Vladimirs Putins izteicis nožēlu par PSRS sabrukumu un strauji ievieš briesmīgās padomju tradīcijas Krievijas valsts pārvaldē. Krievija ar savu uzvedību skaidri demonstrē savu neprognozējamo, agresīvo, bistamo dabu. Tās kara lidmašīnas apdraud Baltijas jūras gaisa telpu un atklāti izprovocē NATO. Kā haizivis gar Baltijas, Zviedrijas un Somijas krastiem ložņā Krievijas zemūdenes.

Iespējams, ka daudzi mani paziņas mani uzskata par rusofobi: esmu aktīva t.s. Sejasgrāmata (*Facebook*) un bieži izplatu informatīvus rakstus par Krievijas draudiem. Kāpēc man piemīt tāda “apsēstība”? 2008. gadā Krievija uzbruka Gruzijai un atkaroja tai daļu tās teritorijas, bet kopš 2014. gada Krievija karo pret Ukrainu un ir anektējusi Krimas pussalu. Jūnijā no snaiopera šāviena Austrumukrainā mira ukraiņu brīvprātīgais karēvis ievērojamais tenors Vasilijis Slipaks, kurš bija atgriezies no Parīzes, lai aizstāvētu savu valsti. Slipaks bija slavenība, un viņa nāve uz mirkli piesaistīja pasaules interesi, taču Krievijas karš Austrumukrainā, kuŗā bojā iet ne tikai karavīri, bet arī civiliedzīvotāji, šķietami sevišķi lielu satraukumu Rietumeiropā nerada.

No šī kara, ko Vladimiru Putina Krievija uzsāka, lai sodītu Ukrainas ideālistus par viņu cerību pievienoties Rietumu demokratiem un ar laiku iekļauties Eiropas Savienībā, kā arī no Krievijas agresīvā “informācijas kara” un šokējošiem vardarbības gadījumiem un slepkavībām Krievijā, varam saprast, ka nekas labs nav gaidāms no mūsu kaimiņa. Es labi atceros dzīvi zem “krievu zābaka” (manā gadījumā

Māksliniece Richarda Zariņa (1869 – 1939) 1916. gada zīmējums

1982. – 1991. g.). Tie bija Latvijai un Baltijas valstīm drūmi laiki, kuŗus raksturoja valsts terors pret tiem, kuri uzdrīkstējās pretoties, meli, korrupcija, mūsu tautas mērķtiecīga pārkrievošana, Latvijas vēstures graušana, svētvietu un pieminekļu gānīšana un iznīcināšana, kā arī mūsu skaistās senču zemes piesārņošana ar militāriem atkritumiem un padomju rūpniecību.

Latvijas vēstures falsifikācija un nomelnošana bija īpaši derdzīgs un kaitīgs padomju (lasiet krievu) okupācijas ierocis, kā spiest latviešus. Bijušie uz Sibīriju izsūtītie, kuŗiem laimējās atgriezties tēvzemē, bija spiesti savu un neželīgajos apstākļos bojāgājušo ģimenes locekļu, draugu un paziņu traģiskos likteņus gadiem ilgi noklusēt. Atņemt tautai balsi un atmiņu: tas ir smags noziegums. Un tad nu ir jādama par Krimas tatāriem, kuri šodien atrodas zem tā paša smagā krievu zābaka. No okupētās Krimas pienāk ziņas, ka tie, kuŗi pretojas nelikumīgajai okupācijai, pazūd bez vēsts...

Mums, latviešiem, pietiek atminēties Latvijas vēsturi 20. gadsimtā, lai saprastu, kas varētu būt gaidāms no Krievijas, ja tā pēkšņi šķērsotu mūsu robežu ar tankiem un kaŗavīriem, kuros ieaudzināts priekšstats, ka latvieši ir fašisti. Spilgts piemērs Krievijas (tai laikā Krievijas PSR) neželīgajai vardarbībai pret mūsu tautu ir Latvijas armijas un Aizsargu organizācijas iznīcināšana, nošaujot vai deportējot uz Gulaga nāves nometnēm tās biedrus. Latvijas Aizsargu organizācija bija mūsdienu Zemessardzes priekštece, un tās liktenis bija traģisks.

Aizsargi bija pēc Somijas aizsargu organizācijas (somu: Suojeluskunta) parauga izveidota paramilitāra brīvprātīgo organizācija Latvijā (1919 – 1940), kuŗas uzdevums bija palīdzēt valsts iestādēm uzturēt mieru, drošību un kārtību. Pirms likvidācijas 1940. gadā organizācijā bija vairāk nekā 60 000 dalībnieku (31 766 aizsargi, 14 810 aizsardzes un ap 14 000 jaunsargu). (...) Organizācija tika likvidēta 1940. gada 23. jūnijā pēc Latvijas okupācijas. Sarkanās armijas kara

tribunāls 20. decembrī Latvijas Aizsargu organizācijas vadītājam ģenerālim Kārlim Praulam piesprieda nāvessodu. 1941. gada 30. janvārī viņu nošāva Ulbrokas mežā. Līdz 1941. gada jūnijam padomju okupācijas iestādes apcietināja aptuveni 80% aizsargu komandieru (2200), kurus deportēja vai nogalināja. Nacionālo partizānu cīņās 1941. gada vasarā 128 kritušo partizānu vidū lielākā daļa bija bijušie aizsargi.

Vācu spēkiem okupējot Latviju, tika izveidoti kārtības bataljoni un visus bijušos aizsargus ieskaitīja palīgpolicijas C grupā, izmantojot svarīgu objektu apsargāšanai. 1942. gada otrajā pusē C grupas locekļus aprīņos savāca vienkopus, pievienojot viņiem daļu aprīņku policijas, un sāka nosūtīt uz Austrumu fronti, iekļaujot vācu armijas vienībās. Līdz 1943. gadam šādā veidā aizsargus mobilizēja aptuveni 20 bataljonos. (Latvju Enciklopēdijā atzīmēts, ka vācieši tiem aizsargiem, kuri dezertēja, “piesprieda nāvessodu, cietumu vai koncentrācijas nometni.” – Arveds Švābe. Latvju Enciklopēdija – Pirmais sējums. Stokholma: Trīs zvaigznes, 1950 – 1951. 31. lpp.) (...)

Organizācija tika atjaunota 1944. gada 22. jūlijā. Organizācijas sastāvā skaitījās arī 28. jūlijā izveidotā Kureļa grupa. Taču jau 1945. gada 1. janvārī aizsargu organizācija faktiski beidza pastāvēt. (*Wikipedia*)

Kārlis Prauls (1895 – 1941), ģenerālis, Latvijas Aizsargu organizācijas priekšnieks

Par Eduardu Rapsu: No 1921. g. aizsargu organizācijas biedrs; 5. Rīgas aizsargu pulka Inčukalna nodaļas priekšnieks, vietējās aizsargu nodaļas priekšnieks, vēlāk 2. bataljona komandieris. 1929. g. iecelts par 5. Rīgas aizsargu pulka komandiera palīgu. 1931. g. par Aizsargu štāba organizācijas daļas priekšnieku. Apbalvots ar TZO V šķ., Aizsargu Nopelni krustu, Somijas Aizsargu godazīmi, Igaunijas Ērgļa ordeni, Polijas “Polonia Restituta” ordeņa IV šķ., Igaunijas Kotkarist III šķ. (17.02.1936) (Avots: *LKOK.com*) – Autores ģimenes fotogrāfija.

Mana vectēva Latvijas Senatora Augusta Rumpētera māsu Veltu un viņas vīru Latvijas aizsargu Eduardu Rapsu (dzimis 1890. g.) arestēja 1941. gada jū-

Rīga padomju gados, kad visur bija redzama padomju bruņoto spēku klātbūtne un kārtības sargi miliči bija pārsvarā krievi

Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris aizsargs Eduards Rapss (pa labi) trīsdesmito gadu beigās, kad Latvijai strauji tuvojās Otrā pasaules kara briesmas

nijā mūsu dzimtas lauku saimniecībā Vidrižu pagastā. Eduards Rapss miris 1941. gada novembrī Uosllagā – vai nu bada nāvē vai nošauts. Arī manas vecmāmiņas Līvijas Bičoles mātesbrāli Albertu Ābelīti (dz. 1894. g.) – 1939.-1940. g. Jelgavas aizsargu pulka V eskadrona komandieri – 1941. gadā izsūtīja uz Sibīriju.

Man nav ne mazāko šaubu, ka Krievijas nodomi attiecībā uz trīs Baltijas valstīm ir neģelīgi un ļauni. No valsts, kuŗā regulāri tiek noslepkavoti tās kritiķi un labākie žurnālisti, ir jāuzmanās.

Kad 1982. gada decembrī sāku dzīvot Rīgā, biju lieciniece padomju (lasiet Krievijas) militārajai un ideoloģiskajai okupācijai. Okupācijas valoda bija krievu: Rīgā atradās t.s. Baltijas kara apgabala štābs, mūsu “Māmuļā” (Latviešu biedrības namā) bija ierīkots krievu virsnieku klubs, bet mūsu tautas vissvētākajai vietai – Brāļu kapiem – draudēja krievu virsnieku kapu invāzija. Rīga čumēja un mudžēja no krievu armijniekiem, virsnieku sievām un padomju armijas ekipējuma. Neredzamā, modrā iekšlietu armija čeka bija visur. Ap Rīgu kā neglīts žogs slējās jauni, prasti “mikrorajoni,” uz kuŗiem no Krievijas plūda labākas dzīves tīkotāji. Migranti brīvi šķērsoja Latvijas robežu, sapņojot par labāku dzīvi skaistajā *Pribaltikā*. Latvijas teritorijā bija izvietoti padomju armijas poligoni, Liepāja pārvērsta par militāro ostu, visa Kurzemes piekraste – aizliegtā zona, jo tā veidoja PSRS

rietumu robežu ar naidīgajiem, imperālistiskajiem Rietumiem. Latvijas PSR televīzija un radio bija tikpat kā nebaudāmi, jo atgremoja Maskavas diktētos un cenzūras apstiprinātos melus, propagandu un grotesko ideoloģiju par darbaļaužu uzvaru. Un mēs, latvieši, šo okupantu acīs bijām vien “suņu valodas” fašisti, kuŗiem līdz laika galam jābūt pateicīgiem par atbrīvošanu un krievu tautas “draudzību.” Padomju okupācijas gados latviešu zēnus iesauca obligātajā padomju dienestā, kur tie nereti tika pakļauti brutālai pārmācībai, fiziskām mocībām vai pat nāvei (krieviski to sauc par *dedovščinu*). Ja mani vārdi skan klišeji – lai tā būtu. Visus šos pazeļojumus izbaudīju uz savas ādas.

Manu vecāku un vecvecāku stāsti mani pietiekami nesagatavoja šim šokam: krievu zābaks spiež latviešu tautu pie zemes. Tā saucamajā Atmodas laikā populārā Liepājas rokgrupa *Līvi* izkiedza latviešu naidu un izmisumu savā “Zābaku dziesmā” (ar Guntara Godiņa vārdiem):
*Daudz zābaku pa zemi staigā
Un manai zemei dikti sāp
Bet ko tāds zābaks zin no sāpēm
Tas nedomā, tik virsū kāpj*

*Kaut suņi izkostu tiem robus
Kaut savā sirdsapziņā sapītos
Kaut zibens iespertu tiem zolēs
Ir mūsu posts šais zābakos*

*Tie smagi kāpj un kāpj uz ēnām
Uz ēnām, kuŗas no mums krīt
(Turpinājums sekos)*

DAINA GROSA,
3x3 Falls Creek co- vadītāja

Iepazīsimies ar 3x3 jauniešu ievirzes vadību

Nākamā – 2017. – gada pašā sākumā 3x3 notiks Folskrikā (Falls Creek) no 2. līdz 8. janvārim. Tūlīt pēc Kultūras dienu beigšanās ir diena, ko atkopties no bales un tad var pārkrāvēt ceļasomu un doties no Melburnas tālāk uz skaistajiem eikalip-tu klātiem alpīnu plašumiem Folskrikā. Vasarā te var labi pāverties no svēlmes, kas bieži janvārī pārņem pilsētas un nomoka iedzīvotājus. Brauciet baudīt latvietību un svaigu kalna gaisu!

Šogad varam ar prieku ziņot, ka būs īpaša ievirze jauniešiem, kas ir beigusi Annas Ziedares Vasaras vidusskolu (AZVV) (un nav arī obligāti bijis jāpmeklē AZVV!). Tie, kam ir 19+ gadi, vēl studē vai jau strādā un vasarā vēlētos pabūt kopā ar citiem latviskā vidē. Esam sarunājuši interesantus vieslektorus no ASV un Latvijas, kas strādās ar jauniešiem. Vadītāji ar jauniešiem darbosies ne tikai pārrunu un lekciju gaisotnē, bet novadīs *team-building* (komandas saliedēšanas) nodarbības, kā arī pārrunās latvietību kā tādu un iespējas, kādas pastāv, darbojoties latviskā vidē, izkopt savu latvisko es gan Austrālijā, gan citur, varbūt pat Latvijā. Jauniešiem vakaros būs danči, muzicēšana, iespējas jautri pavadīt laiku citam ar citu – un pat iepazīties ar citām paaudzēm!

Pastāstiet par šo ievirzi saviem jauniešiem – nodarbības notiks latviešu valodā, bet nevienam nevajag uztraukties par savām valodas spējām, visi mīļi aicināti, ja saprotat latviski!

Jautāju jauniešu ievirzes vadītājiem un palīgiem, ko viņi domā – kādas iespējas viņiem kā latviešiem ir atvērušās, jo viņi

sekoja savai latviskajai sirdsbalsij. Seko atbildes.

VANDA DAUKSTA – ievirzes vadītāja

Vanda ir dzimusi ASV un dzīvo Latvijā gandrīz 10 gadus. Viņa ir lektore Rīgas Ekonomikas augstskolā (Stockholm School of Economics in Riga), trenē TEDxRiga u.c. runātājus un darbojas Toastmasters (publiskās runas mākas veicinātāji) organizācijā. Šogad un pērn Vanda bijusi pie 2x2 vadības – nometnē, kur jaunieši no visas pasaules pulcējās, lai baudītu savu latvietību.

Vanda par sevi: *Pirms aptuveni 10 gadiem mēs ar vīru un bērniem nolēmām pārcelties uz Latviju. Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldē kārtotām oficiālu repatriācijas norāda, ka atgriežamies dzimtajā zemē. Un paši arī lietojām šo jēdzienu – to go back, – kad par to stāstījām amerikāņu draugiem. Šķiet neiespējami – atgriezties uz vietu, kur neesi bijis. Bet to izdarījām. Jo Latvija ir neapšaubāmi mūsu dvēseliskā dzimtene. Sekojām savām sirdsbalsīm, bet darījām to ar krietnu devu racionalitātes – vīram bija darba piedāvājums. Bez tā diez' vai mēs būtu spēruši šo soli. Man pašai pašiem gadiem bijušas neskaitāmas iespējas sevi pilnveidot darba pieredzes ziņā: strādādama ar stikla dizaina zīmolu anēangel, uzsākot mākslas mūzeju suvenīru veikalus, veicinot komunikāciju prasmju attīstību skolās, augstskolās, organizācijās, uzņēmumos... Bijuši izaicinājumi, bijušas arī kļūmes. Bet pāri visam – gandarījums. Jo ir jūtams, ka tam, ko esmu darījusi, ir bijusi ietekme.*

Vanda Dauksta

Ilze Garoza

Matiss Kukainis un Līga Upešlāce-Kukaine

Negribu pārspīlēt, taču, ja esi viens no tikai 2 miljoniem, ir skaidrs, ka vari atstāt iespaidu.

ILZE GAROZA – viesvadītāja no ASV

Ilze Garoza kopš 2015. gada pilda ģenerālsēkretāres pienākumus Pasaules Brīvo latviešu apvienībā, pirms tam vairākus gadus strādājusi par projekta

vadītāju Amerikas Latviešu apvienībā. 2007. gadā absolvējusi komunikācijas studiju programmu Latvijas Universitātē un 2011. gadā ieguvusi Master of Arts grādu Minesotas Universitātes Izglītības politikas un vadības departamentā, savā maģistra darbā aprakstot Amerikas latviešu un jauniebraucēju no Latvijas attiecību veidošanas ASV.

Ilze par sevi: *Latvija, kurā es piedzimu un uzaugu, ir devusi pamatu manai personīgai un profesionālai izaugsmei. Tā ir ielikusi manī pamatzināšanas un vērtības, uz kurām būvēta mana dzīve. Šobrīd, dzīvojot ārpus Latvijas, darbs latviešu sabiedrībā nodrošina man iespēju saglabāt saites ar mājām un dzimto zemi, sniegt ieguldījumu Latvijas attīstībā un kopējā latviešu lietā, pat ja šobrīd neesmu Latvijā fiziski uz vietas.*

MATIŠS KUKAINIS

Matiss Kukainis ir zvērināts advokāts gan Ilinoisas štatā, ASV, gan Latvijā. Oriģināli no Mičiganas, bet dzīvojis un strādājis Latvijā jau 10 gadus un ir partneris pilna apjoma komercietību advokātu birojā Spīgulis un Kukainis. Specializējas nekustamā īpašuma un mantojuma tiesībās. Matiss ir korporācijas Talavija loceklis un absolvējis Detroitas Latviešu skolu un Garezera Vasaras vidusskolu.

LĪGA UPEŠLĀCE-KUKAINE

Līga Upešlāce-Kukaine dzimusi un augusi Toronto, Kanādā. Absolvējusi Toronto Latviešu biedrības sestdienas skolu, Toronto Latviešu tautas augstskolu, Garezera Vasaras vidusskolu. Dejojusi tautas dejas un dziedājusi latviešu kori. Darbojusies vairāk nekā 10 gadus Latviešu Gaidu un Skautu kustībā Kanādā/ASV un Latviešu Nacionālā jauniešu apvienībā Kanādā, kur bijusi priekšsēde. Dzīvo Latvijā kopš 2015. gada janvāra. Aktīvi piedalās studenšu korporācijā Imeria. Mācās EMBA programmā SSE Riga, arī apmeklēja Riga Business School. Strādā Groglass kā tirgvedības un tirdzniecības speciāliste.

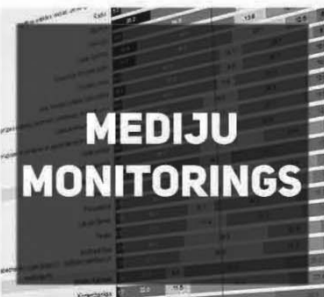
Līga par sevi: *Es uzaugu kā latviešu izcelsmes kanadiete, kas man deva citādāku skatījumu uz dzīvi un ieskatu gan kanadiešu, gan latviešu sabiedrībā. Bija tā, it kā es dzīvoju divās pasaulēs – es biju divtik aizņemta un jutos tā, it kā piedzīvotu divas reizes vairāk.*

Es biju aktīva latviešu sabiedrībā Kanādā ar mērķi palīdzēt citiem saglabāt saikni ar latviešu kultūru. Tur sastapu savu tagadējo vīru, jo atradām kopīgu valodu, un mūs vienoja tas, ka esam uzauguši Amerikā, bet vienmēr sirdi bija saglabājusies saikne ar Latviju.

Pārceļot savu dzīvi uz Latviju, man ir sajūta, ka esmu pie savējiem. Man ir iespaids, ka esmu atgriezies savā vecvecāku zemē, un beidzot saprotu, kaut ko no viņu dzīves. Tas ir ļoti emocionāli.

Kā varat redzēt, ieviržu vadītāji nāk ar pieredzi, dzīvojot latviešu sabiedrībā ārpus Latvijas, kā arī dzīvojot Latvijā. Ar viņiem var viegli runāt un spriest; noteikti būs spraigas diskusijas un nodarbības!

Sikāku informāciju var saņemt, rakstot uz info@3x3falls-creek.com.au vai aplūkojot www.3x3falls-creek.com.au

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502

marketing@leta.lv

+371 – 672 225 09

www.leta.lv

NOVADU ZIŅAS

Elīnas Zālītes otrreizējā atgriešanās mājās

PĒTERIS KARLSONS

Varētu jautāt – kāpēc otrreizējā, ja jau 1983. gada maijā pie Dāvja Ozoliņa Apes vidusskolas tika atklāts bronza atliets novadnieces Elīnas Zālītes – dzejnieces, prozaikā, drāmaturģes, tulkotājas – skulpturālais portrets, kas bija tapis par daudzu apeniešu un citu ieinteresētu personu ziedojumiem? Tā autore bija Latvijas māksliniece Rasa Kalniņa-Grinberga. Tas bija skaists mākslas darbs, kas priecēja Apes iedzīvotāju un tās ciemiņu sirdis, bet... kādā 2009. gada tumšā rudens naktī tas nonāca mantkāriģu garnadžu rokās un, iespējams, tika iznīcināts.

“Elīna bija mūsējā – savējos nedrīkstam aizmirst!”, toreiz sacīja Apes novada domes priekšsēde Astrīda Harju. Šī doma par skulpturālā portreta atjaunošanu radās jau tūlīt pēc nozieguma izdarīšanas. Māksliniece bija saglabājusi karkasu, kuŗā savulaik portrets atliets bronza, ko varētu izmantot.

Nodibināja ziedojumu fondu, izsūtīja vēstules ar aicinājumu atbalstīt skulptūras atjaunošanu. Atsaucība ziedojumiem bija liela. Naudas sūtījumi pienāca pat no Austrālijas – projektu atbalstīja Dace un Andris Dārziņi. Sirsnīgs paldies tika teikts domes deputātam Dzintaram Raibekazam, talsniecei Elīnas Zālītes māsasmeitai Ērikai Preisei (viņa izdarīja ziedojumu 99 gadu vecumā), vidusskolas 1. un 29. izlaiduma audzēkņiem, kuŗiem audzinātāja bija Rasma Harju, Jelgavas teātrim, kas Apē spēlēja E. Zālītes

Elīna Zālīte atnākusi pie savas skolas graciozi ar savu neatkārtojamo skaistumu un gara stiprumu, laužot tumsu ar gaismu. Pie skulptūras no kreisās: Rasma Harju, Dace un Andris Dārziņi, Mudīte Kaktiņa

lugu “Vēlais pavasaris”, auraliņa komandai un citiem Apē un citur dzīvojošajiem dzejnieces talanta cienītājiem.

Pildoties ziedojumu fonda kasei, iezīmējās projekta aprises. Patiecoties sabiedrības lielajam atbalstam, šā gada 19. februārī tika noslēgts līgums par Elīnas Zālītes skulptūras atliešanu bronza ar Mākslas akadēmijas mācībspēku, tēlnieku Kārli Alaini un autori, tēlnieci Rasu Kalniņu-Grinbergu, lai unikālo skulptūru atjaunotu sākotnējā veidolā. Darbs tika veikts izcili, un nu varēja Elīnu Zālīti vest mājās.

Šogad Apes pilsētas svētki “Apei – 88” no 26. līdz 28. augustam tika izdzīvoti izglītības zīmē ar motīvu “Mans logo Skolas ielas stāsts”. Tika svinēta gan Dāvja Ozoliņa 160., gan barona Delviga

Andra Kaktiņa // FOTO: Apes pilsētas dome

145. jubileja, bet pats galvenais sarikojums bija pacietīgi gaidītā, Elīnas Zālītes atjaunotās skulptūras atklāšana pie Dāvja Ozoliņa Apes vidusskolas.

Elīnas Zālītes skulptūru atklāja izcilā novadpētniece Rasma Harju, asistējot viesiem no Austrālijas – Dacei un Andrim Dārziņiem. E. Zālītes mājas – memoriālā muzeja vadītāja Mudīte Kaktiņa pakavējās pie slavenās novadnieces bagātā pienesuma latviešu kultūrai, stāstījumu ilustrējot ar vairākiem dzejoļiem.

Dziļu savilņojumu sarikojuma dalībniekos izraisīja 9. klases skolnieces Andras Kaktiņas flautas izpildījumā “Virši zili, virši sārti...” (*attēlā*). Ar šiem Elīnas Zālītes iemīļotajiem ziediem tika aplikti skulptūras pamati, tie tika dāvināti brīnišķīgā sarikojuma organizātoriem.

Elīna Zālīte atkal ir mājās. Ejoj uz *Gaismas pili* Vaidaviņas krastā, skats ilgā kavējas pie skaistās skulptūras mauriņā. Paldies visiem, kas palīdzēja dzejniecei atgriezties pie savas skolas!

ZIŅAS ĪSUMĀ

Vestienes pagasta Kāla ezerā 27. augusta saullēktu ar mūzikas skaņām sagaidīja simtiem klausītāju laivās. Uz peldošās skatuves mūzicēja saksofonists Kārlis Auziņš, bundzinieks Ivars Arutjunjans, “Mona De Bo”, Latvijas Kultūras akadēmijas jauktais koris “Sōla”, dziesminieks Haralds Šimanis. Vienā ūdens “istabā” Jaunā Rīgas teātra aktrise Guna Zariņa lasīja dižgaru viedās metaforas, otrā – dejoja choreografe Eva Kronberga. Ezera salīņas krastā uz mazas skatuves ar saulē zaigojošu diskobumbu virs galvas mūzicēja Berlīnes grupa “Fenster” un somu dziesminieks Miko Joensū.

Engures vidusskolu 1. septembrī apmeklēja Latvijas prezidents Raimonds Vējonis un viņa kundze Iveta Vējone. Viņš pie skolas iestādīja liepiņu. Pirms 210 gadiem – 1806. gadā – pirmo reizi Engures vēsturē latviešu jaunā paaudze pulcējās mācītāja J. Branda izveidotajā “skolas istabā”. Savukārt 1966. gada 1. septembrī tā bija jau kļuvusi par astoņgadīgo skolu, kas pārcēlās uz jaunuzcelto ēku. Tur 1976. gadā tika izveidota šodienas vidusskola. Prezidents piedalījās arī Zinību dienas svinīgajā sarikojumā Engures Mūzikas un mākslas skolā.

J. Cimzes Valkas Mūzikas skolai no 1. septembra mācības turpināsies skolas 70. jubilejas zīmē. Tā tika ieskandināta jau pavašarī ar 37. J. Cimzes mūzikas dienām un beigsiēs ar 70 gadu svinībām 8. oktobrī. Skolas absolventi, bijušie pedagogi un darbinieki, esat laipni aicināti! Informācija: direktore Līga Veinberga – tālrunis: +371 29356739, e-pasts: muzikas.skola@valka.lv.

Liepājā 1. septembrī pasniedza kvalitātes balvu “Dzintara liepiņa” par augstiem sasniegumiem mācību priekšmetu olimpiādēs Kurzemes reģionā un valstī. To Liepājas pilsētas dome piešķīra A. Puškina 2. vidusskolai, Centra sākumskolai un Liepājas Valsts 1. ģimnazijai. Ja skola trīs gadus pēc kārtas tiek apbalvota ar “Dzintara liepiņu”, tai pienākas arī naudas balva 300 eiro. To saņēma Liepājas Centra sākumskola.

Smiltēnē Zinību dienu svinēja kā nekad agrāk – skolēni, skolotāji un vecāki pulcējās pilsētas centrā – Baznīcas laukumā. Tas tāpēc, ka mazā skolēnu skaita dēļ vienā skolā – Smiltēnes vidusskolā – apvienota Trīs pakalnu sākumskola, ģimnazija un Centra vidusskola. Jaunajā vidusskolā mācību gadu uzsāka četras 1. klases.

Babītes novada Piņķos 1. septembrī darbu uzsāka pirmā četru valodu apmācības privātskola Latvijā “Exupéry International School”, kur sākumskolas klasēs pieteikušies 50 bērnu. Mācības notiks latviešu, angļu, franču un krievu valodā. Tā ir Krievijas miljonāres Jeļenas Bujanovas dibinātā privātskola, kuŗas izveidē ieguldīti 11 miljoni eiro. Pirms pieciem gadiem viņa ieguvusi Latvijā uzturēšanās atļauju, jo bija investējusi naudu Rietumu bankā. Pēdējos 15 gadus darbojas IT jomā, veidojot datu pārraides sistēmas citiem uzņēmumiem, saglabājot saikni ar Krieviju.

Liepājas muzejā līdz 11. septembrim apskatāma izstāde “Lasām, rakstām, rēķinām”. Tajā apskatāmas 20. gs. skolas tāfeles, spalvaskāti, tintnīca un citi rakstāmpiederumi, kā arī skolas liecības, formas-tērpi, somas, mācību grāmatas – ābece, matemātikas, rakstīšanas, lasīšanas, dabas mācības un lūgšanas –, kā arī dziesmu grāmata Kurzemes skolām, kas izdota 1904. gadā Jelgavā.

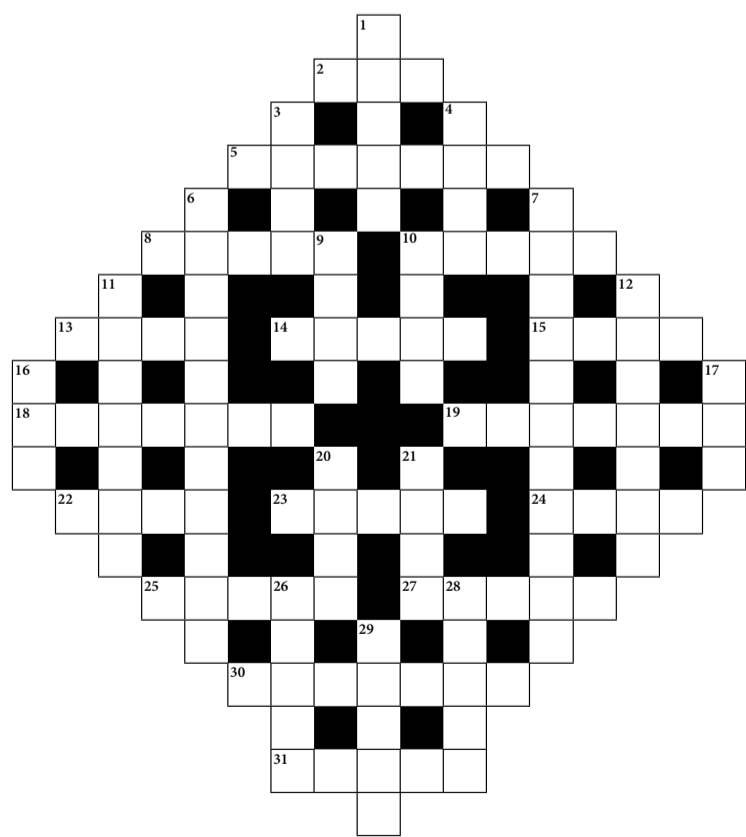
Daugavpilī tramvaju infrastruktūras attīstībā investēs vēl 12 195 733 eiro, kas piešķirti no ES Kohēzijas fonda. AS “Daugavpils satiksmē” turpinās atjaunot ritošā sastāva parku, rekonstruēs esošās un izbūvēs jaunu tramvaju līniju. Pērn rudenī Daugavpilī noslēdzās ES fondu atbalstītā 14,4 miljonus eiro vērtā pilsētas tramvaju infrastruktūras modernizācija – rekonstruēti 6,2 km tramvaju līniju un iegādāti 12 jauni tramvaju vagoni.

Latvijā 10. un 11. septembrī notiks Eiropas Kultūras mantojuma dienas “Kultūrvēsturiskā ainava Latvijā”. Vairāk nekā 50 vietās valsts reģionu kultūrvēsturiskajos objektos būs atvērto durvju dienas un pacelti Eiropas Kultūras dienu karogi. Jaunākais ir atjaunotais Lūznas muižas komplekss ar 24 h plašu parku, kas ir viens no Rāznas nacionālā parka Valsts nozīmes kultūrvēsturiskajiem pieminekļiem.

Īsziņas sagatavojsi VALIJA BERKINA

Sastādījis JĀNIS REVELIŅŠ (ASV)

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Līmeniski. 2. Maza, maza mučiņa, divējāds alutiņš (*mikla*). 5. Eposa “Lāčplēsis” autors. 8. Kalsns. 10. Virieša vārds (*jūn.*). 13. Biezs kartons. 14. Nepareizība. 15. Latviešu gleznotāja (1897 – 1963). 18. Ārkārtējs. 19. Latviešu dzejnieks

un publicists (1940 – 1963). 22. Angļu tilpuma un svāra mērvienība. 23. Hendeļa oratorija. 24. Vispārējs termins noteiktā laika posmā valdošajām tendencēm, it īpaši apģērbā, apavos vai aksesuāros. 25. Veikls. 27. Iestāde veikal-

nieciskiem darījumiem. 30. Latviešu karikatūrists (1901 – 1954). 31. Sapulcējas.

Stateniski. 1. Dumjš (*sarunv.*). 3. Čehu reformācijas kustības vadītājs (1371 – 1415). 4. Liels stīgu instruments. 6. Krievu kinorežisors, dz. Rīgā (1898 – 1948). 7. Anšlava Eglīša romāns (1970). 9. Senlatviešu cilts. 10. Franču rakstnieks (1869 – 1951). 11. Evolūcijas teorijas pamatlicējs (1809 – 1882). 12. Skrien šurp turp. 16. Lielākā NATO dalībvalsts. 17. Orientēta taisne matemātikā. 20. Termins šaha spēlē. 21. Klaudz. 26. Arabu cilts galva. 28. Īstenojas. 29. Lielbritānijas premjērministrs (1955 – 1957).

Krustvārdu mīklas (Nr. 33) atrisinājums

Līmeniski. 4. Rumba. 5. Kabula. 7. Līdaka. 10. Bardi. 11. Batāte. 12. Elipse. 13. Kirasao. 16. Klases. 19. Terase. 22. Pastēte. 23. Kurmis. 24. Maroka. 25. Fineses. 26. Tiesas. 28. Dalasa. 30. Lestene. 35. Okeans. 37. Garūta. 38. Troja. 39. Ananke. 40. Nevada. 41. Diebt.

Stateniski. 1. Drabeši. 2. Omāri. 3. Saliena. 5. “Kabata”. 6. Bits. 8. Alpi. 9. Atelpa. 14. Rasenes. 15. Stērste. 17. Lauči. 18. Epika. 20. Elara. 21. Sakss. 27. Eiropa. 29. Atbara. 31. Erstedes. 32. Negants. 33. Deja. 34. Mūsa. 36. Toles.

LATVIJAS SPORTISTI PASAULĒ

Uzvar pasaules čempioni!

Baku risinās **Pasaules šaha olimpiāda**. Latvijas vīriešu vienība pārspēja Pakistānu – 3,5:0,5, Čīli – 3:1, Zviedriju – 2,5:1,5, zaudēja Baltkrievijai – 1,5:2,5. Dāmu vienība uzvarēja Dienvidkorejas šachistes – 3:1, Kanadas vienību – 3:1, irānietes – 2,5:1,5, zaudēja ķīniešiem – 1,5:2,5.

Hokejisti neiegūt ceļazīmi uz olimpiskajām spēlēm

No 0:2 uz 2:2 un 2:3
Latvijas valstsvienība hokejā aizvadīja Phjončanas Olimpisko

Bažas radīja, ka vienīgajā pārbaudes spēlē pirms kvalifikācijas turnīra Latvijas izlase ar rezultātu 0:3 zaudēja Dānijas hokejistiem. Šajā spēlē Latvijas vienības vārtus uz pusēm sargāja Kristers Gudļevskis un Edgars Masaļskis. Vēl izlases treneru rīcībā bija talantīgais Elvis Merzļikins

Kvalifikācijas turnīrā Rīgā Latvijas vienībai vajadzēja spēlēt ar Austrijas, Japānas un Vācijas hokejistiem. Ceļazīmi uz Phjon-

Latvijas izlases hokejistiem bija 19 gadus vecais uzbrucējs Mārtiņš Dzierkals, kurš tikai savā otrajā spēlē valstsvienības rindās guva pirmos vārtus: „Liels prieks, nevaru noslēpt emocijas, atcerēšos tos gūtos vārtus vienmēr. Tik svarīgā turnīrā iemest savu pirmo *голу* izlasē – tas vienmēr paliks atmiņā, jo būs jau arī video, ko kādreiz paskatīties. Man tas ir milzīgs gods spēlēt Latvijas izlasē,” atzina savilņotais izlases debitants,

kuš pēc gūtajiem vārtiem tika arī pie veiksmīgās ripas, kas turpmāk atradīsies pie viņa vecākiem, kuŗi glabā sava dēla karjērā svarīgas trofejas. Viņš bija pateicīgs komandas biedram Rodrigo Ābolam, kurš asistēja vārtu guvumā, kad Latvija panāca vadību 7:1.

(Turpināts 20. lpp.)

Latvijas šachistu vienība Olimpiādā

Sacensībā ar Ķīnas vienību Latvijas lielmeistare Dana Reizniece-Ozola pārspēja Ķīnas pirmā galdiņa spēlētāju pasaules čempioni Hou Ji Faņu. Ilze Bērziņa cīnījās neizšķirti, bet Laura Rogule un Elīna Otikova cieta zaudējumus. Ar 2645 punktiem Hou ir FIDE dāmu reitinga lidere, kamēr Reizniece-Ozola ar 2338 punktiem atrodama 64. pozīcijā.

spēļu kvalifikācijas turnīru, kas notika Rīgā, *Arēnā Rīga*. Pirms tam komandā notika negaidītas pārmaiņas. Galvenā trenera posteni atstāja Leonids Beresņevs. Atlūgumu viņš pamatoja ar Latvijas Hokeja federācijas nepildītajām saistībām. Nedēļas (!) laikā nācās sameklēt citu speciālistu. Tādu atrada Haralda Vasiļjeva personā. Viņš savulaik bijis izlases vadītāja amatā.

Latvijas hokeja izlases debitants Mārtiņš Dzierkals // FOTO: LETA

čanu varēja iegūt tikai turnīra uzvarētāja. Pirmā spēle pret Austrijas hokejistiem izdevās lieliski – vairāk nekā pārliecinoši uzvara ar 8:1 (2:1, 3:0, 3:0). Divus vārtus guva komandas kapteinis Kaspars Daugaviņš, pa vieniem Andris Džeriņš, Roberts Bukarts, Ronalds Kēniņš, Miks Indrašis, Rodrigo Ābols un Mārtiņš Dzierkals, kuŗam tas bija pirmais vārtu guvums valstsvienībā.

Pēc spēles viens no priecīgākajiem un smaidīgākajiem

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārceļšanās** (uz vai no Latvijas), **auto transports, gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

• Tagad ir laiks sūtīt lietas dārzam! Traktora sūtīšana (līdz 2 m³) - \$475. Citi rīku (griezēju, motorzāģu, plāvēju, u.c.) transports sākot ar \$75. (Muitas procedūra LV papildus.)

Zvaniet: 1-888-LATVIAN
Rakstiet: info@lasl.com • www.lasl.com

Latviešu Fonds
www.latviesufonds.info

**2016. gada
24. septembrī**

Latviešu Fonda pilnsapulce

Njujorkas draudzes nometnē Katskiju kalnos
231 Green Hill Road, Elka Park, NY

Tuvākai informācijai par nakstnām un nokļūšanu, lūdzu sazināties ar Valdu Grinbergu lvvietnieks@gmail.com

Šinī nogalē Amerikas latviešu mākslinieku apvienība (ALMA), rīko gada sapulci tāpēc nogalē solas būt krāšņa

IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI JUMS UN JŪSU ĢIMENEI

www.LRFA.org 215.635.4137 info@LRFA.org

LNOG balle 22.okt. plkst. 5os

Bijām Tevi iekļāvuši mūsu viesu sarakstā. Ja vēlies piedalīties, tad steidzīgi piesakies, jo galdi sāk piepildīties. Balles zālē vietas ir ierobežotas. „Kas pirmais brauc, tas pirmais ma!”

Ja neesi vēl samaksājis par ieeju, tad nosūti savu maksājumu A. Padegam – pirms 15. septembra par pazemināto maksu \$150.–

Skat. klāt pielikto info abās valodās. Gaidām arī kuplu skaitu cittautesus! (Atgādinājums! Piesaki vietu arī pie galda. Tel. 516-319-9491, vai rakstot aijap@yahoo.com)

Ja esi jau samaksājis, tad neņem vērā šo atgādinājumu, bet pārsūti saviem draugiem! Paldies!

Parking is available at two locations: Central Parking Systems, 31 West 52nd Street; and at 155 West 48th Street. Discounted parking rates: \$25 up to 12hours; \$40 up to 24 hours. In order to obtain the discount rate, obtain a voucher at the front desk at 3 West Club (3 West 51st. St.)

Elza Kezbera

Tu sen vairs nepārnāc

*Tu sen vairs nepārnāc.
Ik dienas tevi gaidu.
Ik dienas izeju tev visos ceļos pret.
Tu sen vairs nepārnāc.
Vai noskumstu vai smaidu –
Viens guvums: vakars agras ēnas met.*

*Tu sen vairs nepārnāc.
Vai bezgalīgie taki
Arvien pa pasauli kā mānu tevi trauc?
Tu sen vairs nepārnāc.
Tu sen vairs nepasaki,
Ka mana dziesma tevi mājās sauc.*

*Tu sen vairs nepārnāc.
Ar vientulību dziļu
Kā burvju atslēgu nu slēgts mans dienu loks.
Tu sen vairs nepārnāc.
Vēl dažreiz sapņiem viņu
Es sirdi sev, kas mirst kā aizcirsts koks.*

Tu sen vairs nepārnāc.

DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 18. lpp.)

Katras 1. svētdienas dievk. notiek Biedrības namā plkst. 14:00. 11. septembrī Bībeles stunda. **18. septembrī** dievk. Biedrības namā. **25. septembrī** Bībeles stunda. **30. septembrī** 11:00 Draudzes valdes sēde Biedrības namā. **2. oktobrī** 11:00 Plaujas svētki ar pašu nestām brokastīm. Visi mīļi gaidīti! **9. oktobrī** 11:00 Kapu svētki *Royal Palms* kapsētā (101 55th St S, St. Petersburg FL).

• **Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.:** (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, e-pasts: baznica@bellnet.ca. Māc. Dr. Anita Gaide, tālr.: 905-477-7042, e-pasts: aigaide@yahoo.com. Diakone Aina Avotiņa, tālr.: 416-920-8491, e-pasts: avotinsa@aol.com. Dr. pr. Kārlis A. Jansons, tālr.: 905-338-5613, e-pasts: kjan27@gmail.com. Pr. vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom.pr. Maija Sukse, tālr.: 416-221-4309, e-pasts: sukse@sym-patico.ca

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.:** Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville, MD 20850-3121), tālr.: 301-251-4151,

e-pasts: dcdraudze@verizon.net, Info: www.dcdraudze.org Mācītāja prāv. Anita Vārberga Pāža, mob.tālr.: 301-302-3270, e-pasts: macanitavp@gmail.com, dr. pr. Jānis Vītols, tālr.: 703-264-0089. **Svētdienās: 9:15** Latviešu skola. **10:00** Zaķīši. **Dievk. notiek 10:00.** Kafijas galds. Grāmatu galds.

• **Vilimantikas latv. ev. lut. dr.:** *Ebenezer Lut. Church* (96 Oak St, Willimantic, CT). dr. pr. Vija Bachmuts, tālr.: 860-644-3268. **24. septembrī** 12:00 dievk. ar dievg. Diak. Indriķis Kaņeps. Sekos draudzības saiets lejas zālē.

• **Ziemeļkalifornijas latv. ev. lut. dr.:** (425 Hoffman Ave, San Francisco).

Lūgums sūtīt SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas uz e-pastu: rasma@laiks.us, vēlākais – SVĒTDIENĀS! Kārtējam avīzes numuram ziņas uz redakciju tiek nosūtītas PIRMDIENĀS.

Ar sērām vēstām, ka no mūsu vidus šķīries Latviskā Mantojuma fonda padomes loceklis, ilggadīgais kasieris no fonda dibināšanas laikiem

STANISLAVS DULEVSKIS

Dzimis 1923. gada 10. martā Bērzpils pagasta KASTAŅOS, Latgalē, miris 2016. gada 18. augustā Franklinā, MA, Amerikā

No Bostonas Trimdas draudzes dievnama
izvadīts 2016. gada 23. augustā

Pateicībā par izcilo un augstvērtīgo darbu ar cieņu viņu piemin
LATVISKĀ MANTOJUMA FONDA BOSTONĀ PADOMES LOCEKĻI

Richters ģimenes vārdā ziņoju, ka
mūsu draudzes loceklis

GUNARS RICHTERS

tika aizsaukts mūžībā š.g. 4. augustā.

Dzimis 1936. gada 7. decembrī Jelgavā, Latvijā,
miris 2016. gada 4. augustā Westborough, Massachusetts

BOSTONAS TRIMDAS DRAUDZE

Ziedu vietā ģimene aicina ziedot Bostonas Trimdas draudzei vai
Dana Farber Cancer Institute - <http://www.dana-farber.org/gift> vai
sūtīt Dana-Farber Cancer Institute, P.O. Box 849168, Boston, MA 02284

Šīs zemes gaitas beidzis

VISMANTS PĒTERIS EGLĪTE

Dzimis 1921. gada 19. decembrī Ādažu pagastā, Latvijā,
miris 2016. gada 6. jūlijā Maple, Ontario

*Cik brīnišķi, mans Dievs, Tu mani vadi!
Kad gaisīs domas, aptumšosies skati,
Man roku sniedz un mājās pārvedi:
Tik brīnišķi!
/Elvira Vankina/*

Mīlestībā piemin
SIEVA HELĒNA BĒRZIŅA
DĒLS ĒRIKS AR INDRU † UN
MEITA SARMA AR MAZMEITIŅU ANNU

Mūsu mīlais filistrs

ĢIRTS GRAUDIŅŠ ZIEDIŅŠ, M.A.

Dzimis 1947. gada 28. augustā Heilbronn, Vācijā,
miris 2016. gada 2. jūlijā Penfield, Ņujorkā

KORPORĀCIJA TALAVIJA

LATVIJAS SPORTISTI PASAULĒ

(Turpināts no 17. lpp.)

Pēc šīs uzvaras hokeja statistiķi pētīja iepriekšējos rezultātus – vai kaut ko līdzīgu Latvijas vienība ir sasniegusi agrāk. Uzvara pār Austrijas komandu ir lielākā pēdējo deviņu gadu laikā. Pārbaudes turnīros, pārbaudes spēlēs vai oficiālās sacensībās Latvijas izlase vairāk par septiņiem vārtiem nebija guvusi deviņus gadus. 2007. gada februārī Gomeļā notikušajā Poļesjas kausa izcīņā Latvija ar 9:2 sagrāva Kanadas junioru komandu. Pirms tam 2004. gadā Kijevā notikušajā pārbaudes turnīrā Latvijas izlase ar 11:1 uzvarēja Rumāniju, bet 2002. gadā ar 8:0 tika pārspēta Nīderlande. Pasaules meistarsacīkstēs, olimpiskajās spēlēs vai olimpisko spēļu kvalifikācijas turnīros Latvijas izlase tik pārliecinoši nebija spēlējusi kopš 2002. gada, kad Soltleiksitijas olimpiādā spēlēja par 9. vietu ar 9:2 pārspēja Ukrainu. Savukārt pasaules meistarsacīkstēs Latvijas izlase tik pārliecinoši uzvaras nav guvusi kopš 1997. gada, kad nu jau par leģendāru kļuvošā cīņā ar 8:0 pieveica Vāciju.

Mūsējo otrajā spēlē pret japāņiem (komanda pasaules rangā 22.vietā) vārtu drošība tika uzticēta Elvim Merzļikinam, bet citādu izmaiņu sastāvā nebija. Uzvara nāca grūti. Latvijas izlasei jau no spēles sākuma piederēja pārsvars, tomēr atšķirībā no iepriekšējās spēles, kad ar 8:1 tika sagrauta Austrija, šoreiz ar pretinieku pārspēšanu nesekmējās, pirmos vārtus iemetot tikai 36. minūtē, bet drošāku pārsvaru iegūstot cīņās 47. minūtē. Sīkstā sacensībā Latvijas hokejisti bija pārāki tikai ar 3:1 (0:0, 1:0, 2:1). Divus vārtus guva Andris Džeriņš, bet reizi precīzs bija Mārtiņš Karsmuss. Vārtos Elvis Merzļikins atvairīja 17 no 18 metieniem un tika atzīts par labāko spēlētāju mūsu izlases rindās.

Tādējādi pirms izšķirošās spēles pa divām uzvarām bija Latvijas un Vācijas hokejistiem. Vācijai bija panākumi pret Japānu – 5:0 un pret Austriju – 6:0. Vācijas izlase Rīgā ieradusies ar septiņiem NHL spēlētājiem sastāvā – vārtsargu Filipu Grūbaueru (Vašingtonas Capitals), aizsargiem Korbinjanu Holceru (Anahaimas Ducks), Kristianu Ērhofu (Čikāgas Blackhawks) Denisu Zeidenbergu (Bostonas Bruins) un uzbrucējiem Leonu Draizaitlu (Edmontonas Oilers), Tobiasu Rīderu (Arizonas Coyotes), Tomu Kīnhaklu (Pitsburgas Penguins).

Agrāk Vācijas vienība Latvijas hokejistiem bija parocīgs pretinieks, tagad situācija ir mainījusies. Pēdējās trīs reizēs pasaules meistarsacīkstēs (PČ) mūsējie ir zaudējuši: 2013. gadā 0:2, 2014. gadā – 2:3 un 2015. gadā – 1:2. 2016. gada PČ Vācijas vienība ierindojās septītajā, Latvijas – 13. vietā.

Cieto riekstu neizdevās pārkost...

Latvija – Vācija 2:3 (0:1, 1:1, 1:1). Labāku turnīra scenāriju

nevarētu vēlēties pat Holivudas filmu autori – galvenie favoriti tiekas pēdējā turnīra dienā un likme – visaugstākā. Ar septiņiem Nacionālās hokeja līgas (NHL) spēlētājiem bruņotā un jau kopš jūlija kopā trenētā Vācija pret Latviju ar diviem NHL pārstāvjiem, vienu pārbaudes spēli un treneri, kurš ar komandu ir četras dienas... Diemžēl šādā visaugstākā līmeņa un likmju sportā sīkumu nav, un, ja ir, pretinieks tos nepiedod. Vācijas uzvara 3:2 ir vairāk nekā likumsakarīga. Lai gan spēlētāji cīnījās kā lauvas, nežēlojot ne sevi, ne pretinieku, uz Dienvidkoreju 2018. gadā dosies citi.

Spēles sākums abu komandu izpildījumā bija līdzīgs, bet mūsu vienība neizmantoja skaitlisko vairākumu. Vēlāk Arvīds Reķis tika noraidīts, un vācieši savu vairākumu realizēja.

Miks Indrašis pret Hageru

Kad vācieši 25. minūtē ieguva divu vārtu pārsvaru, mūsējo vārtos Gudļevska vietā stājās Merzļikins. Latvijas izlases sniegums uzlabojās, un vairākumā izdevās gūt vārtus. Pēc Oskara Bārtuļa uzmetiena Miks Indrašis tika pie ripas un izmantoja savu iespēju. Trešajā periodā vairākumā Mārtiņš Karsmuss pēc lieliskas Kaspars Daugaviņa piespēles rezultātu izlīdzināja. Tomēr piecas minūtes pirms pamatlaika beigām Kaspars Daugaviņš nopelnīja noraidījumu, un vācieši izmantoja otro vairākumu šajā spēlē. Latvijas hokejisti atspēlējies vairs nespēja, un tādējādi sāpīgs zaudējums drāmatiskā spēlē – 2:3 un neiegūta ceļazīme uz Phjončanu. Iepriekš Latvijas hokeja izlase piedalījās Soltleiksitijas, Turīnas, Vankuveras un Soču Olimpiskajās spēlēs.

Starptautiskās Hokeja federācijas prezidents Rīgā

Valsts prezidents Raimonds Vējonis tikšanās laikā ar Starptautiskās Hokeja federācijas prezidentu Renē Fāzeli pārrunāja Ziemas olimpisko spēļu kvalifikācijas turnīra hokeja norisi, kā arī Starptautiskās Hokeja federācijas aktualitātes (attēlā).

Sarunā ar Renē Fāzeli Valsts prezidents izteica atbalstu iespējai nākotnē atkārtoti organizēt Pasaules meistarsacīkstes hokejā Latvijā (Rīgā pasaules meistarsacīkstes bija 2006. gadā).

Komentējot ieceri organizēt Pasaules meistarsacīkstes hokejā Rīgā, Izglītības un zinātnes ministrijas Sporta departamenta direktors Edgars Severs sacīja, ka jāatrisina jautājums par jaunu meistarsacīkšu prasībām atbilstošu hokeja halli. Otrs būtisks aspekts ir meistarsacīkšu organizēšanai nepieciešamais valsts finansējums. Patlaban pasaules hokeja meistarsacīkšu organizēšana Latvijā ir tikai ieceres līmenī, atzina Severs, tomēr viņš norādīja, ka ir ideja to īstenot 2021. gadā.

Latvijas olimpieši saņem atzinības rakstus

Izglītības un zinātnes ministrs Kārlis Šadurskis uz tikšanos aicināja Latvijas olimpisko vienību, lai pateiktos sportistiem un treneriem, pasniedzot Izglītības un zinātnes ministrijas pateicības rakstus par startu Riodežaneiro Olimpiskajās spēlēs.

Šadurskis uzteica visus šovasar Riodežaneiro Olimpiskajās spēlēs startējušos sportistus kā varonus, jo katrs uz starta izgājis ar apņēmību un cīņassparu. Ministrs pateicās par parādīto raksturu un spēju sasniegt katram savus personiskos rekordus. Ministrs arī apliecināja, ka sportistiem, kuŗi sasnieguši augstus rezultātus, pienākas naudas prēmijas, kuŗu piešķiršana ir valdības ziņa.

Sevastovas lielā uzvara

Latvijas tenisiste Anastasija Sevastova ASV atklāto meistar-

sacīkšu otrās kārtas spēlē ar rezultātu 7:5, 6:4 pieveica spāņu zvaigzni Garvinji Mugurusu, gūstot savu lielāko uzvaru karjērā.

Mugurusa šogad uzvarēja Francijas atklātajās meistarsacīkstēs un pašlaik ir pasaules trešā rakete. Nākamajā spēlē Sevastova ar 6:4, 7:5 pārpēja ar 13. numuru izlikto britu tenisisti Džoannu Kontu – 6:4, 7:5 un pirmo reizi karjērā iekļuva sezonas pēdējā Grand Slam turnīra ASV atklāto meistarsacīkšu ceturtdaļfinālā. Tādējādi Sevastova atkārtojusi Latvijas sieviešu tenisa lielāko sasniegumu, kas agrākajos gados izdevās Larisai Savčenko-Neilande, kas iekļuva Grand Slam turnīra un arī Vimbldonas meistarsacīkšu ceturtdaļfinālā.

Ultratriatlona pievārētājs

Ultramaratonists Jānis Miezers 27. augustā Lietuvas pilsētā Paņevēžā startēja ultratriatlona pasaules meistarsacīkstēs un finišu sasniedza 23 stundās 38 minūtēs un 7 sekundēs, izcīnot ceturto vietu 33 dalībnieku konkurencē.

Ultratriatlonistiem bija jānospēd 7,6 kilometri, jānobrauc ar divriteni 360 kilometri un visbeidzot jānoskrien divi maratoni jeb 84,4 kilometri. Distances gaŗums atbilst plašāk zināmā Ironman divkārsam apmēram. Jānis Miezers 360 kilometrus veica 12 stundās un 24

Jānis Miezers finišē

minūtēs ar vidējo ātrumu 29,3 km/h, sasniedzot devīto rezul-

tātu starp 33 dalībniekiem Miezers bija vienīgais dalībnieks no Latvijas.

DAŽOS VĀRDOS

• Latvijas plūdmales volejbola duets **Aleksandrs Samoilovs/Jānis Šmēdiņš** triumfēja Eiropas meistarsacīkšu Jūrmalas Masters posma finālā, trijos setos apspēlējot Krievijas duetu. **Mārtiņš Pļaviņš/Haralds Regža** izcīnīja bronzas godalgas. Dāmu konkurencē **Tina Graudiņa/Anastasija Kravčenoka** izcīnīja augsto piekto vietu, **Alise Lece/Marta Ozoliņa** finišēja devītajā pozīcijā.

• 4. septembrī Siguldā notika 26. Latvijas riteņbraucēju **Vienības brauciens**. Trīs dažādās distancēs Siguldā startēja un pēc lielā kalna pievārēšanas finišu sasniedza vairāk nekā 5000 dalībnieku.

• Latvijas golfa profesionāle **Krista Puisīte** Dienviddakotā, ASV, finišēja dalītā 7. vietā Dāmu profesionālā golfa asociācijas (LPGA) fārmtūres posmā un sasniedza savu sezonā labāko rezultātu.

• Latvijas **futbola** valstsvienība, aizvadot pēdējo pārbaudes spēli pirms 2018. gada Pasaules kausa izcīņas kvalifikācijas cikla, ar 3:1 (1:0) savā laukumā uzvarēja Luksemburgas komandu. Divus vārtus Latvijas izlases labā guva Artūrs Zjuzins, vienus – Dāvis Ikaunieks.

• Šogad apūt 95 gadi, kopš Latvijas Sporta pedagogijas akadēmijā (LSPA) uzņemti pirmie studenti – topošie dažādu kvalifikāciju sporta speciālisti. Akadēmija savu darbību sākusi 1921. gadā. 6. septembrī Dailes teātri notika svinības par godu šai jubilejai.

• Latvijas **orientēšanās** sportistiem pēc šī gada pasaules meistarsacīkšu rezultātiem nav izdevies kvalificēties 2017. gada jūlijā Polijas pilsētā Vroclavā gaidāmajām Pasaules spēlēm. Nesen Zviedrijā risinājās pasaules meistarsacīkstes. Pēc šo sacensību rezultātiem labākās 13 valstis, kā arī gaidāmo sacensību mājiniece Polija kvalificējās nākamajām Pasaules spēlēm, bet Latvija palikusi kā pirmā aiz svītras. Pasaules spēlēs katru no šīm 14 valstīm drīkstēs pārstāvēt divi vīru sportisti un divas dāmas.

Sporta ziņas sakopojis
P. KARLSONS